

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 25 LISTOPADA 2019 R.

(C/2024/4042)

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2019-2020

Posiedzenia od 25 do 28 listopada 2019 r.

STRASBURG

Spis treści	Strona
1. Wznowienie sesji	3
2. Otwarcie posiedzenia	3
3. Oświadczenia Przewodniczącego / Przewodniczącej	3
4. Przyjęcie protokołów poprzednich posiedzeń: patrz protokół	4
5. Komunikaty Przewodniczącego: patrz protokół	4
6. Wnioski o uchylenie immunitetu: patrz protokół	4
7. Skład komisji i delegacji: patrz protokół	4
8. Sprostowania (art. 241 Regulaminu) (dalsze postępowanie): patrz protokół	4
9. Negocjacje przed pierwszym czytaniem w Parlamencie (art. 71 Regulaminu) (dalsze postępowanie): patrz protokół	4
10. Podpisanie aktów przyjętych zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą (art. 79 Regulaminu): patrz protokół	4
11. Pytania wymagające odpowiedzi ustnej (składanie dokumentów): patrz protokół	4
12. Składanie dokumentów: patrz protokół	4

Spis treści	Strona
13. Porządek obrad	4
14. Alarmująca sytuacja klimatyczna i środowiskowa – Konferencja ONZ w sprawie zmiany klimatu w 2019 r. (COP25) (debata)	7
15. Przystąpienie UE do konwencji stambulskiej i inne środki przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć (debata)	33
16. Umowa UE-Ukraina zmieniająca preferencje handlowe w odniesieniu do mięsa drobiowego i przetworów z mięsa drobiowego przewidziane w Układzie o stowarzyszeniu między UE a Ukrainą (debata)	46
17. Trzydziesta rocznica aksamitnej rewolucji: znaczenie walki o wolność i demokrację w Europie Środkowo-Wschodniej dla historycznego zjednoczenia Europy (debata)	53
18. Postępowania wszczęte przez Rosję przeciwko litewskim sędziom, prokuratorom i śledczym prowadzącym dochodzenie w sprawie tragicznych wydarzeń, do których doszło w Wilnie 13 stycznia 1991 r. (debata)	60
19. Jednominutowe wystąpienia w ważnych kwestiach politycznych	65
20. Porządek obrad następnego posiedzenia: patrz protokół	71
21. Zamknięcie posiedzenia	71

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 25 LISTOPADA 2019 R.

PRESIDENZA DELL'ON. DAVID MARIA SASSOLI

Presidente

1. Wznowienie sesji

Presidente. – Dichiaro ripresa la sessione del Parlamento europeo interrotta giovedì 14 novembre 2019.

2. Otwarcie posiedzenia

(La seduta è aperta alle 17.06)

3. Oświadczenia Przewodniczącego / Przewodniczącej

Presidente. – Care colleghe, cari colleghi, prendiamo posto.

Una donna o una ragazza su tre subisce violenza fisica o sessuale nel corso della sua vita. Le vittime non sono delle statistiche. Una donna vittima di violenza la subisce per tutta la vita.

Dobbiamo rompere, care colleghe e cari colleghi, il silenzio e porre fine alla vergogna e all'impunità.

La violenza di genere è una violenza contro i diritti umani. È anche uno dei principali ostacoli all'emancipazione delle donne e delle ragazze e al conseguimento dell'agenda 2030 per lo sviluppo sostenibile. Ha conseguenze devastanti per le vittime ma anche per le nostre società.

È nostro compito comune porre fine alla violenza nei confronti delle donne e delle ragazze. È un compito di ogni momento, di ogni giorno, un compito che deve prevedere indignazione ma anche azione. Azione per garantire la parità di genere, per prevenire la violenza, per proteggere le vittime e portare i responsabili dinanzi alla giustizia. Azione per conseguire politiche globali e coordinate, che coinvolgano diversi attori e facciano la differenza per le donne e le ragazze del nostro tempo.

È ora che tutti gli Stati membri e l'Unione europea ratifichino la Convenzione di Istanbul, il primo strumento internazionale giuridicamente vincolante inteso a prevenire e combattere la violenza nei confronti delle donne e delle ragazze.

In occasione della Giornata internazionale 2019 per l'eliminazione della violenza contro le donne aderiremo all'iniziativa *Orange the World*, portando alla luce le storie di donne e di ragazze che guardano a un futuro più luminoso e più libero dalla violenza.

Stasera anche l'edificio del nostro Parlamento sarà arancione in segno di solidarietà con tutte le donne che sono state vittime di violenza, per inviare un messaggio di pace e volontà di agire, per difendere i nostri valori, i valori dell'Unione europea

È per questo che vi propongo, care colleghe e cari colleghi, un minuto di silenzio in memoria di tutte le donne che sono state vittime della violenza.

(Il Parlamento, in piedi, osserva un minuto di silenzio)

- 4. Przyjęcie protokołów poprzednich posiedzeń: patrz protokół**

- 5. Komunikaty Przewodniczącego: patrz protokół**

- 6. Wnioski o uchylenie immunitetu: patrz protokół**

- 7. Skład komisji i delegacji: patrz protokół**

- 8. Sprostowania (art. 241 Regulaminu) (dalsze postępowanie): patrz protokół**

- 9. Negocjacje przed pierwszym czytaniem w Parlamencie (art. 71 Regulaminu) (dalsze postępowanie): patrz protokół**

- 10. Podpisanie aktów przyjętych zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą (art. 79 Regulaminu): patrz protokół**

- 11. Pytania wymagające odpowiedzi ustnej (składanie dokumentów): patrz protokół**

- 12. Składanie dokumentów: patrz protokół**

13. Porządek obrad

Presidente. – Il progetto definitivo di ordine del giorno fissato dalla Conferenza dei presidenti, ai sensi dell'articolo 157 del regolamento, nella riunione di giovedì 21 novembre 2019 è stato distribuito. Vi sono richieste di modifica. A seguito di consultazioni con i gruppi politici, desidero sottoporre all'Aula le seguenti proposte di modifica al progetto definitivo di ordine del giorno:

Lunedì

La dichiarazione della Commissione sulle misure volte a far fronte all'impatto sull'agricoltura europea della decisione dell'OMC nella controversia Airbus dovrebbe essere spostata a martedì pomeriggio come quarto punto. La seduta di martedì quindi terminerebbe alle ore 23.00.

(Il Parlamento approva la richiesta)

Giovedì

L'orario di inizio delle votazioni è anticipato: le votazioni inizieranno alle 11.30 e termineranno alle 13.30.

(Il Parlamento approva la richiesta)

Martedì

Il gruppo GUE/NGL ha chiesto che la discussione sulla dichiarazione della Commissione sulla discriminazione in pubblico e l'incitamento all'odio nei confronti delle persone LGBTI, incluse le zone libere da LGBTI si concluda con una risoluzione da votare a dicembre. Do la parola all'onorevole Björk per presentare la richiesta del gruppo GUE/NGL.

Malin Björk, *on behalf of the GUE/NGL Group*. – Mr President, my colleagues in the LGBTI Intergroup and I have requested the debate which the President just announced, but we are now proposing to add a resolution to be voted and prepared for the December part-session. The reason is, of course, that this House needs to give a strong message and some support at a very critical moment when our colleagues in some of our Member States are facing a very, very harsh reality. I think they can count on our support, and I look forward to us voting in December on this.

(Il Parlamento approva la richiesta)

Presidente. – Sempre per la giornata di martedì il gruppo ID ha chiesto che venga aggiunta una dichiarazione della Commissione sul divieto delle munizioni al piombo come ultimo punto all'ordine del giorno. Do la parola all'onorevole Buchheit per presentare la richiesta del gruppo ID.

Markus Buchheit, *im Namen der ID-Fraktion*. – Herr Präsident, liebe Kollegen! Wahrscheinlich quoll nicht nur mein E-Mail-Postfach in den vergangenen Tagen zu diesem Thema über, zum Thema eines drohenden Bleimunitionsverbots. Es geht hier nicht darum, Klientelpolitik zu betreiben, es geht hier darum, waidmännische Jagd als ein Element aktiven Umweltschutzes zu begreifen. Und deswegen möchte ich dieses Thema auf die Tagesordnung bringen. Sie haben es damals beim Thema der Novellierung der Feuerwaffenrichtlinie gesehen: Wir hatten damals über 340 000 Einsendungen gegen diese Richtlinie. Wir müssen uns des Themas der Jagd insgesamt annehmen und uns auch aussprechen, zumindest mit der Kommission, wenn es darum geht, die waidmännische Jagd in ihrer Praxis eventuell einzuschränken. Das sollte uns zumindest eine Diskussion hier im Hause wert sein.

(Il Parlamento respinge la richiesta)

Presidente. – Sempre per la giornata di martedì il gruppo GUE/NGL ha chiesto che le dichiarazioni del Consiglio e della Commissione sulle condizioni inaccettabili a cui sono sottoposti gli animali durante il trasporto verso paesi terzi siano aggiunte nel pomeriggio, dopo la dichiarazione della Commissione sulla crisi dell'organo di appello dell'OMC. La parola all'onorevole Hazekamp per presentare la richiesta del gruppo GUE/NGL.

Anja Hazekamp, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – Voorzitter, gisteren vond er een tragedie plaats in de Zwarte Zee: het overbeladen schip Queen Hind kapseisde vlak nadat het uit de Roemeense haven van Midia was vertrokken. Van de 14 600 schapen aan boord overleefden slechts 33 deze ramp. Het lot van de overige 14 567 schapen laat zich raden: zij verdronken na een lange en angstige doodstrijd.

Buitenlandse schepen, zoals de Queen Hind, meren steeds vaker aan in Europese havens. Zij vervoeren miljoenen dieren onder gruwelijke omstandigheden naar Saudi-Arabië, de Perzische Golf en andere verre bestemmingen. Europese dierenwelzijnsregels worden hierbij genegeerd. Deze transporten zijn wreed, duren wekenlang en vinden plaats op omgebouwde vrachtschepen die soms wel 50 jaar oud zijn. Hoe ouder de schepen, hoe groter de kans dat dit soort tragedies plaatsvinden.

We kunnen niet langer toekijken. De export van levende dieren naar landen buiten de EU moet nu stoppen. Alstublieft, toon compassie en steun het verzoek om hierover een debat te voeren. Alvast bedankt, ook namens de dieren.

Fredrick Federley, *on behalf of the Renew Group*. – Mr President, I'm really not against the debate; I would just like to put it back to the December session so that we can prepare ourselves properly for the debate. Both you and I have been working for several years on the topic, and I would like to make sure that we are properly prepared for a decent debate. So I would like to raise the motion to put it on the December agenda instead of this present one.

(Applause)

Presidente. – On. Hazekamp, può accettare la richiesta oppure devo mettere ai voti la sua proposta?

Anja Hazekamp, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – Met een debat in december kan ik instemmen. Met dank aan collega Federley voor zijn steun.

(L'on. Anja Hazekamp accetta la proposta dell'on. Fredrick Federley)

Mercoledì

Presidente. – Per quanto riguarda mercoledì, il gruppo VERTS/ALE ha chiesto che sia aggiunta una dichiarazione della vicepresidente/Alto rappresentante dell'Unione per gli affari esteri sulla situazione degli uiguri in Cina, nel pomeriggio, come terzo punto. La discussione dovrebbe concludersi con una risoluzione da votare nella tornata di dicembre. Do la parola alla presidente Ska Keller per presentare la richiesta del suo gruppo.

Ska Keller, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, we've probably all seen the reports about the China Cables, outlining how hundreds of thousands of people are put into camps in China – being mistreated, being tortured, being put there against their will – and this is something where Parliament should speak up and raise its opposition to such a blatant human rights violation. I would really like to ask colleagues for their support.

Michael Gahler, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Herr Präsident! Wir sind nicht dagegen. Aber uns gefiele die Variante besser, dass wir parallel zur Verleihung des Sacharow-Preises 2019 im Dezember an den Uiguren Ilham Tohti dann auch die Debatte und die Entschließung haben.

Aber um der Aktualität Rechnung zu tragen, die die Kollegin natürlich berechtigterweise angesprochen hat – also diese Papiere, die wir jetzt alle kennen –, könnte vielleicht Präsident Sassoli im Rahmen der Verleihung des Sacharow-Preises von 2018 — die Verleihung an Oleh Senzow findet ja diese Woche statt – schon mal darauf hinweisen, dass das auch eine dringende Angelegenheit ist.

Nun haben wir das dringlich hier erwähnt, aber dann bitte doch ein bisschen mehr Vorbereitung, und auch inhaltlich würde es sehr gut zu der Verleihung des Preises im nächsten Monat passen. Das wäre unser Vorschlag.

(L'on. Ska Keller accetta la proposta dell'on. Michael Gahler)

Giovedì

Presidente. – Per quanto riguarda giovedì, il gruppo S&D ha chiesto che il titolo della discussione su «incarcerazione dei difensori dei diritti umani e libertà di religione in Algeria» sia modificato in «violazione dei diritti umani in Algeria». Do la parola all'onorevole Glucksmann per presentare la richiesta del gruppo S&D.

Raphaël Glucksmann, *au nom du groupe S&D*. – Monsieur le Président, mes chers collègues, alors qu'un mouvement extraordinaire de révolte anime l'Algérie depuis des mois, il est temps que nous exprimions notre soutien.

Il y a eu un débat sur le titre de cette résolution et, finalement, il semble que la solution la plus consensuelle soit: «sur la situation des libertés en Algérie» («*on the situation of freedoms in Algeria*»). De toute manière, quel que soit le titre choisi, il est extrêmement important que cette enceinte exprime son soutien à une révolution démocratique qui a tant manqué de voix solidaires en dehors de ses frontières.

Marco Dreosto, *a nome del gruppo ID*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ritengo invece che sia estremamente importante indicare l'aspetto religioso, anche per il fatto che nel mondo sappiamo quanti siano i cristiani che vengono perseguitati, per cui sono contrario alla proposta.

(Il Parlamento approva la richiesta)

Željana Zovko (PPE). – Mr President, we just agreed on the situation of freedoms in Algeria, not human rights freedoms. We just voted for this – just to make sure.

Presidente. – Le confermo, onorevole Zovko, che è «situazione delle libertà».

(L'ordine dei lavori è così fissato)

PŘESEDNICTVÍ: DITA CHARANZOVÁ

místopředsedkyně

14. Alarmující situacija klimatyczna i środowiskowa – Konferencja ONZ w sprawie zmiany klimatu w 2019 r. (COP25) (debata)

President. – The next item is the joint debate on the Council and Commission statement on climate and environmental emergency (2019/2930(RSP)),

— oral questions to the Council on the 2019 UN Climate Change Conference in Madrid, Spain (COP25), tabled by Pascal Canfin, Peter Liese, Mohammed Chahim, Nils Torvalds, Pär Holmgren, Jadwiga Wiśniewska, Mick Wallace, on behalf of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety (O-000029/2019 – B9-0055/2019), and

— oral questions to the Commission on the 2019 UN Climate Change Conference in Madrid, Spain (COP25), tabled by Pascal Canfin, Peter Liese, Mohammed Chahim, Nils Torvalds, Pär Holmgren, Jadwiga Wiśniewska, Mick Wallace, on behalf of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety (O-000030/2019 – B9-0056/2019).

I would like to remind you that it is possible to request catch-the-eye and blue cards using both the standard registration and the electronic system. Instructions are available at the entrance to the Chamber.

Colleagues, I would like to ask that, if you are leaving the Plenary, you do so quietly so that we can proceed with the agenda.

Kimmo Tiilikainen, President-in-Office of the Council. – Madam President, ‘clearly, planet Earth is facing a climate emergency’. This statement was released on 5 November by 11 000 scientists from 153 nations. The climate crisis is accelerating faster and more severely than anticipated. The statement I quoted is in line with the recent special reports of the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), according to which human-induced warming has already raised 1° Celsius above pre-industrial levels and is increasing at approximately 0.2° Celsius per decade.

By the end of the century, based on the current climate policies implemented worldwide, temperature is projected to rise by 3.1° to 3.7°. It’s clear that progress so far is insufficient and efforts should urgently be stepped up. The United Nations indicates that the nationally determined contributions (NDCs) submitted by parties to the Paris Agreement collectively fall far short of what is required to limit the rise of temperature to 1.5°.

The overall situation is rather bleak, yet there are some encouraging signs including global birth rate, investments in solar and wind power and fossil fuel divestments. Moreover, there is growing awareness and concern about global warming and its effects.

All over the world, active civil society coalitions, citizens and the youth in particular are calling for decisive action that will determine the future of the planet and humanity. We have heard their appeal to implement the paradigm shift to climate-proof the circular economy, that our economies and societies urgently need in order to mitigate the most catastrophic consequences of climate change.

The climate action summit in September demonstrated the political will to step up collective ambition. It resulted in a number of major announcements by governments and private-sector leaders, including at EU level, on the reduction of greenhouse gas production, climate finance and carbon neutrality.

Madam President, Honourable Members, as regards the Paris Agreement, the EU is preparing its long-term strategy for greenhouse gas emissions reductions that will be submitted to the UN Framework Convention on Climate Change by 2020.

Most Member States agree with the objective of climate neutrality in the EU by 2050, and several of them have already set national targets contributing to that goal. The European Council is committed to finalising its guidance on the EU's climate-neutral vision before the end of this year, with a view to reaching an agreement between all Member States.

The road to climate neutrality in the EU will affect everyone and will require efforts from all sectors of the economy. It's therefore essential that the transition must be just and socially balanced and that no one is left behind. It is equally essential to scale up their investment in research and development, if the EU wants reap the opportunities in terms of growth and employment that climate neutrality will trigger.

The EU has taken the lead in implementing the Paris Agreement. We are set to over-achieve our 2020 20% reduction target. The climate and energy legislative framework is designed to enable us to reach the 2030 target. That involves a reduction of domestic greenhouse gas emissions by at least 40% below 1990 levels. Actually, thanks to Parliament's, the Council's and the Commission's good cooperation, we were able to increase the ambition level up to -45% while finalising climate 2030 files.

The EU has successfully decoupled economic growth from emissions. From 1990 to 2017 the EU's economy grew by 58%. Total greenhouse gas emissions decreased by 22%. A recent report by the European Environment Agency indicates that the EU's total emissions decreased by 2% in the last year. This brings the total reduction to 23.2% below 1990 levels.

By promoting this positive example, we can inspire all parties to the Paris Agreement to raise the global ambition. It is in that spirit that the EU actively prepares for COP25. We call on all parties to update their NDCs and to increase their clarity, transparency and understanding. COP25 will test the willingness of all parties to finalise the implementation of the Paris agreement. The rule book was almost totally agreed in Katowice last year, with the important exception of the rules on voluntary cooperation in Article 6.

As agreed by the Council on 4 October, the EU is committed to working with all parties to develop robust and comprehensive rules on voluntary cooperation. The EU's core position in this respect is to agree on rules on internationally transferred mitigation outcomes that encourage ambition and progression in NDCs, guarantee environmental integrity, avoid double counting and provide for the closure of the Kyoto Protocol Mechanisms.

Finally, the fight against global warming needs adequate financial means and resources which are key for increasing global ambition and for facilitating the transition to climate-smart economies.

The EU is the world's biggest climate finance contributor. The contributions of the EU and its Member States exceed EUR 21 billion annually and fulfil their commitment towards the mobilisation of USD 100 billion per year by 2020 through to 2025, as part of the collective developed countries goal.

The Council has recently adopted conclusions on climate finance. The Council reaffirms the commitment of the EU and its Member States to ensure that the deliberations set a new collective quantified goal from the floor of USD 100 billion per year prior to 2025.

The deliberations are to take place in November 2020 with the aim of making global financial flows consistent with the long-term goals of the Paris agreement. The Council also stresses the importance of the need for a wider variety of funding sources and for a broader range of contributors.

As you can see, we have an important and dense COP25 ahead with a lot of items to be discussed. Let me assure you that the European Union will play an active role in these discussions.

Miguel Arias Cañete, *Member of the Commission*. – Madam President, thank you for the opportunity to participate in this timely and topical debate on the pressing issue of climate and environmental emergency, while we look ahead to preparations for the upcoming 25th Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change, in Madrid, led by the Government of Chile.

Climate change and the environment are a top priority for our citizens, and in particular for our young people. Science is clear: each year matters, each choice matters, each half a degree matters. It is of the utmost urgency that we act now. Fires have raged from the Amazon to Siberia; heatwaves, droughts and cyclones are affecting billions of people throughout the world. Climate change and the biodiversity losses are already affecting critical life systems on earth, threatening the livelihood of many.

Together with you, we have put in place a comprehensive climate and energy framework and have delivered on our objectives in the Circular Economy Action Plan. But we need to do more. We need much, much stronger action, as science and our youth keep reminding us.

The European Union is strongly committed to continuing an ambitious and urgent action to effectively address the interdependent environmental and climate crisis in an integrated manner – globally. This is essential for sustainable development, poverty eradication and delivering on all of the Sustainable Development Goals.

On the environment side, we need to engage all partners in bringing about the ‘transformative change’ that is necessary for our planet’s survival. We must make 2020 a landmark year for climate, nature and ecosystems, including through an ambitious post-2020 global biodiversity framework to be adopted at the Conference of the Parties under the Convention for Biological Diversity in Kunming, China.

On climate, we must continue our efforts and accelerate our action in the European Union and globally. Four years ago, the international community celebrated the Paris Agreement as a game changer. And last year we agreed on the Katowice Rulebook – the first ever universal transparency and accountability system applicable to all, with in-built flexibilities for those who genuinely need it. Both Paris and Katowice are landmarks for multilateralism and a true testament of global resolve and solidarity.

Looking ahead to Madrid, completing the work on making the Paris Agreement work well in practice must be our first collective objective. In this regard, a key topic for COP25 is the single element of the Rulebook left outstanding in Katowice: the guidance on voluntary cooperation and market-based mechanisms under Article 6 of the Paris Agreement. Securing a meaningful outcome for market measures under Article 6 of the Paris Agreement is important for the European Union. If we do it right. Compromises that put environmental integrity at risk are not acceptable to us.

The decisions that we take at COP25 must prevent the double counting of emission reductions, and to achieve this the rules must account comprehensively for all uses of international carbon markets. The decisions we take in Madrid should also create strong incentives to reduce emissions now and in the future, and this means avoiding the use of past emission reductions to undermine current and future ambition. The new mechanism under Article 6.4 should avoid the weaknesses of the Kyoto Protocol Mechanisms.

Second, our other substantive priority for COP25 is the successful review of the Warsaw International Mechanism on Loss and Damage: to stimulate practical ideas that help people on the ground to take effective action to avert, minimise and address loss and damage, particularly for vulnerable communities in their specific situations.

Third, the European Union attaches great importance to stakeholder engagement in COP25, particularly on Oceans. The Chilean Presidency has made this a top priority for this ‘Blue COP’. But in Madrid we must begin looking at the bigger picture, and how we – and all other parties to the Paris Agreement – respond to the increasing request from citizens everywhere in the world for more and more decisive action.

We believe that in Madrid we must continue to incentivise, support and accelerate action from all actors towards the objectives of the Paris Agreement. The European Union will continue to do its homework on this and will continue to lead by example.

Next year we will update our nationally determined contribution, to make it clear that the full implementation of our legislative framework will effectively enable us to overreach the current commitment of 'at least 40%'. Around 45% reductions are estimated by 2030.

Yet this is not the whole story. We will make it clear that the European Union is irrevocably committed to a path that will lead us to do our full part under the Paris Agreement, and will offer others an effective model to do their part. The European Union will be at their side, offering full cooperation and support.

European Union leaders have committed to finalising their guidance on the objective of climate neutrality by the end of the year, in good time for the long-term strategy to be submitted to the UNFCCC in early 2020. The objective remains to create a modern, competitive, prosperous and climate-neutral society by 2050. At the same time, the demands of our citizens have spurred the European institutions to look again at what we need to do already in the 2030 perspective.

The next European Commission has already announced that it will work in earnest to raise the European Union ambition higher than 40% or 45% greenhouse gas emission reductions by 2030. For the European Union this is a continuous process that can only stop when the objectives of the Paris Agreement are fully reached.

Our efforts in this direction will continue well beyond our borders. The European Union and its Member States remain the largest contributor of public climate finance to developing countries, including to the multilateral climate funds, and have contributed EUR 21.7 billion in climate finance for 2018, which is double the level of 2013.

Yet we all know that public finance alone will be insufficient to achieve the goals of the Paris Agreement. Therefore, it is crucial to make swift and ambitious progress to make all finance flows consistent with the Paris Agreement. To this end, following its Action Plan on Financing Sustainable Growth, the Commission launched in October the International Platform for Sustainable Finance in order to deepen international cooperation and, where appropriate, coordination on sustainability approaches and initiatives for the capital markets.

At the same time, we will continue to mainstream climate policies in all our international relations and in our development cooperation. We will continue to persuade others to follow the path of climate neutrality as soon as possible in the second half of this century, as science incites all of us to do, and we will offer all our partners dialogue, cooperation and support in doing so.

Let me conclude by saying that we should all offer our strong support to the Chilean COP25 Presidency with a view to a successful outcome in Madrid.

At the end of this session, let me take the opportunity to thank you for your exceptional collaboration over the last years. It has been an honour to serve in the Juncker Commission, and a special privilege to work with such dedicated parliamentarians here in the European Parliament. I am at the same time humbled by all that we have achieved in these past five years, and proud of the leadership that the European Union and its institutions have shown, at home and abroad, and in multilateral fora.

Together, we have achieved historic milestones, from the adoption and ratification of the Paris Agreement, through to the conclusion of a comprehensive legal framework on climate and energy in the form of the 2030 legislation and the Clean Energy Package. All that with exceptional political consensus and support in both the European Parliament and the Council of Ministers. This is exactly the European Union at its best, an excellent example of European Union added value for our citizens.

What we have achieved puts in place a solid foundation for the next decades to enable us to go further and faster, as demanded by our European citizens, because, despite all we have done, alone it is not enough. And again, Europe and its institutions must take the lead in going forward.

I will remain your strongest supporter as you embark on this important task in the years ahead.

Pascal Canfin, *auteur*. – Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Monsieur le Commissaire, chers collègues, nous sommes quelques jours après la catastrophe climatique de Venise, quelques semaines après la confirmation, par Donald Trump, du retrait des États-Unis de l'accord de Paris, et nous sommes maintenant à quelques heures de l'élection, qui se tiendra dans deux jours, de la nouvelle Commission européenne, laquelle a fait du pacte vert – l'action pour la lutte contre le dérèglement climatique et la biodiversité – une de ses priorités. Nous sommes aussi à quelques jours de la COP 25. Il n'y a donc pas de meilleur moment pour avoir ce débat et déclarer l'état d'urgence climatique et environnementale en Europe.

Nous sommes à Strasbourg ce lundi soir et, jeudi, nous devons nous prononcer sur l'état d'urgence climatique et environnementale. Je tiens à dire aujourd'hui aux citoyens européens qui suivent nos débats qu'au moment où nous parlons, nous n'avons pas de certitude que, jeudi, ce Parlement votera l'état d'urgence climatique et environnementale. Pourtant, plusieurs parlements nationaux l'ont fait: le Royaume-Uni, l'Irlande, la France, le Portugal, l'Autriche et d'autres, avec des majorités politiques très différentes. Je crois que ce serait incompréhensible pour les citoyens européens, en particulier les jeunes Européens qui se sont massivement déplacés aux élections européennes pour faire entendre une voix forte et dire: «Ne nous laissez pas tomber! Nous avons 20 ans aujourd'hui; en 2050, nous aurons vécu, nous aurons 50 ans, et vous voulez nous laisser un monde avec un réchauffement climatique à trois, quatre ou cinq degrés? Si nous ne voulons pas de cela et que nous voulons envoyer ce message à nos enfants, à tous nos enfants, y compris aux miens, nous devons, dans trois jours, voter l'état d'urgence climatique et environnementale».

Ce serait, encore une fois, une occasion extraordinaire si le Parlement européen était le premier parlement continental à dire: «L'Europe est le premier continent de ce monde à déclarer l'état d'urgence environnementale et climatique». Ce serait une occasion extraordinaire; ce serait un message extraordinaire que nous enverrions bien évidemment à nos citoyens européens, mais aussi aux citoyens du reste du monde. Après le message que Donald Trump leur a envoyé, qui a consisté grosso modo à leur dire: «Allez vous faire voir!», nous, nous devons envoyer le message exactement inverse. Nous nous intéressons à eux, nous nous intéressons à la question climatique pour nos citoyens et pour l'ensemble des citoyens du monde, parce que – cela a été rappelé aujourd'hui – le premier donneur d'aide publique au développement, c'est l'Union européenne, et nous pouvons en être fiers.

Ce message est donc symbolique. Évidemment, il ne va pas tout changer du jour au lendemain, tout le monde en a conscience. Mais si nous ne parvenons pas à l'envoyer, la symbolique serait alors terrible. J'en appelle donc à la responsabilité de chacun des députés de ce Parlement. Jeudi, nous devons voter, et le plus largement possible. Ce n'est pas une question partisane, ce n'est pas une question de petite politique partisane, c'est une question de responsabilité collective. Nous devons voter – comme d'autres collègues nationaux l'ont fait – l'état d'urgence climatique et environnementale.

À court terme, nous avons aussi une résolution sur la COP 25 et la nouvelle Commission européenne qui entrera en fonction dans quelques semaines. L'un des grands messages que nous devons envoyer dans cette résolution – je suis persuadé que nous l'enverrons –, c'est de réduire nos propres émissions de CO₂ bien au-delà des objectifs actuels qui ont été rappelés par le commissaire Cañete et qui sont très en dessous de ce que la science nous demande de faire. Ce que nous devons faire, c'est donc réduire nos émissions de gaz à effet de serre en 2030 de 55 % par rapport à 1990. C'est ce que la science nous demande de faire, ce n'est pas ce que l'émotion nous dicte, ce n'est pas ce que l'irrationalité nous demanderait ou exigerait de nous, c'est ce que les scientifiques nous demandent de faire, et je pense qu'en tant que responsables politiques de gauche, de droite ou du centre, nous devons écouter ce message scientifique et écouter le message des jeunes, et ainsi soutenir, dans la résolution pour la COP 25, cette exigence de réduction des émissions de gaz à effet de serre d'au moins 55 %.

Chers collègues, j'espère que jeudi, nous serons à la hauteur de l'histoire qui est devant nous.

Peter Liese, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Lassen Sie mich zunächst zu Beginn unserem Kommissar Miguel Arias Cañete danken. Er war zu Beginn seines Mandats sehr, sehr kritisch beobachtet worden. Mich hat er schnell überzeugt, dass er der Richtige ist. Und Gott sei Dank haben auch viele, die ihn anfangs bekämpft haben, eingesehen, dass er ein Kämpfer für den Klimaschutz in Europa und weltweit war. Vielen Dank für Ihre Arbeit, Herr Kommissar!

Wir müssen dringend handeln, um zu verhindern, dass der Klimawandel ein extrem gefährliches Ausmaß annimmt. Wir sind in der Gefahr, Kipppunkte zu erreichen, die dann bewirken, dass der Klimawandel sich selbst unterhält und unsere Kinder und Enkelkinder auch bei noch so großer Anstrengung nicht mehr in der Lage sind, den Klimawandel zu stoppen. Ich denke, darüber sind wir uns hier in der großen Mehrheit einig.

Jetzt gibt es diese zweite Entschließung. Pascal Canfin sprach im Französischen von „urgence“. Im Französischen bin ich einverstanden, im Deutschen hat der Begriff „Notstand“ – das ist eine mögliche Übersetzung – einen sehr negativen Klang, er hat mit Panik zu tun, er hat auch damit zu tun, dass im Dritten Reich in Deutschland unter diesem Begriff demokratische Rechte außer Kraft gesetzt wurden. Deswegen würde ich eher von einer „Dringlichkeit“ sprechen. Wir brauchen dringliches und nachhaltiges Handeln. Wir brauchen keine Panik, sondern wir müssen wirklich etwas tun und auch den Rest der Welt dabei mitnehmen. Wenn wir uns darauf verständigen könnten, wäre ich sehr, sehr froh. Dann werden wir am Donnerstag hier gemeinsam abstimmen.

Jytte Guteland, *för S&D-gruppen*. – Fru talman! Även jag vill tacka klimatkommissionär Cañete för samarbetet under åren, och inte minst det arbete du gjorde med ETS-förhandlingarna. Det samarbete vi hade där vill jag verkligen berömma. Kollegor, inför dagens debatt har nya siffror just presenterats som visar att koncentrationen av klimatgaser i atmosfären var högst någonsin förra året. Det är mycket allvarligt. Sedan Parisavtalet undertecknades år 2015 så har värmerekorden duggat tätt.

Och det vi ser just nu, det är att vårt hus bokstavligen står i lågor och för varje dag vi inte vänder utvecklingen så kommer den här branden bli allt svårare att släcka. För vår planet är detta ödesdigert; det krävs att vi arbetar snabbt och att vi förstår allvaret. Vi har ett klimatnödläge i Europa och i resten av världen, och som folkvalda har vi ett ansvar att förstå det här allvaret och agera därefter.

Parisavtalet är det ramverk vi har att förhålla oss till, men vi ser just nu att medlemsländerna inte gör tillräckligt för att leva upp till de åtaganden som krävs. Man borde mångdubbla åtagandena för att leva upp till Parisavtalet. Som det ser ut just nu så går vi mot över tre graders uppvärmning med temperaturökningar på den nivån.

Som parlament har vi en enormt viktig funktion nu inför klimattoppmötet i Madrid och jag måste säga att det är A och O att allting drar åt samma håll i världen. Vi kan inte tillåta styrmedel som rent av motverkar de ansträngningar som krävs för att vi ska få ner den globala upphetningen. EU:s medlemsländer har fortfarande fossila subventioner för i genomsnitt 55 miljarder euro varje år. Detta är fullständigt orimligt och något som vår grupp vill få ett slut på. Vi måste också se till att världssamfundet lever upp till Parisavtalet, att medlemsländerna verkligen gör de åtaganden, de nationella åtaganden, som krävs och det gäller också våra egna medlemsländer. Kollegor, vårt hus brinner. Låt oss med gemensamma ansträngningar få stopp på den branden och rädda vår planet.

Nils Torvalds, *för Renew-gruppen*. – Fru talman! Ärade kommissionär, bästa statssekreterare Tiilikainen. När vi på torsdagen röstar om resolutionen, fyller mitt femte barnbarn Iris Elvira nio år. Jag är alltså skyldig mina sex barnbarn någonting för de kommande årtiondena. Av den orsaken, när vi diskuterar målsättningarna mellan oss, var det ganska lätt att säga att vi håller fast vid 55 procent. Det är det minsta vi kan göra för de kommande generationerna.

Det kommer också att ställa medlemsländerna inför allvarliga utmaningar. Vi vet att den nyckel som fanns, till exempel för fördelningen av bördan, ställde hårdare krav på Finland än på Bulgarien. När vi höjer målsättningen kommer den också att höjas för alla. Det är alltså kring 55 procent vi nu kämpar, och det är den målsättningen vi måste hålla fast vid.

Sedan vill jag avsluta med att tacka kommissionär Cañete för gott samarbete under de fem åren. Och så hoppas jag att det finska ordförandeskapet också räddar mina barnbarn.

Bas Eickhout, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Madam President, thank you yet again for this important debate on climate. Indeed, it's going to be historic. If we are going to call the climate emergency this Thursday, as the European Parliament, we then have to follow up. That's the crucial point. We can declare climate emergencies, but the people on the streets are not asking us for declarations, they are asking us for actions. At the European level, unfortunately – and it's not your fault – when we go to Madrid, the EU will come empty-handed. We can't even say that the 2050 climate neutrality target will be embraced by the EU, for example, because in the Czech Republic, a Renew Prime Minister is not signing up to that. That needs to change instead of declarations. What needs to change is that this House needs to change its own behaviour.

So, Finnish Presidency, can you now put forward a question to all the Heads of State, asking that we finally stop the nonsense of the travelling circus of this European Parliament. Then we will be taking action. To the Commission – I know it will not be you, it will be the new Commission – it's about time that this climate law talks about urgent actions and not just 2050 again. We have had enough of empty declarations. We need action.

Sylvia Limmer, *im Namen der ID-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Die Entschließung zur COP 25 ist für mich ein Dokument von peinlicher intellektueller Dürftigkeit, nicht nur wegen der lächerlichen Behauptung unter Ziffer 33, dass die globale Aktion der kommenden zehn Jahre Einfluss auf die Zukunft der Menschheit der nächsten 10 000 Jahre hätte: Klimaretung also. Ein Klima, das sich unstrittigerweise seit Jahrmillionen auch ohne Zutun der Menschen manchmal gar drastisch wandelt. Dieses soll nun eingefroren werden auf dem Stand von Anno Domini 2015.

Auch Umweltschutz ist nur noch ein Synonym für Klimaschutz. Katastrophale Umweltschäden durch den Abbau von seltenen Erden: egal. Blei und Cadmium in Solarpanels, Kinderarbeit im Kongo, gesundheitliche Folgen von Infraschall, desaströser Flächenverbrauch, Bodenversiegelung, artenarme Energiepflanzen, Monokulturen, Schwefelhexafluorid in Windkraftanlagen – ein 24 000-mal wirksameres Treibhausgas als CO₂ –: egal. Der Zweck heiligt scheinbar auch hier die Mittel.

Die nächsten 10 000 Jahre also. Wenn wir es zulassen, dass sich diese apokalyptische Schreckenspolitik des neuen, grünen Totalitarismus durchsetzt, dann brauchen wir uns nicht einmal über die nächsten zehn Jahre Gedanken zu machen.

Jadwiga Wiśniewska, *w imieniu grupy ECR*. – Pani Przewodnicząca! Panie Komisarzy! Ja też pragnę Panu bardzo serdecznie podziękować za współpracę, za Pana wkład w przyjęcie katowickiego rulebooka, bo przecież szczyt w Katowicach miał istotne znaczenie dla opisania zasad przyjęcia porozumienia paryskiego. Moi przedmówcy wzywają do szczerości, a więc mówmy szczerze, że potrzeba nam sprawiedliwej transformacji klimatycznej, która nikogo nie wyklucza. Tymczasem wskazane przez Komisję te wstępne materiały mówią tylko o pięciu miliardach euro na blisko kilkadziesiąt tak zwanych regionów węglowych, na blisko 50 regionów węglowych. To są środki tak naprawdę symboliczne. Mówicie Państwo, że nasi obywatele oczekują konkretnych działań. A więc zachęcam do tego, żeby dwie siedziby Parlamentu Europejskiego jednak połączyć i stworzyć jedno miejsce, w którym będziemy pracować i obradować. Wtedy nie będziecie państwo hipokrytami.

Manuel Bompard, *au nom du groupe GUE/NGL*. – Madame la Présidente, mes chers collègues, selon l'Organisation des Nations unies, le monde a atteint un nouveau record d'émissions de gaz à effet de serre en 2018. C'est une nouvelle occasion manquée, car les scientifiques nous disent que ces émissions devront décroître à partir de 2020 si l'on veut respecter les accords de Paris et limiter ainsi la hausse de la température à 1,5 degré. Nous avons donc deux ans pour inverser la donne, deux ans pour que nos enfants, nos petits-enfants, ces jeunes qui se mobilisent partout dans le monde, puissent tout simplement vivre demain sur cette Terre. Car c'est bien la survie de l'espèce humaine qui est en jeu.

Il est temps pour notre Parlement de proclamer l'évidence: nous sommes en état d'urgence climatique et environnementale. Regardez le temps qui s'écoule! Il y a tant à faire: planifions la transition énergétique pour atteindre 100 % d'énergies renouvelables en 2050; tournons la page du libre-échange en refusant les nouveaux accords commerciaux et en favorisant, au contraire, la relocalisation économique des activités; changeons radicalement la politique agricole commune pour bâtir l'agriculture écologique de demain; instaurons la règle verte plutôt que la règle d'or pour que chacune de nos décisions soit désormais prise à l'aune de l'urgence climatique; agissons vite avant qu'il ne soit trop tard.

Eleonora Evi (NI). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, nuovo record di emissioni di gas a effetto serra per il 2018, ce lo dice oggi il WMO. A livello globale le concentrazioni di gas continuano ad aumentare invece che diminuire. Il messaggio che quindi l'Unione europea deve portare necessariamente alla COP25 a Madrid è soltanto uno: bisogna fare di più, perché quello che stiamo facendo non è abbastanza.

Pensiamo al settore dei trasporti, un settore che ha aumentato le sue emissioni a partire dal 1990 ad oggi e, cosa ancora più paradossale, non esistono obiettivi vincolanti di riduzione delle emissioni nell'aviazione e nel trasporto marittimo. Secondo l'IMO, peraltro, le emissioni marittime potrebbero addirittura aumentare fino al 250 % entro il 2050. È semplicemente inaccettabile!

Allora quale soluzione? Ad esempio creare e istituire delle zone di controllo delle emissioni di diossido di zolfo e biossido di azoto, così come già esistenti nel Mare del Nord e nel Mar Baltico ma non nel Mar Mediterraneo. La creazione di un'area ECA nel Mediterraneo, oltre a ridurre SO₂, CO₂, NO₂ e di conseguenza particolato ed ozono, eviterebbe 10 000 morti premature entro il 2050. I costi verrebbero largamente compensati dai benefici di una tale azione.

Pernille Weiss (PPE). – Fru formand! Jeg føler mig faktisk overbevist om, at det her Parlament har den fornødne viljestyrke til at håndtere klimaudfordringerne og anskue dem som meget presserende. Skal vi nå Parisaftalens mål uden at sætte vores samfund i stå, vores demokrati over styr, og begrænse vores frihed og muligheder for at leve det liv, vi gerne vil, og skal vi aflevere kloden i en bedre stand til vores efterkommere end vi fik den af vore forfædre, ja så skal vi bruge den stærkeste muskel på samfundets krop, nemlig markedet. Markedet, der holder ryggraden af millioner af arbejdspladser oprejst som en livsnødvendig forudsætning for Europas nationer og familier.

Derfor fyldes debatterne op til COP25 med diskussioner af, hvordan den markedslogik bedst muligt kan bidrage til at nedbringe CO₂ globalt. Med socialistiske, planøkonomiske og frihedsindskrænkende begrænsninger eller med borgerlig respekt for entreprenørskab og innovativt samarbejde imellem forskere og virksomheder. Vælgerne i Europa har sammensat os i Parlamentet og i Rådet på en måde, hvor det er afgørende, at vi kan finde ud af at samarbejde. Derfor vil jeg rigtig gerne spørge Rådet og Kommissionen om, hvordan I vil samle op og sikre maksimal fremdrift, hvor EU viser resten af verden, hvordan Europa er i stand til at levere den mest bæredygtige CO₂-reduktion i kraft af måden, vi bruger vores marked på.

Mohammed Chahim (S&D). – Voorzitter, vandaag maken we een belofte en geven we een signaal af. Een belofte, in eerste instantie aan onszelf, en een signaal aan de rest van de wereld: Europa gaat haar verantwoordelijkheid nemen en leiderschap tonen voor een beter klimaat. Solidariteit zal daarbij de kern vormen van al ons toekomstig klimaatbeleid.

Allereerst, solidariteit tussen rijk en arm. Er zijn meer dan 50 miljoen Europeanen die moeite hebben om hun energierekening te betalen. Dit kan en moet anders. Daarom moeten we de kosten en opbrengsten van deze transitie eerlijk verdelen. Niemand mogen we daarbij achterlaten. Ten tweede, solidariteit tussen de verschillende sectoren in onze economie. We hebben nu een kans om onze economie te vergroenen, onze economie te hervormen. Niets doen is geen optie. We moeten banen creëren die klaar zijn voor onze toekomst. Als laatste, solidariteit met andere plaatsen op deze wereld. Europa kan het klimaatprobleem niet alleen oplossen. We moeten over onze grenzen heen kijken voor ideeën, acties en oplossingen.

Met deze resolutie geeft het Europees Parlement een signaal af: Europa is klaar om haar verantwoordelijkheid te nemen en leiderschap te tonen. Daarom moeten we donderdag de noodtoestand uitroepen, omdat het essentieel is om met elkaar onder de 2 graden te blijven. We moeten stoppen met het subsidiëren van de fossiele brandstoffen. We willen een eerlijke CO₂-prijs voor vliegen en scheepvaart. Er komt een investeringsfonds om onze economie te hervormen en de transitie betaalbaar te maken voor iedereen.

Ik ben trots op deze resolutie. Het is tijd voor een grotere ambitie, sociaal rechtvaardige plannen en meer politiek leiderschap. Daarom stem ik donderdag voor deze resolutie en vraag ik jullie hetzelfde te doen.

(De spreker stemt ermee in te antwoorden op een "blauwe kaart"-vraag (artikel 171, lid 8, van het Reglement))

Jadwiga Wiśniewska (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Proszę Pana, chciałbym zapytać Pana, skoro tak stanowczo mówicie państwo „nie” dla paliw kopalnych, skoro chcecie również odrzucić energię z gazu, jak i energię z atomu, to proszę powiedzieć, czym chcecie zastąpić tę energię?

Najważniejsza kwestia –sprawiedliwość społeczna i wykluczenie energetyczne. W Unii Europejskiej blisko pięćdziesiąt milionów ludzi cierpi z powodu ubóstwa energetycznego. Już dzisiaj nie stać ich na ogrzewanie czy też chłodzenie swoich mieszkań w zależności od tego, gdzie mieszkają. Czy państwo zauważacie protesty żółtych kamizelek we Francji, narastający problem ubóstwa energetycznego?

Mohammed Chahim (S&D), *“blauwe kaart”-antwoord*. – Voorzitter, het is heel belangrijk om het geld dat we samen hebben op een goede manier te investeren. Daarbij past het niet, zeker nu met de klimaatcrisis, om de fossiele brandstoffen te blijven subsidiëren. Wij denken dat je dat geld op een andere manier moet gaan investeren. Een van de ideeën die we daarover hebben – een idee dat ook Frans Timmermans hier heeft gebracht – is te investeren in een nieuwe waterstofeconomie die ons niet alleen duurzame energie zal leveren, maar ons als Europa ook een economie die toekomstbestendig is zal geven.

Wat het tweede punt betreft: juist als het gaat om betaalbaarheid willen wij dat iedereen met die transitie mee kan doen. Het is heel erg belangrijk om ook de mensen die nu hun energierekening niet kunnen betalen, te helpen om hun woning te verduurzamen. Dan creëer je een win-winsituatie voor de ecologie, voor de mens, voor de portemonnee.

Fredrick Federley (Renew). – Fru talman! EU behöver göra betydligt mer än vad vi gör i dag. Trots att vi under förra mandatperioden under kommissionär Cañetes ledning tog en hel del steg framåt, kan vi fortfarande se att de flesta bilar som säljs i dag fortfarande är fossildrivna. Vi ser hur energibehovet ökar år för år, och fortfarande är det inte så att det förnyelsebara täcker upp det ökade behovet utan det är fortfarande den fossila energin som täcker det största av vårt energibehov. 73 procent av all energi inom Europeiska unionen är fortfarande fossil. Detta gör att vi behöver ta krafttag för att få mer av förnyelsen, ställa om transportsektorn och ställa om byggsektorn.

Men vi har också några lätta mål där vi inte ens har börjat jobba. Jag är glad att ni alla har kläder på er här inne i dag, men det innebär också att ni bidrar till 12 procent av de globala utsläppen av koldioxid. Vi har inte ens klarat att få ett återvinningssystem för klädfibrer. Vi har inte klarat av att få till ett återvinningssystem för att minska det matsvinn som gör att ungefär 30-35 procent av all mat som produceras på våra åkrar i EU egentligen bara kastas i soptunnorna. Så vi har fortfarande mycket att göra hemma. Men det är klart att vi ska göra mer tillsammans, också globalt.

Pär Holmgren (Verts/ALE). – Fru talman! Som meteorolog har jag följt med i klimatfrågan i ungefär 30 år nu. Jag har nog följt den klimatpolitiska debatten nästan lika länge.

Det är fantastiskt att jag märker att det nu äntligen börjar ske ett uppvaknande i även andra politiska grupper än den gröna. Problemet är bara att klimatpolitiken ständigt ligger efter klimatforskningen. Vi pratar om 50-55 procents minskning av utsläppen till 2030, när det finns forskare i dag som säger att inte ens 100 procents minskning av utsläppen 2020 skulle garantera att vi når klimatmålen från Paris.

Det är fantastiskt bra att vi börjar prata om ett klimatnödläge. Men då måste vi också fylla det med innehåll. Givetvis ska vi få bort subventioner för fossilt och så vidare, vi ska tänka på transporter, mat och mycket annat. Men vi måste framför allt leva upp till mycket, mycket tuffare utsläppsmål 2025, 2030 och hela vägen framåt, så att vi i Europa går före.

Catherine Griset (ID). – Madame la Présidente, chers collègues, l'accord de Paris est mort avant d'avoir vécu en raison de l'échec programmé de son financement et de ses objectifs. Après le retrait américain, il devient impossible pour l'Europe de mobiliser les ressources nécessaires au Fonds vert. Qu'en sera-t-il des 1 000 milliards d'euros du pacte vert? La COP devra aussi revoir son ambition climatique devant le non-respect des engagements en Asie et en Afrique, deux régions bien plus polluantes que nous.

L'aveuglement de l'Europe se révèle cependant plus gravement dans la vision mondialiste des experts de l'ONU et des ONG – au mépris de la seule voie possible, à savoir les coopérations locales et nationales –, dans l'instrumentalisation de la diplomatie climatique à des fins d'ingérence contre la souveraineté des États et dans la réponse à donner au danger mortel des migrations climatiques annoncées sur fond de catastrophisme environnemental.

(L'oratrice refuse une question carton bleu de Robert Rowland)

Pietro Fiocchi (ECR). – Madam President, I am an engineer and an industrial entrepreneur. I have this intimate need to understand how to reach goals. We all agree that we need to do something about climate change, but how? My team and I analysed, for the best part of two months, how to reach the Paris Agreement goals and we could not find a good technical answer. We then asked everybody and the only answer we got was that we raise taxes and then see what we do. This is not good. Also, nobody commented on the fact that the US, India and China are not doing anything about this and are therefore making the European efforts totally useless.

Now we want to raise the bar. This is problematic because we, as the European Parliament, have a moral duty to explain to EU citizens how we intend to reach the goals, and how we intend to do this without killing their livelihoods and the economy.

Mick Wallace (GUE/NGL). – Madam President, Europe has a huge climate debt. In the global North, we contribute far more to climate breakdown with our history of emissions, yet we refuse to take radical action, even though we have a disproportionate amount of the world's wealth. We cannot fix a problem caused by capitalism with more capitalism. The truth is, climate change isn't caused by people, it's caused by an economic system that drives inequality and rewards environmental destruction.

We cannot fix this with neo-liberal policies. It's not about encouraging consumers to make environmentally friendly choices; we need an emergency-level response outside the framework of encouraging behaviour change. We need a 70% reduction in emissions by 2030: anything less, and it means that we don't actually view this as a climate emergency. If we continue to allow the liquid natural gas units to be built around Europe to facilitate American frack gas, then we are not serious about it. We already have one such unit in Ireland. We need to change the system, not the climate.

Ιωάννης Λαγός (NI). – Κυρία Πρόεδρε, σύμφωνα με μελέτες που έχουν πραγματοποιηθεί, η θερμοκρασία στον πλανήτη έχει αυξηθεί κατά 1% τα τελευταία 140 χρόνια. Επίσης, σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποιήθηκε από τον ΟΗΕ το 1998, το 2009 το Μανχάταν δεν θα έπρεπε να είναι στην επιφάνεια της γης, αλλά θα έπρεπε να είχε βυθιστεί. Αυτά τα λέω γιατί δείχνουν το κλίμα της τρομοκρατίας που επικρατεί και συνδέεται με το νέο αυτό παραμύθι που μας πλασάρετε, «το παραμύθι της κλιματικής αλλαγής». Βεβαίως και υπάρχει κλιματική αλλαγή, αλλά εντάσσεται στο πλαίσιο της αλλαγής που υπάρχει στη γη εδώ και εκατομμύρια χρόνια.

Και εδώ θέλω να τονίσω το οξύμωρο και το αστείο της υπόθεσης, ότι βλέπουμε ανθρώπους, οι οποίοι φωνάζουν για την κλιματική αλλαγή, να είναι αυτοί οι οποίοι έχουν στη διάθεσή τους πολυτελέστατα αυτοκίνητα, ταξιδεύουν από άκρη σε άκρη στον κόσμο με τα αεροπλάνα και δεν τους καίγεται καρφί γενικότερα για ό,τι γίνεται. Είναι αυτοί, όμως, που θέλουν να επιρρίψουν ευθύνες στον μέσο πολίτη και ουσιαστικά να τον κάνουν να αυτομαστιγώνεται, γιατί τολμάει να ανοίξει το air condition στο σπίτι του για να έχει ζεστή τον χειμώνα.

Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα. Θα πρέπει να δούμε, καταρχάς, τι κάνουν για όλα αυτά όσοι μιλούν για την κλιματική αλλαγή; Δεν γίνεται να είναι στην άνεση του Ευρωκοινοβουλίου και του σπιτιού τους, να περνάνε μια χαρά και να μας μιλάνε για μια κλιματική αλλαγή, για την οποία δια της βίας θέλουν να μας πείσουν.

Και δεν μπορώ να αποδεχτώ σαν θέσφατο αυτό το οποίο ισχυρίζονται. Γιατί φτάσαμε σε μια κοινωνία, στην οποία ό,τι λέγεται για την κλιματική αλλαγή δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Να σταματήσουμε, λοιπόν, αυτή την τρομοκρατία, γιατί βλέπω σιγά-σιγά ότι η κλιματική αλλαγή είναι το νέο παραμύθι που μας πλασάρουν για να μας τυρανήσουν για την υπόλοιπη ζωή μας.

Christophe Hansen (PPE). – Frau Präsidentin! Ich teile nicht die Meinung, dass diese Entschließung, über die wir in dieser Woche abstimmen werden, keine Zähne hat.

Ich will deshalb drei Schwerpunkte hervorheben. Erstens: der Kampf gegen die Abholzung der Regenwälder. Alle zwei Minuten geht durch die Abholzung der Wälder eine Fläche von 35 Fußballfeldern verloren. Dabei tragen die Wälder der Welt durch die Absorption von Treibhausgasemissionen wesentlich zur Eindämmung des Klimawandels bei. Für die EVP-Fraktion steht deshalb der Schutz unserer Wälder im Zentrum der Klimamaßnahmen. Wir haben zu diesem Thema ein ganzes Kapitel in die Entschließung eingebracht.

Ein weiterer Schwerpunkt für uns ist die Vereinbarkeit von Klimaschutzmaßnahmen und dem Schutz von Arbeitsplätzen. Wenn wir unsere internationalen Partner überzeugen wollen, müssen wir ihnen zeigen, dass Klimaschutz möglich ist, ohne dass Arbeitsplätze vernichtet werden müssen. In der EU haben wir es fertiggebracht, den CO₂-Ausstoß um 23 % zu senken, während das Bruttosozialprodukt in der gleichen Zeit um 23 % gestiegen ist. Dafür sind aber Investitionen in Programme für einen gerechten Übergang unerlässlich.

Luxemburg ist mit gutem Beispiel vorangegangen und hat angekündigt, seine Beiträge zum *Green Climate Fund* der Vereinten Nationen zu verdoppeln. Ich hoffe, diesem Beispiel werden möglichst viele Kollegen folgen.

Flug- und Schiffsverkehr ist ein dritter Punkt, der definitiv eingebaut werden muss und für den ambitionierte Ziele gesetzt werden müssen.

Nicolás González Casares (S&D). – Señora presidenta, las noticias sobre la gravedad de la situación en que nos encontramos se acumulan. Hoy nos lo vuelve a advertir la Organización Meteorológica Mundial, al constatar un nuevo récord de emisiones de gases de efecto invernadero. Estamos padeciendo ya las consecuencias del cambio climático. Por eso, los ciudadanos no soportarían otro debate vacío sobre la emergencia climática si no adoptamos medidas, propuestas y acciones.

En la próxima COP que se celebrará en Madrid, el Parlamento defenderá una posición coherente con el Acuerdo de París. Una COP que -recordemos- es previa a la primera revisión de las contribuciones nacionales, hoy en día insuficientes. Tanto, que nos conducen a un incremento de la temperatura, con consecuencias catastróficas.

Por desgracia, en Europa tampoco hemos hecho los deberes y, debido a la falta de acuerdo de los Estados miembros, la Unión Europea aborda esta COP con un objetivo de reducción de emisiones para 2030 insuficiente, aún sin actualizar y sin alcanzar el consenso sobre el objetivo de la neutralidad climática para 2050.

Si los europeos queremos liderar la transición ecológica, debemos pasar de las palabras a los hechos, aprobando una ley climática y el *Green New Deal*, asegurando una transición ecológica justa. Debemos poner en marcha las políticas para que en esta transición nadie se quede atrás. Hay regiones, sectores y ciudadanos que necesitarán un mayor apoyo para alcanzar los beneficios asociados a esta transición. Esta es nuestra obligación: garantizar su futuro.

Catherine Chabaud (Renew). – Madame la Présidente, chers collègues, de mon passé de sportive, j'ai appris la puissance de l'action collective, surtout face aux défis majeurs. Devant cet extraordinaire défi que nous posent les changements climatiques, notre force sera donc d'être capable de jouer collectif. Ce qu'attendent les citoyens, c'est le *leadership* d'une Europe qui unit ses forces pour mettre en œuvre des solutions.

L'ambition du pacte vert, les premiers pas de la BEI vers une banque européenne du climat, les conclusions du Conseil sur l'océan la semaine dernière et cette résolution sont la preuve que nous pouvons faire converger nos idées pour relever ce défi, au-delà de nos différences.

Je me félicite en particulier que nous ayons pu, dans cette résolution, souligner les conséquences subies par l'océan et, en même temps, le rôle fondamental que celui-ci joue dans l'équilibre du climat. L'océan fait aussi partie de la solution, et ce sera l'un des sujets de la COP bleue puisque, la semaine prochaine, la présidente chilienne lancera une plateforme des solutions «Ocean», à savoir, notamment, la restauration des écosystèmes marins et côtiers, le développement des énergies marines renouvelables ou encore la conception de bateaux verts.

En conclusion, je répète et répéterai que l'Europe – qui est le premier espace maritime au monde – doit construire une véritable stratégie maritime dans le *Green Blue Deal*.

Karima Delli (Verts/ALE). – Madame la Présidente, chers collègues, le temps nous est compté, mais il nous échappe déjà. Les feux de forêt et les inondations se multiplient; Venise est sous l'eau; la biodiversité s'effondre; les ressources se raréfient. Tous les voyants sont au rouge! C'est ce cri d'alarme que lancent les citoyens et les scientifiques.

Face à ce constat, le temps n'est pas aux slogans politiques, à la communication vide de sens ou à la démagogie. Face à ce constat, le Parlement européen doit prendre ses responsabilités. Il est de notre devoir de déclarer l'état d'urgence écologique et climatique. Qu'est-ce que cela veut dire? Cela ne veut pas dire qu'il faut planter trois éoliennes sur une centrale à charbon ou électrifier des bus qui amènent des milliers de voyageurs pour prendre l'avion. Il ne faut pas raccommo­der le système, mais il faut le changer profondément. Concrètement, Mesdames et Messieurs les parlementaires, ayez le courage de mettre en place une nouvelle PAC, faites en sorte d'instaurer une taxe kérosène. Qu'attendons-nous pour arrêter tous les projets inutiles? Pas un euro dans les énergies fossiles. Allons-nous nous réveiller? Balayons devant notre porte! Ici, depuis notre un siècle, nous émettons chaque année 19 000 tonnes de CO₂. Soyons raisonnables!

Je vous dis donc très simplement que la balle est dans votre camp: soit nous laissons les gouvernements ne rien faire, soit nous faisons en sorte que ce Parlement relève l'Europe pour devenir le chef de file du climat et passe à l'action. Je vous le dis: jeudi, soyons fiers de voter tous ensemble la résolution sur l'urgence écologique et l'urgence climatique.

(L'oratrice refuse une question carton bleu de Robert Rowland)

Dani­lo Oscar Lancini (ID). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, le politiche che l'Europa ha già messo in atto per la riduzione dei gas serra e la tutela dell'ambiente vanno a delineare impegni molto ambiziosi verso la neutralità climatica dell'UE.

Impegni che pongono però dei seri interrogativi alle nostre aziende sull'effettiva capacità di restare competitive a livello mondiale, nonostante i nuovi costi generati da *target* ambientali da raggiungere in tempi ristretti, e agli Stati membri, se riusciranno a sostenere pienamente la domanda di energia, la loro indipendenza energetica e con quali costi.

Tuttavia, mentre da quest'Aula si chiedono sacrifici gravosi a Stati, cittadini ed imprese, è proprio il Parlamento europeo a dare per primo un pessimo esempio: quanta CO₂ e quante risorse vengono costantemente sprecate per mantenere entrambe le sedi, quella di Bruxelles e quella di Strasburgo? Pensate ai costi economici pari a oltre 200 milioni di euro l'anno e agli spostamenti periodici di migliaia di persone, mezzi e materiali e le relative emissioni. Altro che neutralità climatica! Pretendiamo di essere *green* solo quando tocca agli altri pagare, mentre noi facciamo orecchie da mercante. Come pensiamo di essere veramente credibile agli occhi del mondo?

Anna Zalewska (ECR). – Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo! Pan minister, fiński minister, i przedstawiciele Komisji słusznie powtarzają słowa: rozsądek, sprawiedliwość. Tak, jest to konieczne, dlatego że musimy całą transformację przeprowadzić w zgodzie ze swoimi obywatelami. Żółte kamizelki we Francji, protesty rolników w Holandii, Niemcy, którzy otrzymali informację o ogromnych podwyżkach cen prądu, szalejące ceny śmieci nie sprzyjają dyskusji o konieczności jeszcze głębszego analizowania czy też zmian w swoim otoczeniu. To jest ważne. Natomiast ta solidarność i rozsądek nie wybrzmiewa w rezolucji. Jedziemy z niczym, dlatego że co drugi akapit tej rezolucji jest po prostu akapitem wykluczającym się. Nie jesteśmy poważni. Rzucamy tylko deklaracje, hasła, a nie odpowiadamy na pytania „jak”. Jak my możemy pojechać, z dumą prezentować swoje stanowisko w Madrycie, skoro nie wiemy, w jaki sposób skonstruujemy zielony ład. Ile na to przeznaczymy pieniędzy? Wreszcie zapowiedziany przez Fransa Timmermansa w ciągu studni plan ustawy, nowe ustawy dotyczące zielonego ład. Jeszcze nie zrealizowaliśmy porozumienia paryskiego, porozumienia katowickiego. Trzeba rzeczywiście ambicji, ale i odpowiedzialności.

Nikolaj Villumsen (GUE/NGL). – Fru formand! Jeg sad i morges og spiste morgenmad med min fjortenmåneders gamle datter, og da tænkte jeg på denne debat om klimaforandringer. Virkeligheden er, at hvis ikke vi handler, så vil de børn, der i dag leger på legepladsen, vokse op i en fuldstændig forandret verden med ødelæggende storme, oversvømmelser, tørke, hungersnød og millioner af klimaflygtninge. Vi skylder fremtidige generationer at handle. Den gode nyhed er, at vi kan nå det, hvis vi handler i tide. EU svigter Parisaftalen, hvis vi kun reducerer CO₂-udledningen med 55 % i 2030. Vi skal op på 70 % for at komme i mål. Kære kolleger – tænk på fremtiden når I stemmer! Kære kolleger – stem for den nødvendige klimahandling nu!

Márton Gyöngyösi (NI). – Madam President, the EU likes to see itself as an ambitious front-runner on the agenda of climate change, and indeed we are great at setting targets for the very distant future. But, last week, I was a member of an ACP delegation to Rwanda, and I listened to the EU's partners from the Pacific and the Caribbean region. All these countries were basically already stating that they live the reality of a climate catastrophe and a climate emergency. What we are only talking about here now is already reality there, and they are fed up with our talking and our extremely long-distance targets and the declarations that we are making.

Action must be taken, and one of the first steps that we should take – and what the European Union should be doing – is to get its partners, the greatest economies of this world, back on board and get them to take on the responsibilities that they agreed to when they signed the Paris Agreement. The EU cannot be left alone with that. It has to bring back the United States. It has to bring the G20 countries back on board and remind them of their responsibilities. I think this will be a great task for Josep Borrell, as High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy, to get back the partners – the greatest economies in the world – to join us in delivering on the targets of the Paris Agreement.

Hildegard Bentele (PPE). – Frau Präsidentin, sehr geehrte Kollegen! Die nächste Weltklimakonferenz fällt mit der Arbeitsaufnahme der neuen Kommission zusammen. Das heißt, wir haben eine besonders gute Gelegenheit, Pflöcke einzuschlagen und unser politisch formuliertes Ziel einer Verdopplung von klimarelevanten Maßnahmen in der Entwicklungszusammenarbeit zu konkretisieren.

Wir brauchen einen besseren Zugang zu erneuerbarer Energie und Unterstützung bei Investitionen in Klimatechnologien sowie Wissensaustausch. Wir brauchen den Aufbau nachhaltiger Lieferketten und den weiteren Ausbau der Kreislaufwirtschaft. Wir brauchen internationale Partnerschaften bei der nachhaltigen Forst-, Land-, Wasser- und Ressourcennutzung, beispielsweise durch Zertifizierungssysteme, und wir müssen in Katastrophenschutz und in Frühwarnsysteme investieren. Und nicht zuletzt wird es angesichts der weltweit zunehmenden Landflucht immer wichtiger, dass wir unsere Städte effizienter und klimaverträglicher umbauen beziehungsweise neue Siedlungen oder neue Städte gleich ganz anders bauen.

Wir Abgeordneten machen uns mit dieser Entschließung auf den Weg zur 26. Klimakonferenz. Ich bin ganz besonders gespannt darauf, welchen Beitrag die neue Entwicklungskommissarin, Frau Urpilainen, dazu leisten wird.

Delara Burkhardt (S&D). – Frau Präsidentin! Dass der Klimanotstand nichts Abstraktes, sondern auch brutale Realität hier in Europa ist, haben die Menschen in Venedig in den letzten Wochen merken können.

Das Hochwasser hat 80 % der Stadt überflutet und Schäden in Millionenhöhe angerichtet. Diese Ereignisse zeigen einmal mehr: Es darf nicht bei bloßen Lippenbekenntnissen bleiben. Der Umweltausschuss legt diesem Haus nun eine Entschließung für die COP 25 vor, die zum einem ein klares Bekenntnis für eine konstruktive Führungsrolle ist. Andererseits ist sie aber auch ein Appell an die Institutionen und Mitgliedstaaten der EU für mehr Ambitionen in der europäischen Klimapolitik, vor allen Dingen für die Stärkung der sozialen Dimension.

So soll die EU bis 2030 ihr Emissionsreduktionsziel auf 55 % anheben und spätestens bis 2050 klimaneutral werden – das alles im Rahmen einer *just transition*: ein Fonds für einen sozial gerechten Strukturwandel oder auch die Bekämpfung der Energiearmut. Als S&D stehen wir für eine Klimapolitik, die sich nicht nur um diejenigen kümmert, die Angst vor dem Ende der Welt haben, sondern auch um die, die Angst vor dem Ende des Monats haben. Heute auf die Bremse zu drücken, ist gegen die Interessen dieser Menschen.

Besonders freut mich, dass der Umweltausschuss sich für einen Ausstieg aus der Kernenergie ausgesprochen hat. Lassen Sie uns zukünftige Generationen nicht mit dem nuklearen Müll alleinlassen. Die Energie der Zukunft muss sicher, erneuerbar, emissions- und strahlungsfrei sein. Deswegen muss Ziffer 56 in der Fassung bleiben, die sie nun hat.

María Soraya Rodríguez Ramos (Renew). – Señora presidenta, señor comisario, quiero agradecerle su trabajo durante estos años y también dar las gracias a España por acoger y permitir que esta importante reunión de la COP 25 se pueda celebrar en la fecha prevista en Madrid.

La COP 25 debe establecer un nuevo nivel de ambición tanto para avanzar en los acuerdos de París como para que los Estados firmantes aborden en los planes nacionales que deben presentar en 2020 un mayor compromiso de todos los sectores, económicos, industriales y productivos.

Estamos ante una urgencia climática y ecológica sin precedentes. Por eso, en la COP 25 en Madrid y en la próxima COP 15 necesitamos de Europa un mayor liderazgo. Un mayor liderazgo para reducir nuestras emisiones y para restaurar los límites ecológicos del planeta. Conseguir que Europa sea la primera economía del mundo en 2050 con emisiones neutras es un compromiso que deben apoyar todos los Estados miembros.

Los científicos nos dicen que aún hay tiempo, pero la realidad es que cada vez queda menos.

PRESIDENZA DELL'ON. FABIO MASSIMO CASTALDO

Vicepresidente

Aileen McLeod (Verts/ALE). – Mr President, coming from Scotland, which has already declared a climate emergency, I support calls for this Parliament to declare a climate and environmental emergency in Europe.

But in doing so, it is absolutely essential that we commit to taking bolder and urgent climate action in response to the deteriorating situation. We must send a strong message to our citizens and to the rest of the world that Europe will lead and will implement effective policies and actions to meet the 1.5°C target. I would urge the Commission to ensure that its plans for a new European climate law and a green deal recognise the urgency and scale of the climate emergency that we face, and have at their heart the well-being of people and planet, because we must also ensure that the transition to net zero is just and fair and leaves no one behind. We need all countries across the EU and beyond to step up to the plate and to come to Glasgow next year with serious climate commitments.

(The speaker declined to answer a blue-card question from Mr Rowland)

Silvia Sardone (ID). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, io trovo francamente stucchevole e al limite dell'inutilità l'ennesima discussione sull'emergenza climatica.

Per voi invece l'immigrazione non è un'emergenza, il lavoro non è un'emergenza, i rapporti commerciali con gli altri paesi non sono un'emergenza, le crisi aziendali non sono un'emergenza. L'emergenza la detta la moda del momento e quindi, insomma, con Greta che di fatto dà l'agenda a questo Parlamento europeo.

Tra l'altro con questa propaganda si rischia di alimentare un pericoloso scontro intergenerazionale. La Presidente della Commissione ormai sembra una fondamentalista dell'ambiente. Siete arrivati a negare quello che dicono degli scienziati che non rispettano la linea che voi avete. Insomma, a me piacerebbe in generale un Parlamento che iniziasse a occuparsi dei veri problemi e anche un po' più realista e concreto.

Λευτέρης Νικολάου-Αλαβάνος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, μεθοδευμένα καλλιεργείτε την επικίνδυνη αντίληψη της ατομικής ευθύνης. Δηλαδή για την πρόκληση ρύπων ευθύνεται ο εργατοϋπάλληλος που κινήθηκε με αυτοκίνητο ή με αεροπλάνο και τον φορτώνετε με πράσινους φόρους, ή μήπως οι μεγάλοι όμιλοι αερομεταφορών και οι αυτοκινητοβιομηχανίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις επιδοτούν με τα πράσινα ταμεία;

Η αλήθεια όμως είναι πεισματάρικη: ενενήντα μεγάλοι όμιλοι ευθύνονται για τα 2/3 των παγκόσμιων εκπομπών καυσαερίων από το 1988 και είκοσι μονοπώλια για το 35% των εκπομπών άνθρακα τις τελευταίες δεκαετίες. Η Exxon Mobil, η BP, η Shell, η Total και άλλες διαφημίζουν τα πράσινα προγράμματά τους, ενώ αποτελούν μερικούς από τους μεγαλύτερους ρυπαντές. Οι πόλεμοι για τους ανταγωνισμούς των ομίλων προκαλούν ανυπολόγιστες συνέπειες.

Η προστασία του περιβάλλοντος προϋποθέτει μια κεντρικά σχεδιασμένη οικονομία, απαλλαγμένη από το κριτήριο του κέρδους, χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς ιμπεριαλιστικούς πολέμους και μονοπώλια, με στόχο την ικανοποίηση σύγχρονων κοινωνικών αναγκών, με πλήρη ενεργοποίηση της τεχνολογικής και επιστημονικής προόδου για την ασφάλεια και την υγεία του πληθυσμού και για την προστασία του περιβάλλοντος.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – Domnule Președinte, schimbările climatice constituie o provocare extrem de serioasă și trebuie tratată această provocare foarte serios. Discursurile populiste, în opinia mea, nu aduc nici un fel de soluție.

Cred că trebuie să tratăm foarte serios, să luăm măsuri foarte puternice și grabnice, însă aceste măsuri trebuie bazate pe studii de impact, atât în ceea ce privește efectul asupra climei, dar și efectul asupra locurilor de muncă și a competitivității europene, industriei europene. Cred că trebuie în același timp să facem toate eforturile necesare ca aceste eforturi să fie la nivel global, și nu numai în Uniunea Europeană, pentru că altfel efectul nu va fi cel pe care îl dorim și în același timp vom pierde foarte mult din competitivitate, deci totul bazat pe studii de impact, bazate pe cercetări științifice și pe efecte în toate domeniile.

Evin Incir (S&D). – Herr talman! Vi har endast tio år kvar tills vi ska ha uppnått FN:s globala hållbarhetsmål, och vi kommer definitivt inte att klara målen om vi inte tar klimatfrågan på allvar. Och i och med det är Parisavtalet centralt – allting hänger ihop. Klimatfrågan är vår tids ödesfråga. Det handlar om allas vår gemensamma framtid. Högerextremisterna här inne talar på ett sätt som om vi har ett val, som om klimatkrisen ej existerar. Faktum är att klimatkrisen är här och att omställningen självklart måste ske med jämlikhetsglasögonen på.

Från det internationella bistånds- och utvecklingsutskottet, där jag sitter, vill vi därför trycka på för en verkligt ambitiös politik inom EU samtidigt som vi tar ansvar globalt. Klimatförändringarna hotar att vrida tillbaka de framsteg som uppnåtts inom global utveckling, hälsa, fattigdomsbekämpning och förebyggande av konflikter.

Därför är mitt budskap till EU:s medlemsländer att vi måste ta på oss ledartröjan, både på hemmaplan och globalt. Bland annat ser vi att det gamla åtagandet om att globalt mobilisera 100 miljarder dollar per år som stöd till utvecklingsländerna inte längre kommer att vara tillräckligt, eftersom vi redan nu ligger efter. Det är dags att gå från ord till handling.

Ville Niinistö (Verts/ALE). – Mr President, we are facing a climate emergency of unprecedented scale. Today, the World Meteorological Organization said that there is no sign of slowdown – let alone decline – in emissions. They also said that the gap between targets and reality is glaring and growing. It is not enough to speak of climate emergency today; now it's time to speak about climate action. That applies to this Parliament, and it applies to Europe as well. We, in Europe, are not doing nearly enough. Our own targets are not enough, and we are still putting billions every year into subsidising the use of fossil fuels. Just think of that: we are subsidising something that is the cause of our emergency. It's like throwing oil into the flames.

Our own emission reduction targets have to be increased; we have to protect our own biodiversity; and we have to move towards 100% renewables within Europe. That is the message we have to take to Madrid: that we show that we live by our words. Then we can demand more from the others as well. The Commission has to do that in the next five years, and the Member States also have to follow suit.

Dolors Montserrat (PPE). – Señor presidente, mis primeras palabras son de reconocimiento, y sentido recuerdo, para nuestro amigo y compañero Paco Gambús, que fue diputado en la pasada legislatura y ahora era asesor de nuestra delegación y falleció este viernes, a los 45 años. Paco, desde el cielo nos continuarás dando tu fuerza para seguir defendiendo este gran proyecto que es Europa. Gracias, Paco.

La UE ha liderado las anteriores conferencias de la mano de nuestro comisario Arias Cañete. Quiero felicitarle por su gran labor, por su racionalidad y capacidad de negociación, porque han sido necesarias para el Acuerdo de París, para proteger nuestro planeta, pero también para mantener la competitividad y el desarrollo económico en Europa.

Necesitamos avanzar, por supuesto; con objetivos más ambiciosos, por supuesto. Pero antes debemos reforzar los consensos, los cumplimientos de París y la coordinación entre Parlamento, Consejo y Comisión, porque así conjugaremos lucha contra el cambio climático, economía y competitividad.

Pero también debemos invertir esfuerzos en aquellos países que son grandes emisores, y ellos deben ser ambiciosos. Porque solo juntos conseguiremos salvar el planeta; porque el clima y la salud no entienden de fronteras, y en Madrid tenemos una gran oportunidad.

Presidente. – Grazie collega, ci ha dato una notizia che ci rende estremamente tristi. Ricordo con grande affetto l'onorevole Gambús – *Paco* – un collega con cui ho personalmente lavorato, con cui tanti di noi hanno lavorato, molto proficuamente, una persona estremamente seria, impegnata e veramente squisita. Non posso che esprimere anche io le mie condoglianze alla famiglia, ai suoi amici e a quanti lo stanno piangendo. Mancherà tantissimo a tutti noi, quindi in primis grazie per averlo ricordato.

César Luena (S&D). – Señor presidente, señorías, la verdad es que el planeta nos está dando una lección histórica como especie. Es que llevamos desde el siglo XIX sometándolo a un suplicio y el planeta ya no puede más. Se ha plantado. Y nos ha dicho que o cambiamos o desaparecemos.

Tenemos una oportunidad. La tenemos si cambiamos y nos adaptamos y conseguimos avanzar hacia una economía neutra en carbono. Ese es el debate que vamos a tener en la cumbre de Madrid. Vamos a aprovechar esta oportunidad. Y, por favor, vamos a dejarnos de debates estériles como el que estamos teniendo entre distintos grupos: que si gravedad, que si emergencia. Hay que tomar decisiones. Con muchísima determinación. Decisiones inmediatas, ambiciosas, concretas.

Y miren, si vamos hacia un cambio de modelo -que vamos-, ha de ser desde la justicia. Y la justicia implica fiscalidad ambiental, no solo el criterio de renta, sino el criterio de contaminación. Significa un fondo global para la transición justa. Significa -lo ha dicho ahora una compañera- recuperar la financiación de cien mil millones de dólares para los países en vías de desarrollo y que puedan hacer las reformas. Significa cadenas de suministro libres de deforestación en Europa.

Señorías, podemos aprovechar esta oportunidad, porque ya es muy tarde. El planeta en términos históricos nos está diciendo que ya no nos soporta más como especie dominante con una economía basada en el carbono. O cambiamos y nos adaptamos o simplemente desaparecemos. Elijamos.

(El orador se niega a que Robert Rowland le formule una pregunta con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul»).

Andreas Glück (Renew). – Herr Präsident, werte Kolleginnen und Kollegen! Der Klimawandel ist vermutlich die größte Herausforderung unserer Zeit – für mich als Politiker, aber auch für mich persönlich, denn ich möchte meinen beiden Kindern für die Zukunft gerecht werden. Es ist eine Herausforderung, auf der einen Seite dem Klimaschutz gerecht zu werden, aber auf der anderen Seite auch die Arbeitsplätze in Europa nicht aus den Augen zu verlieren. Dabei will ich nicht mit Worten Alarmismus betreiben, im Gegenteil: Es geht darum zu ermutigen, zu motivieren, sodass jeweils die besten technologischen Möglichkeiten aus Europa zum Einsatz kommen können.

Angst lähmt, aber Mut beflügelt. Wir wollen nicht Angst machen, sondern Mut. Und wir müssen uns an unseren Taten messen lassen, nicht an unseren Worten. Und wir müssen dringend handeln. Deswegen halte ich auch persönlich den Ausdruck „urgency“ für deutlich besser als „emergency“, denn als Facharzt für Chirurgie höre ich etwas anderes als das, was wir eben jetzt gerade als Politiker tun müssen. Wir müssen Rahmenbedingungen schaffen, damit jeweils die beste Technologie zum Einsatz kommt, aber wir müssen uns raushalten, wenn es eben darum geht, einzelne Diskussionen zu bewerten.

Der europäische CO₂-Zertifikatehandel ist diesbezüglich wichtig. Den müssen wir stärken, auf weitere Sektoren ausweiten, damit wir eine Rolle in der Welt spielen können.

Ernest Urtasun (Verts/ALE). – Señor presidente, quiero también empezar mi intervención con un recuerdo emocionado para mi amigo Paco Gambús quien, además de ser un grandísimo parlamentario y una gran persona, era una persona muy comprometida con el medio ambiente, que realizó una excelente labor en la Comisión de Medio Ambiente cuando fue parlamentario en esta casa. Y quiero reivindicarle como lo que era: un gran parlamentario y una mejor persona. Dicho lo cual, también me quiero referir a la próxima COP.

A mí me da miedo que vayamos el jueves a declarar la emergencia climática aquí en el Parlamento Europeo —lo cual será una excelente noticia—, pero que volvamos a ir a la COP con las manos vacías. Sin el objetivo del 2050 de neutralidad carbono decidido, con un objetivo intermedio aun flaqueando y con muchísimas reformas por hacer: retirar las subvenciones al carbón, reformar la PAC para alinearla con París, dejar que el Banco Central Europeo siga comprando activos vinculadas al carbón -muchísimas cosas que quedan por hacer-. Por lo tanto, que el jueves declaremos la emergencia climática es una gran noticia, pero ahora lo que toca es ir a la acción para responder a todos aquellos jóvenes que desde las calles nos están pidiendo que nos tomemos este tema de forma seria.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – Senhor Presidente, a ciência exige respostas políticas decisivas no combate às alterações climáticas.

Na Europa, é importante aumentar a nossa ambição na redução das emissões de gases com efeito de estufa, sem deixar de preservar o nosso modo de vida da melhor forma possível. É imperativo ser ambicioso, mas não é menos importante honrar os nossos compromissos. Para isso, precisamos de um novo pacto para a tecnologia, um pacto que conduza a uma implementação mais rápida das tecnologias que podem fazer a diferença.

Este é um desafio que não é impossível. No entanto, não podemos enfrentá-lo sozinhos. Em Madrid, na COP25, devemos ser claros quando nos depararmos com as outras delegações. Estamos preparados para continuar a liderar a ação climática global, mas precisamos de compromissos firmes de todo o mundo.

Exorto o Conselho e a Comissão a trazer-nos uma reflexão sobre como alcançar este compromisso global ambicioso na COP25.

Martin Hojsík (Renew). – Pán predsedajúci, klimatická núdza je tu, či sa nám to páči alebo nie. A je načas, aby tento parlament, ale aj ďalšie parlamenty v Európe a po svete to zobrali na vedomie.

Je to výsledok toho, že vedci nám už vyše tridsať rokov hovoria, že máme problém, ale my sme sa tvárili, že to až taký veľký problém nie je. Teraz stojíme pred výzvou našej generácie. Výzvou, ktorá sa dá možno porovnať naposledy s druhou svetovou vojnou, alebo bojom proti iným totalitným režimom. Myslím si však, že je to aj obrovská príležitosť. Príležitosť pre nás, podobná dobytíu Mesiaca.

Musíme sa naozaj postaviť k tomu pozitívne, a snažiť sa o to, aby sme dokázali naše hospodárstvo, ako v Európe tak v celom svete, zmeniť nielen ekologicky, ale aj spravodlivo. Pretože inak stratíme dôveru ľudí.

Ekologická spravodlivosť je niečo, čo sa musí diať našou snahou o záchranu klímy. Pretože iba tak nám dajú dôveru budúce generácie.

Damien Carême (Verts/ALE). – Monsieur le Président, j'ai une minute pour intervenir. En une minute, 95 129 m² de forêts disparaissent dans le monde, 416 666 tonnes de glace fondent en Arctique, trois animaux marins meurent à cause du plastique déversé dans les océans.

Cinq ans, c'est le temps que nous laissent tous les spécialistes pour inverser la tendance, faire en sorte que la vie se poursuive sur notre magnifique planète Terre et donner ainsi de l'espoir et un horizon aux générations actuelles et futures. Alors, déclarons l'état d'urgence climatique et environnementale, mais il ne faut pas – comme le disait M. Canfin tout à l'heure – que ce ne soit qu'un symbole. Les jeunes qu'il évoquait se moquent des symboles. Le temps n'est plus aux symboles mais à l'action. Il faut des mesures concrètes, ambitieuses et immédiates pour le climat. Il faut revoir toutes nos politiques européennes à l'aune de l'accord de Paris et seulement à travers ce prisme.

Cinq ans, c'est la durée de notre mandat, mes chers collègues. Dans cinq ans, nous pourrons avoir l'extrême fierté d'avoir assumé nos responsabilités et ainsi d'avoir assuré un avenir à nos enfants, à nos petits-enfants et à leur descendance. Sinon, dans cinq ans, nous ressentirons une profonde honte de n'avoir pas eu le courage et l'audace suffisants pour pouvoir continuer à regarder nos familles droit dans les yeux. Je vous en conjure: votons l'état d'urgence climatique et environnementale, mais engageons-nous par des actes.

Norbert Lins (PPE). – Herr Präsident, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Herzlichen Dank an den Kommissar für die gute Zusammenarbeit in den letzten fünf Jahren, insbesondere was meine Person betrifft.

Bei LULUCF haben wir konkrete Klimapolitik gemacht. Ich glaube, das ist viel sinnvoller, als über Symbolpolitik zu reden, während die eine Seite des Parlaments den Klimawandel leugnet und die andere dann symbolische Debatten über den Ausruf eines europäischen Klimanotstands führt.

Nein, reden wir über konkrete Themen, über konkrete Maßnahmen. Reden wir darüber, was z. B. die Land- und Forstwirtschaft tun kann, wie sie mehr Kohlenstoff binden kann, wie wir mit Wiederaufforstung, wie wir mit mehr Humusbildung dem Klimawandel entgegentreten können, als dass wir solche symbolischen Debatten führen, die uns nicht weiterbringen werden.

Katalin Cseh (Renew). – Mr President, a few days ago, Oxford Dictionary announced the word of the year – it was 'climate emergency', and it reflects our reality. All around the world, young people are on the streets telling us – politicians – to take real, meaningful action to avoid a climate emergency. We often feel that they are the only adults in a room; that they are the only ones to show real leadership. Let me ask you, what kind of leaders are we if we fail to listen, and if we are stuck miles behind those people we are supposed to represent?

With this resolution, we can send a clear message to these youngsters; a simple one: 'we hear you, and we are here to act'. Voting against the resolution is a different message. It's the message of more business as usual. More procrastination. More inaction. That we are not willing to listen, neither to people nor to science. Let's vote for this resolution, declare climate emergency in Europe and show to the world that the European Union is the global leader in climate action and that this House is ready to treat the situation with the gravity it deserves, so that our citizens have the future they deserve.

Jutta Paulus (Verts/ALE). – Herr Präsident! Auch ich bin der Meinung, dass es sehr wichtig ist, dieses Zeichen zu setzen und den Notfall auszurufen. Ich bin allerdings nicht der Meinung, dass es damit getan ist – da muss ich Herrn Lins ausnahmsweise mal zustimmen –, sondern dass es auch konkreter Maßnahmen bedarf. Deswegen, Herr Lins, werde ich aufpassen, ob Sie am Donnerstag für unsere grüne EntschlieÙung stimmen, in der wir genau diese Maßnahmen aufführen, derer es jetzt bedarf. Danke für den Hinweis.

Die gute Nachricht ist ja tatsächlich: Die erneuerbaren Energien sind inzwischen so kostengünstig geworden, dass wir als Europäische Union geradezu dumm wären, wenn wir uns weiterhin an die fossilen Energien ketten würden. Denn für die erneuerbaren Energien braucht es Investitionen, während die fossilen einfach nur immer weiter Kosten verursachen werden. Und da rede ich noch nicht mal von den Umweltkosten, sondern einfach nur von den Betriebskosten. Es hat ja seinen Grund, dass beispielsweise in Indien mittlerweile die Kohlekraftwerke, die im Bau sein sollten, aus der Reihe genommen werden und nicht gebaut werden. Es hat ja seinen Grund, dass China in seinem nächsten Fünfjahresplan so viel weniger fossile Energie vorsieht. Lasst uns diese Chance nicht verpassen! Aber wir müssen wirklich sagen, was diese Situation ist: Es ist eine Notsituation. Deswegen bitte ich Sie, unserer EntschlieÙung zuzustimmen.

(Die Rednerin lehnt eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ von Robert Andrew Rowland ab.)

Jessica Polfjård (PPE). – Herr talman! Klimatutmaningen är på allvar, den är här och nu och kräver politisk beslutsamhet, inte panik. För om vi politiker får panik, vem ska då stå för sans och balans. Vi borde i stället bidra med mod och hoppfullhet i debatten. Vi måste satsa på de åtgärder som är mest effektiva och som sänker utsläppen mest. Därför behöver industrin och transportsektorn kunna ställa om till ren energi. Och därför är det inte tid att slösa tid på att döma ut vissa fossilfria energislag på grund av ideologi. Därför måste vi också kunna räkna med kärnkraften för att kunna nå våra klimatambitioner, att påskynda elektrifieringen och fasa ut kolkraften.

Véronique Trillet-Lenoir (Renew). – Monsieur le Président, le journal *The Lancet* a publié, le 13 novembre dernier, l'article intitulé «Compte à rebours, santé et changement climatique: s'assurer que la santé de l'enfant qui naît aujourd'hui ne sera pas déterminée par le changement climatique». C'est le plus grand journal scientifique international qui le dit. C'est effectivement notre santé et celle de nos enfants qui est en jeu. Le changement climatique est une urgence, une urgence sanitaire, une urgence sanitaire absolue.

Aujourd'hui déjà, en Afrique, les populations souffrent et meurent des conséquences sanitaires du réchauffement climatique. Nous nous devons de leur tendre la main. Demain, l'urgence sanitaire sera dans les régions d'Europe, déjà menacées par la prolifération de nouvelles maladies infectieuses liées au réchauffement.

Urgence ne veut cependant pas dire panique. Le service des urgences, c'est celui où l'on anticipe et organise la gestion des crises, loin du catastrophisme et de la manipulation des populations par la peur. Nous devons rapidement et sereinement organiser cette urgence.

Barbara Thaler (PPE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Zu Beginn unserer Diskussion hier im Raum habe ich heute die Worte Klarheit, Verständnis und Transparenz gehört.

Ich glaube: Ja, wir brauchen Klarheit durch achtsame Wortwahl in dieser Diskussion, und wir brauchen Transparenz durch fundiertes Zahlenmaterial. Ich begrüße die Diskussionen rund um die COP 25. Ich glaube, ich spreche hier für die überwiegende Mehrheit, dass wir Europäer die Bewahrung unserer Erde nicht nur für uns, sondern für alle und für unsere Kinder als eine unserer Hauptaufgaben angenommen haben. Das ist auch gut so.

Unsere Schultern sind stark, und ich glaube, wer mehr tragen kann, der hat auch moralisch schon die Verpflichtung, mehr zu tragen. Das können wir als Europa leisten. Ich halte es für unsere große Stärke, dass wir komplexe Probleme mit technologischen Lösungen meistern können. Aber alleine können wir viel zu wenig erreichen.

Nachhaltigkeit ist für mich keine Entweder-oder-Frage, sondern das Zusammenspiel von Umweltschutz und Wirtschaft, Umweltschutz und Mobilität und so weiter und so fort. Die Kraft liegt in der Balance.

Irena Joveva (Renew). – Gospod predsednik! Temperatura planeta je zadnja leta višja kot kadarkoli doslej. Do leta 2030 bodo podnebne spremembe v revščino pahnila dodatnih 100 milijonov ljudi, do leta 2050 bo izkoristek poljedelstva od 5 do 30 odstotkov nižji.

Podnebne spremembe poleg vedno večjih sušnih območij in taljenja ledenikov neposredno vplivajo tudi na socialno in okoljsko situacijo, v kateri smo se znašli.

Skrajni čas je, da se konkretnije, bolj ostro, če želite, soočimo s temi spremembami, a da hkrati namenimo posebno pozornost tudi temu, da prehod v izključno obnovljive vire ne prizadene evropske konkurenčnosti in prebivalstva.

Resolucija, o kateri danes razpravljamo, podaja odločno politično sporočilo Unije pred začetkom podnebnega zasedanja Združenih narodov v Madridu.

To pozdravljam in si želim, da bi tudi mednarodna skupnost podprla tako ambiciozen projekt, ker naša dejanja neposredno vplivajo na naša življenja in življenja vseh prihodnjih generacij.

Massimiliano Salini (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, la battaglia culturale legata al grande obiettivo della sostenibilità ambientale è una battaglia corretta e come tale deve essere condotta con intelligenza e rigore, ma soprattutto con realismo.

Gridare all'emergenza climatica in generale può avere per alcuni un senso. Per me è più corretto parlare di urgenza, non di emergenza, ma quel che più mi interessa rilevare in questo luogo è che se c'è un ambito dove questa battaglia è stata trattata con intelligenza, e vinta è l'Europa.

Allora agli imprenditori europei non bisogna caricare un ulteriore costo per il raggiungimento di un obiettivo che già stanno garantendo. Anzi, si osservino le buone pratiche delle nostre industrie e delle nostre imprese, perché da lì si può trarre un esempio per togliere l'astrattezza di certe discussioni che vediamo qua in questo Parlamento. Imitiamo le nostre imprese per garantire una vera sostenibilità.

Adam Jarubas (PPE). – Panie Przewodniczący! Zmiany klimatyczne są wielkim wyzwaniem dla całej planety, nie tylko dla Unii Europejskiej. Mówi się, że planetę i środowisko jedynie wypożyczamy od przyszłych pokoleń. Na tej szali jest los naszych dzieci i wnuków. Musimy być ambitni, ale nasze ambicje musi poprzedzać dokładna analiza efektów gospodarczych i społecznych naszych działań. Jeżeli okaże się, że nasze działania osłabiają gospodarkę europejską, to świat za nami nie będzie podążał, tak nie osiągniemy globalnych celów klimatycznych. Przed nami maraton klimatyczny, a nie sprint. Nasze działania muszą stymulować nowe technologie i miejsca pracy. W drodze ku gospodarce nisko- i zeroemisyjnej musi towarzyszyć nam ambitny Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji wspierający regiony najbardziej wrażliwe, dla których konieczna transformacja stanowić będzie największe wyzwanie społeczne i gospodarcze, a zarażem te regiony, które same w sobie nie mogą wygenerować potrzebnych środków lub liczyć na wystarczające wsparcie z poziomu krajowego. Pięć miliardów euro w wieloletnich ramach finansowych na Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji to dobry początek, ale w przeciągu najbliższych dziesięciu lat środki te muszą być kilkukrotnie większe, jeśli chcemy osiągnąć to, o czym dzisiaj debatujemy, jeśli chcemy być poważni i skuteczni.

Edina Tóth (PPE). – Elnök Úr, tisztelt Képviselőtársaim! Mi mind azon dolgozunk együtt, hogy megoldást találjunk a klímaváltozással járó kihívásokra. Ezért nagyon fontos, hogy összehangolva és megfontoltan cselekedjünk. Az éghajlatváltozás kapcsán ne csak a vészhelyzet, hanem a benne rejlő lehetőség is jusson az eszünkbe. Meg vagyok róla győződve, hogy az Európai Unió csak akkor válhat klímasegítségé, ha a leghatékonyabban használja fel a tudását.

Szeretném kiemelni, hogy azért van szükség alapos hatástanulmányokra, hogy a gazdasági és a klímavédelmi célok ne ellentétesek, hanem egymást ösztönzőek legyenek. Szavak helyett pedig tettekkkel bizonyítsuk, hogy az Európai Unió elsőként tudja kezelni a klímaváltozással járó kihívásokat. A klímavészhelyzet kihirdetésével véleményem szerint kapkodásra serkentjük a döntéshozókat, pedig amire leginkább most szükség van, az a bölcsesség és megfontoltság, mert ha rosszul lépünk, akkor lehet, hogy ellentétes irányba haladunk majd, mint ahogy terveztük.

Markus Pieper (PPE). – Herr Präsident! Wir tragen Verantwortung für unseren Globus. Europa ist mit Emissionshandel, Energieeinsparzielen, mit Ausbauzielen für erneuerbare Energien absolut im Einklang mit den Pariser Vorgaben, und zwar schon auf der Basis von 40 % CO₂.

Ja, wir können und wir müssen mehr tun. Wir wollen global Vorbild sein. Dabei müssen wir die Menschen und die Unternehmen aber mitnehmen. Doch was einige der Linken und der Grünen hier heute verkündet haben, ist leider kein Mitnehmen, es ist Angstmachen mit Katastrophenszenarien, Drohung mit extremsten Prognosen für den Meeresspiegelanstieg. Sie sprechen von einem Notstand.

Eine Hungerkatastrophe rechtfertigt einen Notstand, ein Bürgerkrieg, ein verheerendes Erdbeben. Die Ausrufung eines Notstandes bedeutet immer die Aufhebung der regulären Gesetzgebung. Wer den Notstand ausruft, der will nicht mehr argumentieren, er will Angst machen und einschüchtern, und dem sind auch Arbeitsplätze und soziale Verwerfungen egal, dem sind letztlich Demokratie und Rechtsstaat egal. Deshalb bin ich dafür, die Klimaziele ernster zu nehmen. Die Ausrufung eines Notstandes rechtfertigt die Situation aber nicht. Wenn Sie einen Notstand ausrufen, dann rufen wir den Notstand für die Industrie aus.

François-Xavier Bellamy (PPE). – Monsieur le Président, nous sommes devant une crise sans précédent qui suscite une émotion légitime. Mais le travail de la politique, c'est de répondre à l'émotion par la raison. Or je m'inquiète de voir que, bien souvent, il nous arrive de répondre à l'émotion par une forme de déraison. C'est le cas dans certains textes qui nous sont proposés à propos de la crise climatique.

Arrêtons-nous un instant sur la question de l'énergie, notamment de l'énergie nucléaire qu'on nous demande de condamner avec vigueur comme une énergie qui ne contribue pas à répondre aux problèmes climatiques. Or, il est très clair, chers collègues, que si nous voulons aujourd'hui faire face à la situation dans laquelle nous sommes, nous devons – ce qu'explique même le GIEC – nous accommoder de toutes les ressources disponibles qui ne produisent pas de carbone, et le nucléaire en fait partie.

Bien évidemment, sur le long terme, les questions de sécurité que soulève cette énergie posent des problèmes immenses. Mais aujourd'hui, il serait fou de creuser notre propre tombe en organisant la déconstruction d'une filière qui peut nous aider à relever, dans l'immédiat, le défi climatique qui nous attend.

Enfin, nous devons aussi nous servir, avec notre intelligence, de ce marché unique que nous avons construit pour faire prévaloir la lutte au service du rééquilibrage du climat. C'est, à mon avis, le sens du travail que nous avons à accomplir sur le terrain économique et qui nous attend aussi pour relever le défi écologique.

Seán Kelly (PPE). – A Uachtaráin, tá áthas orm cúpla abairt a rá ar an ábhar tábhachtach seo, ós rud é go raibh mé i mo thoscaire i bPáras, in Katowice agus in Marrakech ag na cruinnithe COP sin.

Firstly, great credit is due to the Juncker Commission – and especially Commissioner Arias Cañete – on giving leadership in Paris and bringing the Clean Energy Package through the last Parliament. Now we have to implement it. One point that I think needs to be made very strongly is that it is fine to talk about ambition in the future, but what we need now – especially from the Member States – is action. What are they going to do this year, next year, and the year after? Not 2030, not 2040, not 2050.

Secondly, the Council pointed out, rightly, that no one should be left behind. I would add to that “through no fault of their own”. People who work in peat factories and energy stations in my constituency, or in coal in Poland, need to be helped, and a just transition fund is vital to be part of this.

Finally, I just want to say to Commissioner Timmermans that he'll have to ensure that ambition is matched with inclusivity, and that global leadership will have to be practical. Everybody has a part to play.

Radan Kanev (PPE). – Mr President, we are all concerned and we are all committed to an ambitious policy: to a 'new green deal'. But what exactly is this policy? What exactly does 'new green deal' mean?

Using this term we must go back in history and we must recall the real significance of the term. Was it a list of prohibitions? Was it a list of limitations? Was it a list of taxes affecting those who already suffer the most?

No. It was a large-scale public and private investment programme aiming at ambitious development, innovation, new infrastructure, new businesses, new models of growth, new jobs.

And our new green deal in Europe shall be a deal for growth and jobs, for new opportunities, for the regions in transition, for new hope for those affected, for a new clean technology, for science, for innovation, for investment in precisely the regions most dependent on fossils and suffering most from the present crisis.

Procedura «catch the eye»

Ljudmila Novak (PPE). – Gospod predsednik! Podnebne spremembe so zagotovo izredno pomembna tema, čeprav še vedno ne gre za katastrofo, lahko pa seveda pride, če ne bomo konkretno ukrepali.

Prav je, da o tem razpravljamo, še bolj pomembno pa je, da bomo sprejeli konkretne ukrepe. In seveda pri tem računam in pričakujem, da bo nova Evropska komisija dejansko predlagala konkretne spremembe.

Podpiram tudi povečanje sredstev za te namene, kajti samo z novimi tehnologijami, z novim načinom delovanja in porabe energije bomo lahko zmanjšali izpuste, ker ne verjamem, da smo pripravljeni tako zelo spremeniti naš način življenja, da bi to lahko znatno pripomoglo tudi k zmanjšanju porabe energije.

Komisijo pa sprašujem, v kolikšni meri so upoštevani ti podnebni cilji, ko sklepamo trgovinske sporazume z državami izven Evropske unije?

Robert Hajšel (S&D). – Pán predsedajúci, samozrejme väčšina z nás sa hlási k cieľom boja proti klimatickým zmenám. Aj viaceré členské štáty sa už prihlásili, vrátane Slovenska, z ktorého ja pochádzam.

Aby sme však tieto ciele dosiahli, hlavne pokiaľ ide o dosiahnutie skleníkovej neutrality do roku 2050, musíme mať istú flexibilitu vo využívaní nástrojov, ktorými tento cieľ dosiahneme. Musíme rešpektovať možnosť každej krajiny vybrať si svoj energetický mix a ja si myslím, a mnohí z nás si to myslia, že jeho súčasťou musí byť aj plyn, minimálne z tej strednodobej perspektívy, a takisto aj jadro.

Jadro, samozrejme, je jedným zo zdrojov, ktoré neemituje žiadne emisie, ale samozrejme môžeme sa pýtať na bezpečnosť a trvalú udržateľnosť. Preto nesúhlasím a chcem na vás apelovať, aby sme pozmenili článok, respektíve paragraf, ktorý hovorí o jadre ako o ekonomicky a environmentálne neutrálne nástroji a energetickom zdroji.

Billy Kelleher (Renew). – Mr President, declaring an emergency, catastrophe or crisis without actually having policies in place that will actually have a meaningful impact on the environment and on climate change will simply be just denying the reality that is there at the moment. I think, if the European Union to be serious about climate change, it has to make sure that all policies are inclusive: that not only do they send out a strong message, but that people actually buy in and support what needs to be done to change how we live, how we work, and how we commute. If we don't, we will simply end up continually talking about it as if the discussion itself will have an outcome.

We have to be honest with ourselves: we need policies now – not next year or in five years' time. We need to be imaginative and creative. The bottom line here is that unless you have access to finance; unless companies and businesses invest in research and innovation; unless our colleges have the capacity to research and innovate in the areas of climate change, then we really will be talking about a catastrophe and a crisis, because it will be just that. We need to act now with inclusive, imaginative policies, allowing industry to adapt to address the issues.

João Ferreira (GUE/NGL). – Senhor Presidente, nós precisamos de medidas que questionem um sistema insustentável na sua essência e não de medidas que visem assegurar a sobrevivência deste sistema numa fantasista versão mais verde.

Aos monopólios privados da energia, temos de contrapor o controlo público do setor energético, se o que queremos é o funcionamento sustentável do mesmo, que conjuge preocupações sociais e ambientais. Ao paradigma do transporte individual do automóvel, temos de contrapor sistemas de transporte público modernos, eficientes, de qualidade e progressivamente gratuitos. Ao negócio do carbono, da compra e venda de licenças para poluir, temos de contrapor uma abordagem normativa à redução de gases de efeito de estufa. Aos modelos insustentáveis de produção e de consumo, temos de contrapor o combate ao consumismo e ao desperdício que lhe está associado.

O incentivo à produção e ao consumo locais, às cadeias de abastecimento curtas, uma visão do comércio internacional mais assente na complementaridade do que na competição – isto é o que precisamos se queremos ir além do inconstante desfiar de preocupações de cimeira em cimeira.

O capitalismo não é nem será verde.

Matthew Patten (NI). – Mr President, there's no climate emergency in this place – just a lot of hot air. If you were serious, you would show real leadership by stopping the senseless pollution caused by transporting this Parliament between Brussels and Strasbourg 12 times a year. By 2050, the environmental impact of this will be 600 000 tonnes of CO₂ emissions.

Nearly every candidate for the EU presidency – including Mr Timmermans – agreed on the stupidity of two parliaments. Only Mr Macron clings on to the vanity of Strasbourg. When will this Parliament end such hypocrisy over the environment? Speaker after speaker says that the lives of our children, our planet and our existence are at risk, but we're not prepared to end our own pollution by stopping this stupid twin-Parliament structure of Strasbourg and Brussels. Try explaining that to your grandchildren.

Franc Bogovič (PPE). – Gospod predsednik! Klimatske spremembe vidimo vsak dan, posledice njihove, ko gledamo poplave, požare, bodisi v Benetkah ali pa v slovenski Izoli, Piranu.

Enostavno je razglasiti izredne podnebne razmere, vendar mi moramo narediti dosti več. Moramo najti nove tehnologije, nove priložnosti za podjetništvo, priložnosti za znanost, zagotoviti tudi v proračunih sredstva za to.

Ljudem smo dolžni razložiti ukrepe, ki sledijo temu. Kaj bomo naredili na področju energetike? Kako bomo zagotovili nizkoogljično energijo? Z obnovljivimi viri pa zagotovo tudi z jedrsko energijo. Kaj bomo naredili v kmetijstvu? Kaj bomo naredili v prometu, da se bodo ljudje zavedali in da bodo del teh sprememb, ki jih bodo tudi podprli.

Kar je še prav tako ali pa še bolj pomembno, pa je prav, da se ta vloga, ki jo Evropska unija igra doma, prenese širom po svetu in da v to prepričamo tudi največje ekonomije: ZDA, Kitajsko in pa Indijo.

Julie Ward (S&D). – Mr President, climate change is the single most important issue today. As a member of the ACP-EU Joint Parliamentary Assembly, I'm in regular dialogue with parliamentarians representing vulnerable communities. Nearly one-third of all citizens in Small Island Developing States (SIDS) live just a few metres above sea level. For them, the existential threat of climate change is already here: storm surges, saltwater intrusion and coastal destruction have resulted in failing crops, water shortages and an uncertain future – contributing, in turn, to migration.

Meanwhile, areas of the UK such as Cumbria in 2015 and Yorkshire just a few weeks ago, are experiencing unprecedented floods, leaving thousands of people homeless and destroying businesses. Governments have spent years ignoring all the scientific warnings. Now our young people are taking action, and I applaud them for their efforts. I was proud to sign the Green New Deal pledge and join millions of people all over the world in the global climate strike. We have one home. We share it, and we must protect it.

Mauri Pekkarinen (Renew). – *(puheen alku ilman mikrofonia)* ...kahdeksan vuoden aikana vähentämään päästöjä Euroopan unionin alueella 23 prosentilla. Seuraavan kymmenen vuoden aikana meidän pitää onnistua vähentämään niitä 33 prosentilla. Tehtävä on kova, uljas, mutta siihen on sitouduttava. Ja siihen voidaan päästä, eikä siinä tarvita mitään hysterian lietsomista ja rakentamista. Ei näin ollen mielestäni myöskään minkään ilmastohätätilan julistamista. Tarvitaan tekoja ja vahvoja sitoumuksia. Suomi on mielestäni hyvä esimerkkimaa siitä, että näin menetellen – ei hysteriaa vaan vahvoja, kovia tekoja – saadaan paljon aikaan. Olemme päättäneet lopettaa kivihiihen käytön vuoteen 2030 mennessä. Olemme päättäneet, että Suomi on hiilineutraali maa jo vuonna 2035. Minun toiveeni on, että me täällä päätämme yhteisistä sitoumuksista. Itse kukin maa ottaa vastuun niiden toteuttamisesta, ja sillä tavalla – luottamusta herättävällä tavalla – pääsemme tavoitteeseen.

Robert Rowland (NI). – Mr President, I've had about nine or ten blue-card attempts rejected, so I get slightly more than one minute, I hope. What we're seeing here, in this climate change debate, is all rationality disappearing and climate alarmism basically becoming a belief system: it's moving out of the scientific realm into a more humanistic or religious realm.

The key points of climate change are the following. Firstly, you're undergoing an enormous deindustrialisation plan, of which the UK alone has estimated the cost as GBP 1 trillion. To undergo a similar-scale operation for Europe is going to cost trillions and trillions of euros. Secondly, the actual product itself that you're replacing the hydrocarbons with – either solar or wind – is intermittent and requires huge taxpayer subsidies. In the UK alone, again, it's over GBP 11 billion a year. The third point is that you're losing tax revenue from hydrocarbons, which in the UK is GBP 40 billion a year, and replacing it with a subsidy. So I ask all the people in here: how on earth are you going to fund all the precious public services when you are subsidising renewables?

(Fine della procedura «catch the eye»)

Miguel Arias Cañete, *miembro de la Comisión*. – Señor presidente, como ya han hecho a lo largo de este debate diversos miembros de la Cámara y la propia presidencia, yo también quería dedicar un emocionado recuerdo a Francisco Gambús, que fue un gran parlamentario europeo, una persona forjadora de consensos y un hombre plenamente comprometido con el desarrollo de las políticas medioambientales y climáticas de la Unión Europea. Y quisiera trasladar nuestro dolor y pesar por su pérdida a su familia.

I would also like to thank Members for their continued commitment to ambitious global climate action, thereby providing additional political momentum ahead of another important COP. I have listened carefully to the debate today, and I am encouraged by the engagement of the Members of this House. I appreciate your commitment to maintaining the European Union's role as a leader in the field of international climate action.

A strong and united European Union message will be instrumental to continuing to deliver on our leadership during COP25 in Madrid and beyond. I am convinced that the European Commission and the European Council, under the leadership of the Finnish Presidency, will contribute to the conclusion of the negotiations on Article 6 of the Paris Agreement so as to strengthen international cooperation to reduce emissions globally.

After Madrid, our work must continue, both domestically and internationally. With our domestic experience and external policy instruments and dialogues, we are in a position to help our partners to advance their transition to a low-carbon, climate-resilient economy. We should continue prompting our partners to submit their updated nationally determined contributions and the long-term strategies of the Paris Agreement.

Thank you for the opportunity of having this debate, and I wish you every success in meeting the challenges ahead.

VORSITZ: RAINER WIELAND

Vizepräsident

Kimmo Tiilikainen, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, this has been a very interesting discussion, after the one we had last month, and I have listened attentively to your interventions. The discussion reflects the priority that the fight against climate change represents for all of us. These debates help us to shape a shared vision of the future. As we prepare for COP 25 in Madrid, everyone has to be determined and I can assure you that the European Union is.

Firstly, we want to finalise the Paris-Katowice Rulebook in Madrid. Secondly, we are preparing to update our nationally determined contributions (NDCs) next year. And thirdly, we are ready to mobilise additional financial flows in the coming years, as we have heard today. I can assure you that the Presidency will spare no effort to ensure that the EU will play a leading role in the work of the conference.

I have participated in climate policy for quite a long time and acted both on behalf of Finland and the EU in many COPs. I would like to say that in terms of climate policy, the European Union is at its best. With the great support from the European Parliament, with the unanimity of Member States and with the tireless work of the Commission, we have been leading global climate action, and still we know that we need to do more – much more – and we need to do it faster – much faster.

This may be the last debate that the Commissioner will have with the European Parliament and the Council on climate issues, so I would like to take this opportunity to thank Commissioner Arias Cañete in front of the European Parliament. Miguel, you were there when we ratified the Paris Agreement, you were there when we implemented it into our 2030 legislation and you were there when we agreed on the Paris-Katowice Rulebook. I'm not saying this just because you happen to be the Climate Commissioner. No, I would like to thank you for your personal contribution, your good relations with the other key players – the big players in worldwide climate policy – and the personal commitment you have shown. On behalf of the Council and, as a representative of the Finnish Presidency, my noble thanks to you. It has been an honour to work with you.

I would like to conclude by thanking you again for this important debate that gives a strong background for the Madrid negotiations for the Commission and the Council.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Donnerstag, 28. November 2019, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

Marek Paweł Balt (S&D), na piśmie. – Nasze cele, które zadeklarowaliśmy w porozumieniu paryskim, muszą być bardziej zauważalne dla mieszkańców naszych miast. Inwestycja w zwiększenie efektywności energetycznej oraz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych są bardzo istotne, pamiętajmy natomiast, że to od każdego człowieka mieszkającego w Unii zależy poprawa i realizacja naszych postulatów.

Jeśli człowiek zrozumie istotę katastrofy klimatycznej, efekty będą następowały w o wiele szybszym tempie. Dlatego inwestycja w zieloną infrastrukturę drogową, dofinansowania do samochodów elektrycznych, start-upy o tematyce ekologicznej – to są działania, które niosą ze sobą edukację i uświadomienie. Jeśli codziennie będziemy korzystać z ekologicznego transportu publicznego, ładować nasze ekologiczne samochody na ekologicznych stacjach, następstwem tego będzie zmiana człowieka w ekologicznego, świadomego obywatela Unii Europejskiej.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), γραπτώς. – Η κλιματική αλλαγή αποτελεί μια παγκόσμια πρόκληση. Η Ευρώπη διαδραματίζει ηγετικό ρόλο στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και τη δέσμευση να προωθήσει την πρόοδο προς μια οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα για την επίτευξη των στόχων της Συμφωνίας του Παρισιού. Για το σκοπό αυτό, η ΕΕ έχει αναπτύξει μια μακροπρόθεσμη στρατηγική μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου βρίσκοντας τον κατάλληλο συνδυασμό πολιτικής μεταξύ φιλοδοξίας και ανταγωνιστικότητας των εταιρειών μας. Επιπρόσθετα, τα αεροσκάφη, τα καινούργια αυτοκίνητα και τα φορτηγά θα υπόκεινται στο προσεχές μέλλον σε αυστηρότερα όρια εκπομπών. Η ενέργεια είναι ένα από τα βασικά στοιχεία της ευρωπαϊκής οικονομίας. Στόχος μας είναι να εξασφαλίσουμε σταθερό και βιώσιμο εφοδιασμό με λογικό κόστος για τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά. Παράλληλα, η ΕΕ αντιμετωπίζει τις σοβαρές προκλήσεις της εξάρτησης από εισαγωγές ενέργειας, καθώς και το υψηλό κόστος της ενέργειας, το οποίο βλάπτει την ανταγωνιστικότητα των βιομηχανιών μας στην παγκόσμια οικονομία. Πιστεύουμε πως το μέλλον βρίσκεται στην Ενεργειακή Ένωση.

András Gyürk (PPE), írásban. – A COP25 klímakonferencia az első esemény ahol az új Európai Parlament véleményyt alkothat egy fontos globális problémával kapcsolatban. Ez egyben lehetőség is, hogy a pusztá figyelemfelhívás helyett felelős, a kihívás összetettségét szem előtt tartó cselekvés mellett álljunk ki. Ezért olyan Parlamenti állásfoglalásra van szükség, amely az igazságos és versenyképes átmenetet helyezi előtérbe. Ahhoz, hogy egyidejűleg megoldjuk a klímakérdést, biztosítsuk a stabil fogyasztói energiaárakat és ne veszélyeztessük a tagállamok versenyképességét minden technológiai megoldásra szükség van.

Ezek közé tartozik a nukleáris energia is, amely elengedhetetlen a Közép-Európai régió országai számára a villamosenergia olcsó, kibocsátásmentes és biztonságos termeléséhez. További atomenergia bevonása nélkül az átmenet jóval nehezebb, drágább és veszélyesebb lesz. Ezért a nukleáris energia démonizálásával a klímaváltozás elleni sikeres fellépés lehetetlenül el, ami számomra elfogadhatatlan.

Łukasz Kohut (S&D), na piśmie. – Szanowny Panie Przewodniczący! / Szanowna Pani Przewodnicząca! Zmiany klimatyczne, z którymi mamy do czynienia, a które są katastrofalne w skutkach, nie ulegają wątpliwości. Jako Unia Europejska musimy prowadzić ambitną politykę klimatyczną, która te zmiany zatrzyma.

Polityka klimatyczna nie jest jednak oderwana od innych polityk – energetycznej, gospodarczej czy społecznej. Przy planowaniu działań na rzecz klimatu musimy uwzględnić wszystkie aspekty wprowadzanych zmian i ich konsekwencje. Szczególnie trudna sytuacja w tym zakresie dotyczy regionów, gdzie górnictwo i węgiel są źródłem utrzymania całych rodzin, gdzie ta gałąź przemysłu jest ciągle istotna dla tożsamości lokalnych społeczności. Tak jest w regionie, z którego pochodzę – na Śląsku.

W moim mieście – Rybniku – poziom smogu jest ogromny, grozi życiu i zdrowiu mieszkańców. I to prawie przez 6 miesięcy w roku. Musimy z nim walczyć i walczymy, np. poprzez zaprzestanie ocieplania budynków węglem złej jakości, poprzez edukację obywatelską. Robiąc to, musimy równocześnie jednak zadbać o przyszłość tych, którzy z wydobycia węgla żyją. Stad tak istotne jest, by polityka spójności UE i nowe instrumenty (jak Fundusz Sprawiedliwej Transformacji) były sprawne i odpowiednio dofinansowane.

Pedro Marques (S&D), *por escrito*. – Existem políticas que nos unem e que nos separam. Mas, no caso da emergência que é luta de todos contra as alterações climáticas, julgo que, salvo pouco honrosas exceções, é muito mais o que nos une do que aquilo que nos separa.

Não tenho, por isso, grandes dúvidas de que, no fim do dia, o Parlamento Europeu vai declarar, com uma votação clara, a emergência climática: reduzir as emissões 55% em geral, reduzir as emissões dos setores marítimo e da aviação, criar um Fundo para minorar os efeitos económicos e sociais destas transformações.

Esta posição que nos preparamos para tomar é, podem dizer alguns, proclamatória. Talvez. Mas é um sinal de empenhamento político que damos ao Mundo. É um aviso que juntamos a muitos outros, nas vésperas da Conferência da ONU sobre o Clima. Vamos declarar emergência climática. Agora, fazemo-nos ouvir. Amanhã, vamos agir. Temos de agir.

Eva Maydell (PPE), *in writing*. – There is a growing awareness of global warming effects and its fast acceleration. Achieving the objective of EU Climate neutrality by 2050 requires many efforts from each one of us, disregarding different political visions, professions and age.

A week before the COP 25 taking place in Madrid, it is important to outline how we do this transition to a cleaner energy, lower emissions, etc. We are not only talking about lifestyle and what kind of straws or single use cutlery we use. We must outline what energy we produce, what type of economy we will promote, what manufacturing we have and will have. Perhaps the most important topic is how quickly Europe will make this transition and how Europe will take care of the ones who will be worse off. We need to craft the right incentives for this transition. We would need investments in more programmes for transition adjustment and efforts by all sectors in the economy. We should prove to citizens that the measures we are taking are not a threat for their jobs.

The road towards successfully fighting climate change is a question of mutual responsibility.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – Tisztelt Elnök Úr! Akár elismerjük, akár nem, a klímakatasztrófa egy olyan globális probléma, amely kivétel nélkül mindenkit érint és éppen ezért egy összehangolt, kollektív felelősségvállaláson alapuló megoldást igényel. A klímaváltozás elleni harc már nem egy lehetőség, hanem kötelesség minden politikai vezető számára. Európai magyarként ezért úgy vélem, hogy első lépésként ki kell hirdetni az európai klímavédelem helyzetét, de itt nem szabad megállni. Aggódó választópolgárainkat képviselve kötelességünk elérni, hogy a Tanácsban is egyetértés legyen a klímavédelem kihirdetéséről nem csak európai, hanem tagállami szinten is. A tét nagy, ideje cselekedni!

Sirpa Pietikäinen (PPE), *kirjallinen*. – Tutkijat ovat tienneet jo pitkään ilmaston lämpenevän kestämatöntä tahtia. Vuosi sitten julkaistu IPCC:n raportti herätti loputkin tajuaman sen kriittisyyden. Aika alkaa loppua kesken. Meidän pitää toimia nyt. Mitä pidemmälle ratkaisua lykkäämme, sitä nopeampia ja rajumpia toimia tarvitaan ja sitä suurempia ovat haitoista aiheutuvat kustannukset. Ilmastomuutos vaikuttaa myös talouden toimintaan. Lisääntyvät sään ääri-ilmiöt, kuten tulvat ja kuivuus, vaikuttavat suoraan ruoantuotantoon. Entistä kovemmat myrskyt vaurioittavat infrastruktuuria. Liikenteessä ja energianjakelussa voi ilmetä ongelmia. EU:n on taloudellisesti kannattavaa olla muutoksen etulinjassa, sillä ilmastomuutos vaikuttaa myös talouteen ja EU:n kilpailukykyyn. Se tarjoaa mahdollisuuden viedä tietoa ja teknologiaa. Toisaalta ilmastomuutoksen runtelema maailma on huono myös bisnekselle. Viime viikolla julkaistun kestävä kehityksen raportin mukaan EU-maiden suurimpia haasteita on saavuttaa kestävä kehityksen tavoitteeseen 13 liittyvät ilmastotavoitteet. Tämän lisäksi EU-maat aiheuttavat merkittäviä negatiivisia ulkoisvaikutuksia EU:n ulkopuolisten maiden mahdollisuuksiin saavuttaa tavoitteet. Poliittinen johtajuus on EU:n vastuulla. Me tiedämme ongelman ja meillä on teknologia ja jopa resurssit sen ratkaisuun. Tämä tulee tarkoittamaan paljon korkeampaa kunnianhimoa EU:n ilmastopoliitikassa. Meidän on vähintään moninkertaistettava ponnistelumme, jos aiomme vastata ilmastomuutoksen haasteeseen.

Rovana Plumb (S&D), în scris. – Susțin această rezoluție cu încrederea că rezultatul COP 25 de la Madrid va constitui un pas decisiv în implementarea Acordului global asupra climei de la Paris. Schimbările climatice sunt una dintre cele mai importante provocări ale generației noastre.

Până în prezent, România, în dubla capacitate, SMUE și Parte la Acordul de la Paris și Convenția ONU, se află în fruntea punerii în aplicare și a finanțat acțiunile climatice, în special proiecte din Republica Moldova, având ca obiectiv să predea generațiilor viitoare o planetă mai sănătoasă și societăți mai prospere, moderne și corecte.

Având în vedere că pădurile sunt o prioritate națională importantă, susțin adoptarea, la COP 25, a deciziilor privind includerea reîmpăduririi terenurilor cu păduri în epuizare ca mecanisme de împădurire și reîmpădurire pentru mecanismul de dezvoltare a proiectelor curate. În acest context, îmi exprim speranța, că se va ajunge la consens și în cazul Articolului 6 din Acord-mecanisme de piață și non-piață. De asemenea, susțin adoptarea deciziilor privind creșterea ponderii utilizării energiilor din sursele regenerabile, revizuirea GAP-dimensiunea de gen, diplomația climatică ș.a., decizii care au fost agreate la cea de-a 50-a reuniune a Organismelor Subsidiare ale UNFCCC, iunie 2019, sub Președinția României la UE.

Henna Virkkunen (PPE), kirjallinen. – Euroopan unionin jos jonkun on oltava ilmastojohtaja. Asettamalla kunnianhimoiset tavoitteet ja tekemällä riittävät investoinnit tutkimukseen ja innovaatioihin EU:lla on mahdollisuus toimia esimerkkinä muulle maailmalle. Meidän tulee pyrkiä siihen, että teollinen kilpailukyky, kestävä kehitys ja kunnianhimoinen ilmastopoliittikka vahvistavat toisiaan. On tärkeää, että komissio kirjaa Green Deal -ohjelmaansa EU:n päästövähennystavoitteeksi parlamentin jo pitkään kannattaman 55 prosentin tavoitteen vuoteen 2030 mennessä. Nykyisten tavoitteiden kiristäminen on välttämätöntä, jotta saavuttaisimme ilmastoneutraaliuden vuoteen 2050 mennessä. Saavuttamalla ilmastoneutraaliuden ensimmäisenä EU turvaa kilpailuedun EU:n teollisuudelle. Vastustan sosialistien esitystä ydinvoiman alasajosta. Esitys on huolestuttava ja vailla realismia sekä ristiriidassa EU:n pitkän aikavälin ilmastostrategian, IPCC-raportin ja Kansainvälisen energiajärjestön raportin kanssa. Näiden raporttien mukaan ydinvoima on olennainen energiantuotantoväline hiilivapaan Euroopan saavuttamisessa. Sosialistien ehdotuksessa ei ole järkeä. Ydinvoima on tehokas ja vakaa tapa tuottaa energiaa. Nykyisellään sillä tuotetaan puolet EU-alueen päästöttömästä sähköstä. Ilmastotavoitteiden saavuttamisessa ydinvoimalla on keskeinen rooli.

15. Przystąpienie UE do konwencji stambulskiej i inne środki przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć (debata)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärungen des Rates und der Kommission zum Beitritt der EU zum Übereinkommen von Istanbul und weiteren Maßnahmen zur Bekämpfung geschlechtsspezifischer Gewalt (2019/2855(RSP)).

Ich möchte Sie daran erinnern, dass Anträge auf spontane Wortmeldungen und blaue Karten sowohl mithilfe des herkömmlichen Verfahrens als auch über das elektronische System gestellt werden können. Eine Anleitung liegt am Eingang zum Plenarsaal aus.

Tytti Tuppurainen, amtierende Ratspräsidentin. – Herzlichen Dank, sehr geehrter Herr Präsident! Ich brauche noch einen Moment, ich bin gerade gekommen.

Mr President, I would like to begin by thanking Parliament for the invitation to take part in this debate, which addresses the very important issue of violence against women and domestic violence. This is particularly important today, the International Day for the Elimination of Violence Against Women – that's why we all have something orange with us.

Combating all forms of violence against women is a core element of respect for fundamental rights. In 2017, the Fundamental Rights Agency underlined the need for EU institutions and Member States to maintain their commitment to safeguarding the dignity of all women and girls in the European Union. The Fundamental Rights Report from 2019 encourages Member States to continue their efforts to effectively uphold victims' rights and ensure rights awareness, access to appropriate support services, and effective remedies available to all victims of crime.

The Council has repeatedly expressed its commitment to preventing and eliminating all forms of violence against women, and it considers the Istanbul Convention a powerful tool in this fight. It's a ground-breaking legal instrument, and monitoring of the implementation of the Convention has already shown that it is having a positive impact on the lives of women across Europe. As you know, Parliament, the Commission and the Council agree that the Istanbul Convention is a mixed convention which covers EU competences as well as Member States' competences. Insofar as the Member States are concerned, we can note with satisfaction that by now all 28 Member States have signed the Istanbul Convention and that, to date, 21 Member States have also ratified it.

Insofar as the Union is concerned, on 11 May 2017, the Council decided that the European Union could sign the Convention. The Union signed the Convention on 13 June 2017. However, the proposed decision for the Union to conclude the Convention is still pending within the Council, together with the draft code of conduct setting out the arrangements between the Council, the Commission and the Member States for the implementation of the Convention.

The Finnish Presidency has continued working on the EU's accession to the Istanbul Convention. The Union has signed the Convention, and the accession would enable better data collection and more accountability. We have also encouraged those Member States that still have not ratified the Istanbul convention to do so without delay. However, regard must be had to the fact that – as you are fully aware – in April this year, Parliament decided to request from the Court of Justice an opinion on the appropriate legal basis and the Council's procedure for the accession to the Istanbul Convention. The Council will, of course, submit written observations to Parliament's request for the Court's opinion in due time.

On a more general note, the European Union protects women and children from gender-based violence through legislation and practical measures to defend victims' rights. The 2012 Directive establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, for example, places strong emphasis on access to appropriate support, including specialised support for women and children who have been victims of different forms of violence.

The European Union raises awareness of gender-based violence through co-funding campaigns run by national governments, and supports transnational projects run by non-governmental organisations that combat violence against women, children and young people. It facilitates the identification of common solutions among Member States by organising exchanges of good practices, and conducts research on gender-based violence.

I would like to conclude by reassuring you that the Council attaches great importance to this issue. The Presidency will continue working towards the conclusion of the Istanbul Convention by the European Union. We need to continue to seek solutions.

Miguel Arias Cañete, *Member of the Commission*. – Mr President, thank you for the occasion to discuss European Union accession to the Istanbul Convention and other measures to combat gender-based violence. First, allow me to congratulate the newly appointed co-rapporteurs on the file, Ms Spurek and Ms Kokalari.

Violence against women is widespread globally. Today's International Day Against Violence Against Women reminds us again and again about the millions of victims of this phenomenon. The European Parliament and the Commission have always been strong allies in combating violence against women. The Istanbul Convention is an example of this cooperation: although we have not yet achieved our common main goal, Parliament's strong stance has facilitated the role of the Commission and helped in keeping the European Union's accession on the political agenda. I hope that this cooperation will continue in the future.

The Convention is the best available international legal tool for the protection of victims of gender-based and domestic violence through a joint European framework. The Commission President-elect clearly stated that European Union accession to the Convention remains a priority for the Commission in the new mandate. Twenty-one European Union Member States have already ratified the Convention. Based on the discussions so far in the Council working party, there should be enough support for a qualified majority of Member States to conclude also European Union accession. We should therefore remain committed to a swift ratification. Commissioner-designate Dalli has been mandated to finalise the ongoing accession process and, as she stated in her hearing in front of this House, she will do her utmost to achieve this goal.

In some Member States, national ratification was widely debated in public. The Commission will continue working with civil society organisations and the Council of Europe to rectify the misunderstandings and misconceptions spread during these debates. However, if unblocking the negotiations at the Council turns out to be an insurmountable task, the President-elect has confirmed that alternative ways to better support victims of gender-based violence and domestic violence will be explored. She also announced that the new Commission could look into the possibility of proposing minimum standards regarding the definition of certain types of violence.

The Victims' Rights Directive is the main European Union law on victims' rights. It provides for a set of rights for all victims of all crimes, including victims of gender-based violence. Although the Directive entered into application in Member States in 2015, most Member States still have not transposed it fully. Correct implementation of the Victims' Rights Directive is a Commission priority. We need to ensure that all victims can rely on their rights, independently of where in the European Union the crime took place.

Legislation is not the only way forward; a comprehensive set of policy measures is needed to ensure that violence against women is tackled in a comprehensive and holistic manner. To provide the still-missing data on this phenomenon, Eurostat already started to work on a survey on gender-based violence in 2016. The questionnaire and methodology will be finalised by 2019 for the action to start in 2020 and end in September 2022 at the latest.

Arba Kokalari, för PPE-gruppen. – Herr talman! Våld mot kvinnor är ett av våra stora samhällsproblem i dag. Var tredje kvinna i EU har utstått fysiskt och sexuellt våld. Detta är oacceptabelt. EU måste ha en kraftfull enad front mot dem som våldför sig mot kvinnor och ge kraftfullt skydd mot offren.

Därför måste Istanbulkonventionen bli gällande i alla EU-länder och vi måste markera mot de länder som har ignorerat detta problem alltför länge. EU är ju trots allt en värdegemenskap där mänskliga fri- och rättigheter och demokratiska principer ska respekteras för att skydda våra medborgare. Låt oss då visa att våld och förtryck i vårt samhälle aldrig kommer att tolereras och att vi på allvar tar kampen för ett jämställt samhälle fritt från våld.

Iratxe García Pérez, en nombre del Grupo S&D. – Señor presidente. Hoy es un día importante: 25 de noviembre, Día internacional contra la violencia de género. Porque, a pesar de lo que los negacionistas defiendan, la violencia de género existe y, si no, que se lo digan a los huérfanos y a las huérfanas que dejan de tener una madre; que se lo digan a las madres que pierden el mayor tesoro de sus vidas; que se lo digan a quienes han visto truncadas sus vidas, su sueño, su futuro.

Hoy, a esos que niegan la violencia de género, miles y miles de mujeres y de hombres les han dejado un mensaje muy claro en las calles europeas, las han teñido de morado y han dicho muy claro: «No estáis solas, estamos con vosotras».

Y las instituciones europeas también deben comprometerse en la lucha contra la violencia de género. Es indispensable. Es necesario que haya una ratificación ya del Convenio de Estambul contra la violencia de género, porque esa será la primera pieza de una legislación europea que protege a las mujeres.

Y es necesaria también una estrategia europea de igualdad de la futura Comisión Europea.

Necesitamos poner las bases de un compromiso claro hacia lo que tiene que ser una Europa más igualitaria, una Europa que proteja a sus mujeres, una Europa que no permita la mayor lacra que existe en estos momentos en Europa y en el mundo: mujeres que son asesinadas por eso, por ser mujeres.

Un último mensaje a los partidos políticos que niegan la existencia de la violencia de género y también a los partidos políticos que les blanquean y negocian con ellos: «Somos más, somos fuertes. No estáis solas».

María Soraya Rodríguez Ramos, *en nombre del Grupo Renew*. – Señor presidente, en Europa una de cada tres mujeres ha experimentado algún tipo de violencia sexual, una de cada veinte ha sido violada y cerca de ciento treinta y siete mujeres alrededor del mundo mueren todos los días a manos de sus parejas o exparejas.

Mi país, desgraciadamente, no es una excepción. En este año cincuenta y una mujeres han muerto asesinadas víctimas de la violencia de género y, desde que tenemos datos oficiales, mil veintisiete han sido asesinadas por esta lacra.

No son solo cifras. Son nombres, son vidas. Detrás de ellas hay hijos e hijas huérfanos condenados a vivir sin el apoyo, sin el amor, sin la caricia de sus madres. Y tampoco de sus padres, que son los homicidas y los verdugos de su tragedia.

Por eso, hoy, desde el Parlamento, en este Día internacional contra la violencia de género, pedimos a todos los Estados que aún no han ratificado el Convenio de Estambul, el primer instrumento internacional, legal y vinculante para luchar contra la violencia de género, que lo hagan. Se lo decimos a Bulgaria, a Chequia, a Hungría, a Lituania, a Letonia, a Eslovaquia y al Reino Unido. Y a aquellos países que ya lo han ratificado, les pedimos que implementen el Convenio de Estambul en sus legislaciones nacionales.

Mañana votamos una nueva Comisión y también, con esta Resolución, le pedimos a la nueva Comisión que elabore una estrategia europea para luchar contra la violencia de género y que introduzca en la lista de ...

(El presidente retira la palabra a la oradora).

Terry Reintke, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, every three days, one woman is killed by her partner or ex-partner in Germany alone. Every three days – that would mean today, this Thursday, and then the following Sunday, and so on. Not out of jealousy or because there is a family drama behind it or any other reason, but because of a murderous, toxic, violent understanding of masculinity that simply needs to be stopped. In this debate, we very often feel powerless. We feel like we cannot change this overarching problem, but actually, we can.

The Istanbul Convention has been drafted by legal experts, scholars, politicians and psychologists because they did not want to wait any longer. I do not want to wait any longer. I have heard all the excuses that you can imagine – about definitions, about paragraphs, and about anything that you can think of. I tell all the member states of the Council of Europe here today, and especially the members of the European Union: ratify this Convention now. Otherwise, at least be honest enough that you don't care enough about violence against women.

(Applause)

Ivan David, *za skupinu ID*. – Podle článku 39 jednacího řádu navrhuji, aby projednávání tohoto aktu bylo přerušeno za účelem přezkoumání právního základu, protože podle čl. 218 odst. 8 Smlouvy o fungování Evropské unie může Evropská unie přistoupit k mezinárodní smlouvě pouze na základě jednomyslného souhlasu všech členských států. Například vlády České republiky, Slovenska a Maďarska tento souhlas podle národních ústav nemohou udělit, protože parlamenty těchto zemí Istanbulskou smlouvu neratifikovaly.

Zdůrazňuji, že tyto země přijaly všechna požadovaná právní opatření proti násilí na ženách, která jsou v této úmluvě zakotvena. V trestním zákoně máme definovány všechny úmluvou požadované trestné činy. Máme nástroje, které chrání oběti domácího násilí, jako je vykazání agresora, máme z veřejných rozpočtů dotované útulky pro oběti. To, co odmítáme, je uložení povinnosti dotovat nevládní neziskové genderové organizace. Ratifikace úmluvy ani přistoupení Evropské unie jako celku nijak nezvýší bezpečnost žen před násilím. Turecko úmluvu ratifikovalo. Loni 8. března se v Istanbulu konal pochod žen při příležitosti Mezinárodního dne žen. Na příkaz prezidenta Erdogana byl policií a armádou brutálně rozehnán střelbou gumovými projektily a vodními děly. Tři sta žen bylo zraněno, neměly totiž na hlavách tradiční šátky. Po této zkušenosti zní samotný název Islanbulská úmluva poněkud podivně.

Der Präsident. – Vielen Dank, Herr Kollege David. Sie haben sich auf die Geschäftsordnung bezogen. Wir haben leider den Artikel nicht genau verstanden.

Ivan David (ID). – To je mi líto. Mám to zopakovat? Byl to článek 39 jednacího řádu a čl. 218 odst. 8 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Der Präsident. – Herr Kollege! Ihr Geschäftsordnungsantrag erfüllt leider nicht die formalen Voraussetzungen. Artikel 39 Absatz 2 spricht von einer unteren Schwelle, das heißt, diesem Antrag muss sich eine Fraktion anschließen, der zuständige Ausschuss oder mindestens 5 % der Abgeordneten. Das sehe ich gegenwärtig nicht. Deshalb kann ich Ihrem Geschäftsordnungsantrag nicht folgen.

Jadwiga Wiśniewska, w imieniu grupy ECR. – Panie Przewodniczący! Stanowczo sprzeciwiamy się przemocy w każdej formie. Obchodzony dziś Międzynarodowy Dzień przeciw Przemocy wobec Kobiet jest okazją do tego, by przytoczyć kilka faktów. W XXI wieku skala okaleczeń narządów płciowych kobiet, w tym dziewczynek, sięga blisko 200 tysięcy każdego roku. Handel kobietami generuje rocznie, uwaga, 12 miliardów dolarów. Jednym z głównych ośrodków handlu kobietami jest Europa. Codziennie na świecie zawieranych jest 40 tysięcy przymusowych małżeństw, z czego ponad 10 tysięcy dotyczy dziewczynek poniżej piętnastego roku życia, co jest de facto pedofilią. Handel kobietami, gwałty, molestowanie seksualne, dręczenie fizyczne i psychiczne, to całe zło dzieje się mimo tego, że jest prawnie zakazane. Dlatego nie sądzę, że kolejne przepisy prawne rozwiążą te straszne, brutalne problemy. Konwencja stambulska nie jest lekiem na...

(Przewodniczący odebrał mówczyni głos).

Eugenia Rodríguez Palop, en nombre del Grupo GUE/NGL. – Señor presidente, hoy han matado a Sara, tenía 26 años. En España, desde que empezamos a contar, llevamos más de mil mujeres asesinadas por las personas a quienes amaban, con las que dormían y compartían su vida, y no somos una excepción en Europa.

Sin embargo, proliferan por todas partes las fuerzas negacionistas de la violencia machista, que incitan al odio por motivos de género y han declarado una guerra contra las mujeres. Por culpa de la extrema derecha, el Convenio de Estambul está pendiente de ratificación en la Unión Europea y en varios países, y los que lo han ratificado no lo aplican en su totalidad. Los Estados no se molestan siquiera en recabar datos fiables. La información que tenemos sobre feminicidios, mutilación genital femenina, trata y explotación sexual es incompleta o parcial.

Necesitamos que la Unión Europea ratifique el Convenio de Estambul y lo incorpore a su legislación, que lo ratifiquen también todos los Estados miembros. Necesitamos una directiva que reconozca todas las formas de violencia de género y que incluya medidas de prevención, protección y reparación a las sobrevivientes; necesitamos homogeneizar los tipos penales para que se llame a las cosas por su nombre, se apliquen penas adecuadas y se escuche a las mujeres: «¡No es abuso, es violación!», «¡Hermana, yo sí te creo!». Las mujeres no estamos completamente a salvo en la Unión Europea. Hoy se llama Sara y es española. Mañana podemos ser cualquiera de nosotras.

Milan Uhrík (NI). – Pán predsedajúci, každý rozumný človek odmieta násilie, obzvlášť násilie voči ženám a deťom. Istanbulský dohovor je v mnohých ohľadoch dobrý, ale zneužíva tému ochrany žien na presadzovanie zvrátenej gender ideológie, pretože v tomto dohovore žena nie je definovaná biologicky, ale ako spoločnosťou vytvorená rola a vzor správania.

To znamená, že podľa tohto dohovoru budú oficiálne za ženy považovaní už aj transvestiti a spoločnosť a ostatní ľudia sa budú musieť tváriť, že sú slepí, a k týmto transvestitom sa budú musieť správať rovnako ako k normálnym ženám. Páni komisári, to kam chcete Európu dostať?

Národná rada Slovenskej republiky ústavnou väčšinou, opakujem ústavnou väčšinou, odmietla schváliť tento dohovor, a vy nám to teraz chcete z pozície Európskej únie nanútiť? Veď to je nehoráznosť.

Dokážeme ženy ochrániť aj bez tohto zbytočného dohovoru, pretože žiadny papier, žiadny takýto účelový dohovor šialencov, ktorí chcú ubližovať ženám, aj tak nezastaví.

Ελισάβετ Βόζεμπεργκ-Βρυονίδη (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, κάθε χρόνο τέτοια μέρα θυμόμαστε ότι το 1999 η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ανακήρυξε την 25η Νοεμβρίου ως Διεθνή ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών. Διαχρονικά, όμως, διαπιστώνουμε ότι το φαινόμενο συνεχίζεται και διευρύνεται. 137 γυναίκες δολοφονούνται καθημερινά παγκοσμίως από σύντροφο ή συγγενή τους, ενώ αυξάνονται ανησυχητικά τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, στα οποία 70% και άνω των θυμάτων είναι γυναίκες. Σωματική, ψυχολογική, οικονομική, λεκτική, σεξουαλική, διαδικτυακή, κάθε μορφή βίας αποτελεί το αποκρουστικό πρόσωπο της σύγχρονης κοινωνίας, κατάντια για την Ευρώπη των αξιών και ντροπή για τον δυτικό πολιτισμό.

Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης είναι το πλήρες νομοθέτημα με προληπτική και κατασταλτική λειτουργία και με προστασία των θυμάτων. Γι' αυτό είναι ανάγκη να κυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη, αλλά κυρίως από την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μόνο έτσι η Ευρώπη θα αποκτήσει ηγετικό ρόλο στην άσκηση ουσιαστικής πολιτικής πίεσης.

Sylwia Spurek (S&D). – Mr President, it's nearly two decades into the 21st century and we still find ourselves in the situation where gender-based violence and domestic violence are an everyday experience for many women in the EU. Ratification of the Istanbul Convention by the EU has been stalled for some time now due to a conspiracy theory about the so-called 'gender ideology', which the conservatives cynically exploit in order to scare public opinion.

As progressive, responsible politicians, we must say very clearly that there is no gender ideology. Justifying a lack of action to prevent and fight violence with a phoney discourse is not acceptable. Gender-based violence and domestic violence are gross violations of human rights, and we must do everything to stop them, including the accession of the EU to the Istanbul Convention. It's time for the European Union to take a leading role in the full implementation of women's human rights. I'm saying this as a lawyer, as a former Deputy Commissioner for Human Rights of the Republic of Poland, as a feminist, and as a person who has been dealing with women's human rights for 20 years. It is time to act now.

Yana Toom (Renew). – Mr President, I am disappointed. Eight years after the adoption of this revolutionary Convention, we are still discussing how to implement it, at least on a minimum level. Instead of moving forward, instead of exchanging and implementing best practices, we seem to agree that even those Member States which have ratified the Convention, or at least some of them, do not take it seriously.

Did we all criminalise mental violence? No. Did we all give victims of domestic violence the opportunity to live a normal life? No. In some countries, including, unfortunately, my home country, Estonia, we still try to reconcile victims and tyrants. I have to underline that, according to the police, women only seek help after being beaten 36 times. What reconciliation can we speak about? It obviously doesn't work.

So my message is: of course it is extremely important to put pressure on those Member States which have still not ratified the Convention, but we also have to be critical of those that already have, because some of them did it only on paper.

Christine Anderson (ID). – Herr Präsident! Heute ist der Internationale Tag zur Beseitigung der Gewalt gegen Frauen. In meiner Heimatstadt wurde heute vor einem Monat eine Frau von ihrem Ehemann mit dem Auto überfahren, der Mann hat dann auf offener Straße versucht, seine Frau mit einer Axt zu enthaupten. An einem zu ihren Ehren in diesen Minuten stattfindenden Trauermarsch hätte ich gerne teilgenommen, sende aber nun in meine Heimatstadt, nach Limburg, meine aufrichtige Anteilnahme und hoffe, Sana ist nun in einer besseren Welt.

Eine Kultur der Frauenverachtung breitet sich in ganz Europa aus. Männer oder Männergruppen, wie man sie in Deutschland nennt, messen ihre toxische Maskulinität – die Kollegin ist gerade gegangen – an der Grausamkeit, mit der sie sich Respekt verschaffen und ihre Ehre wiederherstellen. Schluss mit diesen symbolischen Betroffenheitsbekundungen! Einer frauenverachtenden Kultur mit Toleranz zu begegnen, beseitigt nicht die Gewalt, sondern hofiert und ermöglicht sie. Diese Kultur hat in Europa nichts verloren. Der Islam gehört nicht zu Europa!

Andżelika Anna Możdżanowska (ECR). – Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo! Dziś obchodzimy Międzynarodowy Dzień przeciw Przemocy wobec Kobiet. Zatrważające jest, iż codziennie na świecie z rąk członka rodziny ginie 137 kobiet. Nikt z nas wobec tego faktu nie może przechodzić obojętnie. Nie może milczeć. Pragnę podkreślić, że rząd polski w całości utożsamia się z wartościami, jakimi są prawo do równego traktowania i niedyskryminacji. Sprzeciwia się każdej formie niewolnictwa, handlu ludźmi czy przemocy. Nie tylko sprzeciwiamy się przemocy i dyskryminacji wobec kobiet, ale również skutecznie ścigamy i karzemy sprawców tej przemocy.

Konwencja poza zapisami, z którymi w pełni się zgadzamy, zawiera również szereg zapisów, które wychodzą poza zakres deklarowanych jej celów. Chcę wierzyć, że założenie, że odmienność społeczno-kulturowa ról, zachowań, cech i działań kobiet i mężczyzn są przyczyną przemocy względem kobiet, to zwykła pomyłka. Chcę wierzyć, że nie jest to celowa indoktrynacja mająca na celu wykorzenienie tradycji zwyczajów i zastąpienie ich wizją zredukowanego, nowego człowieka. Eliminujemy przemoc. Promujemy równość. Ale i pielęgnujemy różnice. To one są jedną z naszych europejskich wartości.

Malin Björk (GUE/NGL). – Herr talman! Mina vänner, vi ska prata mycket mer om genus, om gender, om makt, om feminism. Därför att det är det här det handlar om. Det handlar om att vi faktiskt kan förändra könsmaktsordningen. Den här unkna patriarkala machismen som genererar våld mot kvinnor, mot flickor och också mot hbtq-personer. Vi ska prata om det därför att vi ska skapa någonting nytt, för att vi ska sätta stopp för våldet mot kvinnor och flickor. Denna kamp pågår varje dag, inte bara i dag.

Men vad är det vi kräver i dag? Vi kräver politiska åtgärder och att alla samlar sig för att göra allt för att sätta stopp för detta våld. Vi kräver att medlemsländerna ratificerar Istanbulkonventionen. Vi kräver att man gör samtyckeslagstiftning på nationell nivå och vi kräver pengar till att bekämpa det könsbaserade våldet, speciellt i kvinnoorganisationer och kvinnojourer, och det ska ni veta där på andra sidan på högerbänkarna. Vi kommer inte att tystas. Vi kommer inte att tystas förrän vi satt stopp för detta brott mot våra mänskliga rättigheter.

Belinda De Lucy (NI). – Mr President, sexual violence against women and girls is being sanitised through language and it has to stop. Look no further than our courtrooms. The description of killing during sex as being 'rough sex' or 'sex game gone wrong' is being used as a defence in UK courtrooms and across the world. Fifty-six women in the UK have been killed by men who claim it was merely the result of 'rough sex'. In the last five years, the defence has been used successfully in six out of 14 cases, that's almost half. This is the message it sends out: if you kill a woman during sex, you can get off with a lighter sentence.

As online porn tries to shock for more clicks, scenes are becoming more violent. We need to keep up with the effect this is having. Women who have been killed have no voice in the courtroom against the unpalatable defence of a 'sex game gone wrong'. Grace Millane, 22 years old, was recently murdered in New Zealand and her killer's version of events has gone unchallenged. My thoughts go out to her family.

If we don't name this crime accurately, we can't fight against it properly, and not only does this mean no justice for murdered women but no deterrent for those that would murder them.

Ewa Kopacz (PPE). – Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo! Przemoc nie tylko wobec kobiet, ale wobec każdego człowieka jest naruszeniem jego przyrodzonej godności. Przemoc jest sprzeczna z normami cywilizacyjnymi i kulturowymi, jakie my, Europejczycy w ogromnej większości uznajemy za właściwe. Równość wszystkich ludzi wobec siebie, wyrzeczenie się przemocy w rodzinie, w społeczeństwie, we wspólnocie międzynarodowej jest nieuchronną perspektywą naszej cywilizacji, a więc warunkiem jej przetrwania. Ostatnie protesty kobiet we Francji, jak i światowy ruch #MeToo pokazują wzrost świadomości w tej kwestii nie tylko wśród kobiet. Jestem głęboko przeświadczona, że ratyfikowanie konwencji i przekonanie do jej przesłania społeczeństw jest naszym, polityków pilnym zadaniem, zadaniem na rzecz dobrej przyszłości. A przecież o to nam chodzi.

Pina Picierno (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, confesso che il dibattito di stasera è per me un dibattito doloroso. È un dibattito doloroso non solo per la memoria delle tante donne e delle tante sorelle minacciate, insultate, stuprate, ammazzate dalla violenza maschile, ma è un dibattito doloroso per la presenza esigua dei colleghi presenti, che non hanno sentito nemmeno il bisogno di rendere omaggio alla memoria di queste donne.

Ma è un dibattito doloroso, cari colleghi e caro Presidente, anche per le cose violente e gravi che ho udito da quella parte dell'Aula. Io trovo intollerabili le parole che ho ascoltato dai colleghi dell'ECR, del gruppo ID e della parte destra di questo emiciclo. È intollerabile negare ancora l'urgenza e la necessità di ratificare la Convenzione di Istanbul.

Una donna su tre, una donna su tre, che potrebbe essere vostra figlia, vostra sorella, una vostra amica, è vittima di violenza in Europa. E allora accettare ancora che si neghi l'urgenza di ratificare questa Convenzione è inaccettabile. Allora io credo che sia inaccettabile, Presidente, ascoltare ancora e ancora di più in quest'Aula le parole che abbiamo udito.

Il tempo di agire è adesso, mai più rinvii! E allora i paesi che non hanno ratificato la Convenzione – Bulgaria, Repubblica Ceca, Ungheria, Lettonia, Lituania, Slovacchia, Regno Unito – si vergognino!

(Il Presidente toglie la parola all'oratrice)

Chrysoula Zacharopoulou (Renew). – Monsieur le Président, chers collègues, aujourd'hui, en ce 25 novembre 2019, je suis révoltée. Je suis révoltée parce qu'en France, cette année, 138 femmes ont été assassinées par leur conjoint. Je suis révoltée à l'idée qu'en Europe, au moins sept femmes sont tuées chaque jour parce que ce sont des femmes. Je suis révoltée car, dans le monde, nous ne savons même pas combien de féminicides sont commis. Je suis révoltée de savoir que sept États membres n'ont toujours pas ratifié la convention d'Istanbul.

Ce 25 novembre, j'ai une pensée pour toutes ces victimes et leurs proches, car les violences touchent toutes les femmes, de tous les âges, de tous les milieux, de toutes les nationalités. Elles s'appellent Rosa, Aurore, Maria, Natalia. Elles sont Espagnoles, Françaises, Allemandes, Grecques.

Pour combattre toutes ces violences, nous avons un instrument: la convention d'Istanbul. Alors, soyons Européens! Défendons nos valeurs et ratifions la convention!

Isabella Tovaglieri (ID). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, una donna su tre a livello mondiale almeno una volta nella vita è vittima di una violenza fisica o psicologica.

Queste violenze vengono perpetrate anche nei paesi considerati più evoluti, dove permangono ancora ambiti culturalmente arretrati, e questo anche a causa di flussi migratori incontrollati, provenienti da territori dove tuttora la donna è considerata profondamente sottomessa.

Non a caso in Italia il 67 % dei femminicidi è perpetrato in danno a donne straniere. In Italia però, anche grazie al codice rosso voluto dalla Lega, è aumentata anche la forza e il coraggio di denunciare queste violenze.

L'Italia ha ratificato la Convenzione di Istanbul, ma questo non è sufficiente, non basta, dobbiamo fare di più. Ecco perché io dico che tutti i giorni dell'anno devono essere considerati ricordati come il 25 novembre. Non soltanto oggi, quindi, ma anche domani, dopodomani e ogni giorno dell'anno noi dobbiamo combattere per questa battaglia di civiltà che non può essere relegata a un'unica ricorrenza, passata la quale i riflettori si spengono, ma le violenze ogni giorno continuano.

Ангел Джамбазки (ЕСR). – Уважаеми г-н Председател, уважаеми колеги, насилието над жени е нещо, което трябва да бъде категорично осъдено. Аз лично смятам, че всеки мъж, който посегне на жена, е негодник, който заслужава тежко наказание. Но това няма да стане през този документ. И няма да стане през този документ, защото той не е направен за това да спаси жените от насилие.

Досега чух стотици имена на жертви на домашно насилие и те бяха от държави, които са ратифицирали, подписали тази конвенция. С какво тя ги защити? Как им помогна? Не, не се случи. Защо? Защото този документ има друга цел и друга задача. В този документ са смесени легитимната тема за защитата на жените с абсурдните и противоречиви ЛГБТИ ... последният да затвори вратата, пропаганда, еднополови бракове, социална роля на пола.

Може би ще Ви изненадам, само че полът не е социална роля и конструкт. Той е биология. Може би ще Ви изненадам, но има държави в Европа, които все още вярват, че семейството е доброволен брак между мъж, жена и техните деца и ние не желаем това да се променя. Аз съм от България, ние сме против тази конвенция, не сме я подписали и няма да го направим.

Miroslav Radačovský (NI). – Pán predsedajúci, vážení priatelia, vypočul som si viacero plamenných výziev na to, že je potrebné prinútiť aj Slovenskú republiku, aby ratifikovala Istanbulský dohovor. Pýtam sa prečo?

Každý, kto ovláda právny poriadok Slovenskej republiky a ovláda Istanbulský dohovor, musí dospieť k jednoznačnému záveru, že všetky ciele, ba dokonca viac, ktoré predkladá Istanbulský dohovor, sú už v jurisdikcii Slovenskej republiky obsiahnuté.

Je pravdou, že Slovenská republika sa zaviazala vstupom do Európskej únie dodržiavať ľudské práva, dodržiavať demokratické princípy. Avšak nezaviazala sa vstupom do Európskej únie, že príde o to základné, čo má v preambule ústavy Slovenskej republiky uvedené, a to, že bola založená na princípoch cyrilo-metodejských, na princípoch národných tradícií a kresťanských tradícií. V tom je problém. Nie je problém v násilí na ženách, ale vo vágnosti vysvetlení niektorých pojmov.

Pracoval som na území Slovenskej republiky štyridsať rokov ... (*rečník prekročil udelený čas*).

Frances Fitzgerald (PPE). – Mr President, we've heard the stories here tonight and we have to ask ourselves what is happening in our democracies that we still have this endemic level of violence against women. Right across every Member State, and indeed across the world, we have to do everything we can to call it out. No one person, no one institution is going to change this. It's about many, many actors coming together to work to make a difference. We need policymakers, law enforcement officials, judges, social workers, sisters, brothers. We need male ambassadors who will work to make sure that we eliminate the violence that we're hearing about tonight.

Of the 28 EU Member States, seven Member States have still to ratify the Convention. What's absolutely clear is that people are still ambivalent about the Convention, and we hear the projections onto the Convention. Let's get back to basics. The Convention is about interrupting violence against women and using whatever means we can. We're not implementing it for the institutions, we're implementing it for sisters, daughters, wives ...

(The President cut off the speaker)

Annika Bruna (ID). – Monsieur le Président, les violences faites aux femmes sont un fléau qui tue et contre lequel nous devons tous lutter. Cet objectif doit être une priorité.

Cependant, cette juste cause est dévoyée pour imposer une convention d'Istanbul qui traite, certes, des violences faites aux femmes, mais entend également imposer une idéologie nuisible. En effet, cette convention entend mettre la théorie du genre dans les programmes d'études à tous les niveaux d'enseignement, imposant ainsi des thèses fumeuses sans lien avec le droit des femmes. Elle implique également la prise en charge de la violence de genre à l'échelle internationale, en d'autres termes, donner l'asile aux centaines de millions de femmes victimes de ces violences dans le monde. Cela n'apporte malheureusement aucune solution réelle dans les pays d'origine, et c'est un point sur lequel nous devrions nous pencher.

Enfin, vous souhaitez imposer à tous les Européens l'adhésion de l'Union européenne à cette convention alors que sept États membres refusent de la ratifier. Les peuples d'Europe entendent lutter contre les violences faites aux femmes, mais ils refusent d'entériner les dérives.

Isabella Adinolfi (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'Italia è uno dei paesi che ha firmato e ratificato la Convenzione di Istanbul, eppure i dati sono allarmanti: 142 donne uccise nel 2018, 94 nei primi dieci mesi del 2019, 14 000 le denunce di *stalking*, 17 000 quelle per maltrattamenti. Ma la situazione negli altri paesi dell'Unione europea non è migliore.

Siamo nel 2019 e la violenza di genere si manifesta in diverse forme, non soltanto fisica, non soltanto psicologica. La disparità di genere è anche salariale: pensate che le donne devono lavorare 66 giorni in più per guadagnare come un uomo.

Cosa vogliono dire questi dati? Che serve più impegno, che la Convenzione deve essere applicata a dovere, altrimenti rimangono soltanto belle parole su un foglio di carta. In Italia adesso con la legge sul codice rosso abbiamo fatto un grande passo avanti, ma altri passi ancora devono essere fatti e qui, in Europa, dobbiamo indicare la strada. Occorrono maggiori investimenti in educazione, bisogna finanziare i centri antiviolenza in tutta Europa e soprattutto dobbiamo parlarne, parlarne sempre e non soltanto il 25 novembre.

Mathilde Androuët (ID). – Cette journée est pour nous, femmes, députées européens et membres du groupe Identité et démocratie, l'occasion de rappeler à quel point les violences commises contre les femmes constituent une préoccupation de tous les instants, indissociable de la promotion de notre modèle de civilisation fondé sur l'égalité entre les hommes et les femmes.

La lucidité nous oblige pourtant à prendre en considération toutes les sources de violence: au moins 1 400 victimes à Rotherham, en Angleterre, par des gangs indo-pakistanaï; 478 agressions sexuelles à Cologne par des hordes de clan-déshérités lors des fêtes de 2015; 52 % des viols commis à Paris sont le fait d'étrangers.

Si elle n'est évidemment pas exclusive, la part des agresseurs non autochtones dans ces actes est tout de même significative. Les États ou les associations plus idéologiques que féministes doivent cesser de minimiser la part de l'immigration dans les agressions perpétrées contre les femmes. Ouvrir grand les vannes de l'immigration, c'est multiplier les menaces sur le sort des femmes européennes; empêcher les femmes de le dire, c'est enfermer les victimes de ces agressions dans une double peine.

Der Präsident. – Wir kommen nun zu den spontanen Wortmeldungen. Ich habe fast doppelt so viele Wortmeldungen, wie wir nehmen können. Deshalb bitte ich um Verständnis, wenn ich nicht alle berücksichtigen kann.

Spontane Wortmeldungen

Evelyn Regner (S&D). – Herr Präsident! Jede Frau hat ein Recht darauf, vor Gewalt geschützt zu werden.

Der gefährlichste Ort für eine Frau ist ihr Zuhause, denn dort sind die Gewalttäter am häufigsten anzutreffen: als Partner, als ehemalige Partner, als Mitglieder der Familie. Auch aus meinem Land, aus Österreich, gibt es Trauriges zu vermelden: 18 Frauen sind in diesem Jahr bereits ermordet worden. Gerade jetzt drohen die kommenden Feiertage ganz besonders gefährlich zu werden. Es sind nämlich keine Familiendramen, keine Beziehungstragödien, wie oft berichtet wird, es sind Morde, es sind Verbrechen, und die Istanbul-Konvention bietet hier Schutzmaßnahmen an, die es anzuwenden gilt.

Es geht um entgleiste Kontrollfantasien, verletzte Egos, die aus der grundlegend ungleichen Verteilung von Macht und Ressourcen in unserer Gesellschaft resultieren. Dagegen können wir etwas tun, indem die Istanbul-Konvention ratifiziert wird. Das gilt für Polen, das gilt für Österreich, das gilt für Estland, das gilt für Italien, das gilt für ganz Europa.

Marcel Kolaja (Verts/ALE). – Mr President, since its adoption in 2011, we have witnessed numerous attacks targeting the Istanbul Convention. The opponents of the Convention misinterpret the scope. Talk about a limitation of freedoms and re-education of our children and it works. Just last week, our colleagues in the Czech Parliament received a letter calling for the immediate stop of the Convention.

There is nothing to be scared of, though. The Istanbul Convention is a significant cornerstone in the protection of women's rights. It shall be a guarantee that, nowhere in Europe, domestic violence and violence against women are tolerated. The Convention gives us something very important – security that there will be no downgrading of the rights of women.

Governments change and even in the Visegrad Group (V4) we see calls from conservative circles to push women to have more children or to limit their rights to decide about their own body. This is something that just a few years ago would have been unimaginable. The European Pirates are extremely happy to support this document.

Ruža Tomašić (ECR). – Poštovani predsjedavajući, ja bih vjerovala u Istanbulsku konvenciju da se bavi isključivo nasiljem nad ženama, djecom ili bilo kojim drugim nasiljem, a ne nametanjem nekih novih društvenih normi. Doista, želimo li se boriti protiv nasilja nad ženama, onda ne bismo micali žene i djecu iz njihovog doma te im stvarali dodatni stres, već bismo maknuli zlostavljača.

Kolegice i kolege, jeste li ikada bili u tim sigurnim kućama? Mislite da su one stvarno sigurne? Zna li koliko je puta zlostavljač provaljivao u te kuće, zlostavljao žene pred djecom, pred drugim ženama?

A vladine udruge to nisu htjele prijaviti jer nisu dobivale novac, ne bi dobile novac za to.

Dakle, maknimo zlostavljača iz kuća. Natjerajmo ga da ide na *anger-control* pa ću onda vjerovati da će se nešto dogoditi. Dakle, kada se tako budemo borili protiv nasilja, onda ću vjerovati u Istanbulsku konvenciju, a onda će i zlostavljane žene puno više prijavljivati to nasilje.

A ovo se samo igramo riječima.

Sandra Pereira (GUE/NGL). – Senhor Presidente, a violência sobre as mulheres pode assumir diferentes formas com expressão dramática na violência doméstica, mas também na prostituição ou na violência no trabalho. Impõe-se o reforço de medidas conducentes a uma resposta pública, articulada e descentralizada nas suas diversas dimensões. O combate à violência sobre as mulheres é, por isso, indissociável da eliminação da exploração laboral, das desigualdades e discriminações entre homens e mulheres, e é inseparável do compromisso de cumprir os direitos das mulheres, de criar as condições para que vivam, trabalhem e participem em igualdade.

A par do combate às causas económicas e sociais da exploração, das desigualdades e discriminações, que em si mesmas alimentam e reproduzem as diversas dimensões da violência, é fundamental enfrentar fatores culturais, intervindo para vencer preconceitos e estereótipos, estimulando a mudança de comportamentos e mentalidades, elevando a consciência social de que a igualdade na vida é não só uma justa aspiração das mulheres mas também condição de progresso, de justiça social e democratização dos povos.

Tudor Ciuhodaru (S&D). – Domnule Președinte, vreau toleranță zero pentru orice formă de violență față de femei. Sunt medic de urgență și nu o dată am tratat în Iași la spitalul Clinic de Urgență Nicolae Oblu femei agresate, bătute, violate și vă spun astăzi că și violul înseamnă violență. O femeie violată la patru ore este deja prea mult pentru orice țară europeană, iar pentru a fi cu adevărat eficiente aceste măsuri de prevenire, combatere, de suport al victimelor, de pedepsire a agresorilor trebuie să fie aceleași la nivelul întregii Uniuni Europene. Susțin această rezoluție prin care toate țările din Uniunea Europeană trebuie să adopte aceleași măsuri legislative și politice, pentru ca aceste forme de violență să fie combătute și sper că această rezoluție să fie joi votată. Eu personal o voi vota cu nouă mâini și solicit și Consiliului și Comisiei Europene ca orice viol să fie considerat drept crimă și să aibă aceeași pedeapsă pentru că se vorbește mult prea puțin de aceste fapte abominabile. Vă mulțumesc și sper să susțineți acest demers.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Miguel Arias Cañete, Member of the Commission. – Mr President, to conclude, let me remind you why the European Union accession to the Istanbul Convention has been a priority for the current Commission and will be for President-elect and Commissioner-designate for Equality, Ms Dalli.

Too often we hear about women being killed, harassed or stalked by people close to them, children being abused or beaten by members of their families or harmed by persons they trusted. UN figures estimate that 137 women are killed per day across the globe at the hands of their intimate partner or a family member, and we all know that these figures do not represent the full picture of this unacceptable violation of human rights.

Violence is not always visible. Violence is perpetrated behind closed doors. Violence is perpetrated both with words and actions. Sometimes those words and actions are accepted just because they follow the logic of socially constructed gender roles and stereotypes. When the news opens our eyes or we become aware of violence being perpetrated right next door, in our communities, in our circles, in families we know, we feel powerless, astonished, shocked and angry.

The Istanbul Convention is nothing but a powerful instrument to react to this, to prevent violence against women, to protect the victims and give them justice. We owe this to the victims and survivors of those crimes.

Tytti Tuppurainen, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, I have listened carefully to your valuable remarks and despite national and EU preventive actions, the prevalence of violence against women remains unacceptably high. It is clearly a common challenge to which we must respond.

The Finnish Presidency, like the previous ones, has invested a lot of effort into making progress towards the conclusion and ratification of the Istanbul Convention. The challenges and possible solutions to ratification of the Convention, both by the European Union but also by those Member States that have not ratified the Convention, should be openly discussed. Our Presidency has striven to keep such a discussion on the agenda and engage in dialogues concerning the ratification of the Convention.

This debate and the debate on women's rights in general is not just a matter for women, it is our common cause. Women's rights are human rights. Over this past weekend, tens of thousands of people took to the streets in Paris, in Rome, in Brussels and other cities. The message of our citizens is clear – violence against women has to stop. Everyone should feel safe. Everyone should be safe.

Our Presidency will continue working in any possible way towards this aim, and as the Presidency, we welcome the willingness of the incoming Commission to take the lead on this issue. Thank you again for this very important and valuable debate.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Donnerstag, 28. November 2019, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

Milan Brglez (S&D), *pisno*. – Evropski parlament je od leta 2016 s številnimi razpravami in resolucijami glavni podpornik procesa pristopa EU k Istanbulski konvenciji.

Nujno je, da vztrajamo in krepimo pritisk na Evropsko komisijo, še posebej pa na Svet, saj se v posameznih državah članicah (tudi nekaterih od tistih 21, ki so že ratificirale konvencijo) dogaja agresivna kampanja proti njej.

Bistvo te kampanje so dezinformacije in laži glede vsebine Istanbulske konvencije, ki ovirajo pristopanje EU h konvenciji ter odpravo pridržkov k njej. Nasprotniki konvencije postavljajo boj proti nasilju in zavzemanje za enakopravnost v konflikt s tradicijo ter z otrokovimi pravicami, čeprav v tradicijo konvencija ne posega, če se ta ne izrablja kot opravičilo za nasilje ali diskriminacijo, otrokove pravice pa kvečjemu krepí.

Strašenje populističnih desničarskih gibanj pred konvencijo v resnici izhaja iz njihovega zavedanja, da konvencija naslavlja problem nasilja nad ženskami in deklicami ter tudi drugimi ranljivimi posamezniki celostno ter z razumevanjem in pozivom za odpravo strukturnih vzrokov zanj. Slednje je ključno, saj so ženske in deklice v različnih okoljih tipično postavljene v (tudi ekonomsko in socialno) podrejen položaj in so zato bistveno bolj izpostavljene fizičnemu in psihičnemu nasilju, ki ga brez korenitih sprememb v miselnih in družbenih vzorcih ne bo mogoče izkoreniniti.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – A due anni e mezzo dalla firma della Convenzione di Istanbul da parte dell'UE, dobbiamo procedere oltre, per giungere alla piena adesione. Dobbiamo ribadirlo con forza oggi, nella Giornata internazionale per l'eliminazione della violenza contro le donne; violenza che costituisce una radicale violazione dei diritti fondamentali sanciti nei Trattati. I numeri delle donne, delle ragazze e delle bambine vittime di violenza, che si manifesta in diverse forme (violenza fisica, psicologica, sessuale, violenza online), ci restituiscono la realtà di un fenomeno drammaticamente diffuso nel territorio europeo, ma ancora certamente sottostimato: troppe donne, infatti, non denunciano le violenze subite per paura, per vergogna, per ragioni economiche o perché «devastate» nella propria autostima dai continui maltrattamenti. E questo accade soprattutto quando la violenza avviene nell'ambito delle relazioni affettive o tra le mura domestiche, spesso anche alla presenza dei bambini, vittime indirette di una delle più gravi forme di violenza di genere. Per questo è importante che l'Unione aderisca alla Convenzione: per rafforzare la prevenzione della violenza di genere, per fornire tutela e sostegno alle vittime, per dare un messaggio chiaro e forte contro queste intollerabili violazioni dei diritti e della dignità delle donne.

Anna Júlia Donáth (Renew), *írásban*. – Én egy olyan országból jövök, amelynek teljhatalmú vezetése hat éve képtelen törvénybe foglalni a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Isztambuli Egyezményt. A magyar kormány tagadja a családon belüli erőszak létezését. Hatóságai gyakran kifejezetten hátráltatják a megelőzést és a felderítést. Sőt a magyar rendőrség „Tehetsz róla, tehetsz ellene” címmel készített videót kacéran bulizó lányokról, indirekten arra utalva, hogy ők is tehetnek a bántalmazásról kihívó viselkedésükkel. Hat éve nem születik ítélet egy orvos ügyében, aki volt élettársát megtámadta, annak nemi szervét maró folyadékkal öntötte le. Most elítéltek, de korábban kétszer felmentettek egy hentest: a sorozatos bántalmazások után sem tartottak távol a feleségétől, akit végül megölt.

Egyetlen férfi jogai sem szűkülnének, ha végre mindenhol, így Magyarországon is törvénybe foglalnák az egyezményt, amely mindenféle ideológiától függetlenül egyet tesz kizárólag: megvédi a nőket és a gyermekeket a fizikai erőszaktól. Az áldozatok köre, az elkövetők mozgásteret szűkülne. Az Európai Unió Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásának konkrét jogi hatása is van. Az unió által alkotott jognak összhangban kell lennie az egyezménnyel, az uniós jog pedig Magyarországra is kötelezően alkalmazandó. Ezért arra kérek mindenkit, akinek fontosak a nők és a gyermekek jogai, hogy szavazzák meg az egyezményt.

Cindy Franssen (PPE), *schriftelijk*. – Geweld tegen vrouwen blijft een ontzettend grote uitdaging voor de Europese Unie. Nochtans zouden vrouwen zich overal veilig moeten voelen: thuis, in het openbaar en online. Dit geweld is een bron van lijden en trauma's, en bepaalt tegelijk de positie van vrouwen in de samenleving: het tast hun gezondheidstoestand aan, toegang tot werk en onderwijs én hun deelname aan het openbare leven. Dit staat diametraal tegenover de doelstelling van de EU-Verdragen omtrent gendergelijkheid.

Ursula von der Leyen noemt de ratificatie van het Verdrag van Istanbul terecht een van de topprioriteiten van haar Commissie. Ik zou graag drie kernpunten naar voren schuiven: 1. Up-to-date en vergelijkende data: we moeten beter in staat zijn om te weten hoeveel mensen het slachtoffer worden van welke vormen van gendergerelateerd geweld. 2. - Preventie en empowerment van vrouwen: enerzijds door het aanpakken van hardnekkige genderstereotypen via onderwijs, bewustmakingscampagnes en professionele begeleiding, anderzijds door daders langer op te volgen na hun berechting, in functie van de hoge recidivecijfers. 3. Gespecialiseerde zorgcentra: multidisciplinaire centra, waar slachtoffers terecht kunnen voor zowel medische als psychologische hulp én meteen ook aangifte kunnen doen bij de politie. Het wordt tijd dat we een krachtig signaal uitsturen dat de veiligheid van vrouwen bovenaan onze agenda staat.

Sandra Kalniete (PPE), *rakstiski*. – Vardarbība nav savienojama ne ar kristīgajām, ne vispārcilvēciskajām vērtībām – tas attiecas uz jebkuru vardarbības formu, arī, ja tā ir vardarbība ģimenē, kas visbiežāk ir vardarbība pret sievietēm. Sekas tam ir ilgstošas – tas posta un kropļo arī mūsu nākamās paaudzes, jo atstāj dziļas pēdas bērnos. Vardarbībai nav attaisnojuma, un no tās cieš visa sabiedrība kopumā. No vardarbības nedrīkst norobežoties, to uzskatīt par normu vai “ģimenes iekšējo lietu”. Tā nemazināsies pati no sevis. Mums jāveicina sabiedrības un valsts institūciju līdzatbildība, lai nevienam bērnam un pieaugušajam nebūtu jādzīvo ar apziņu, ka vardarbība ir normāla vai neizbēgama. Mums jāpalīdz atkopties un atspirgt vardarbības upuriem, lai tie varētu dzīvot normālu dzīvi. Arī Latvijai ir jāpievienojas to rietumvalstu kopai, kas vardarbību nosoda ne tikai vārdos, bet arī darbos. Vai tiešām mēs gribam līdzināties Krievijas Domes konservatīvajam vairākumam, kas, aizbildinoties ar “tradicionālo vērtību” sargāšanu, daudzkārt ir noraidījis likumu grozījumus, kas klasificētu vardarbību ģimenē kā kriminālu nodarījumu? Jau 2016. gadā Latvija parakstīja šo Eiropas Padomes konvenciju. Latvijas Saeimas uzdevums ir šo konvenciju ratificēt un turpināt pilnveidot likumdošanu, lai ikdienā cīnītos pret vardarbību kā ļaunumu. Demokrātiskas un modernas sabiedrības brieduma pazīme ir spēja apzināties problēmu un to risināt.

Michal Šimečka (Renew), písomne. – Násilie na ženách predstavuje jednu z najodpornejších foriem porušovania ľudských práv. Ohavnosť činu, aký sa nedávno udial na Slovensku pri utýraní Violy Macákovej, právom otriasa verejnosťou. Podľa výskumu Agentúry Európskej únie pre základné práva jedna z troch žien v EÚ zažije nejakú formu fyzického alebo sexuálneho útoku od dovŕšenia veku 15 rokov. Toto sú alarmujúce fakty. Napriek tomu niektoré krajiny, akou je aj Slovensko, bojkotujú ratifikáciu Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a boja proti nemu. Ako sa za takýchto okolností dokážu oponenti tohto dohovoru pozrieť do očí ženám? Pri príležitosti dnešného Medzinárodného dňa za odstránenie násilia páchaného na ženách sa treba jasne postaviť za práva žien a povedať: na vašej bezpečnosti záleží rovnako. Rodovo-motivované násilie je pliaga, proti ktorej treba za každú cenu bojovať, na čo sú potrebné právne nástroje, akým je aj Istanbulský dohovor. Vyzývam všetkých, no zvlášť poslancov a voličov krajín, ktoré dohovor dosiaľ neratifikovali, prestaňte sa obracať chrbtom k svojim ženám. Prestaňte tolerovať násilie.

Ramona Strugariu (Renew), în scris. – În România, peste 60 % dintre noi considerăm, conform UNICEF, că violența domestică este un lucru obișnuit, că face parte din cotidian. Trăim într-o țară în care violența domestică este considerată rutină.

România a ratificat Convenția de la Istanbul în 2016, însă suntem departe de a fi eficace în prevenirea și combaterea violenței domestice. În București, potrivit statisticilor Poliției române, între ianuarie și august 2019 au fost emise 5 096 de ordine de protecție temporare, 1 850 fiind transformate în ordine definitive. În 77 % dintre cazuri era vorba despre violență domestică. Conform studiului INSCOP din 2018, în România, la fiecare 30 de secunde o femeie este bătută, deci zilnic, aproape 3 000 de femei sunt agresate. Potrivit Inspectoratului General al Poliției, în 2018 au fost înregistrate 32 696 de cazuri de violență în familie. Femeile, despre care vorbim aici, nu sunt doar statistici. Avem nevoie de acțiuni concrete pentru a preveni violența împotriva femeilor, pentru a proteja victimele și a-i pedepsi pe vinovați. Trebuie să lucrăm, și intern și european, în mod real și coordonat, nu ipocrit și populist, precum primarul Bucureștiului, probabil singurul primar social democrat din lume care a stopat finanțarea singurului adăpost accesibil în regim de urgență victimelor violenței domestice.

16. Umowa UE-Ukraina zmieniająca preferencje handlowe w odniesieniu do mięsa drobiowego i przetworów z mięsa drobiowego przewidziane w Układzie o stowarzyszeniu między UE a Ukrainą (debata)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Empfehlung von Enikő Győri im Namen des Ausschusses für internationalen Handel zu dem Entwurf eines Beschlusses des Rates über den Abschluss – im Namen der Union – des Abkommens in Form eines Briefwechsels zwischen der Europäischen Union und der Ukraine zur Änderung der im Assoziierungsabkommen zwischen der Europäischen Union und der Europäischen Atomgemeinschaft und ihren Mitgliedstaaten einerseits und der Ukraine andererseits vorgesehenen Handelspräferenzen für Geflügelfleisch und Geflügelfleischzubereitungen (10720/2019 — C9-0105/2019 – 2019/0132(NLE)) (A9-0024/2019).

Ich möchte Sie daran erinnern, dass Anträge auf spontane Wortmeldungen und blaue Karten sowohl mithilfe des herkömmlichen Verfahrens als auch über das elektronische System gestellt werden können. Eine Anleitung liegt am Eingang zum Plenarsaal aus.

Enikő Győri, előadó. – Tisztelt Elnök Úr, tisztelt Biztos Úr, Kollegák! Engedjék meg, hogy Hogan biztos úr köszöntésével kezdjem, aki most agrárbiztosként van itt, de nemzetközi kereskedelemért felelős biztos minőségében rövidesen sok dolga lesz, azt gondolom, Ukrajnával és az ukrán szabadkereskedelmi témákkal. Tisztelt Képviselőtársaim, ma furcsán vágott csirkékről és egy jogi kiskapuról fogunk beszélni. Köszönöm az Európai Parlament elnökségének, hogy a téma végülis fölkerülhetett a plenáris ülés napirendjére. Olyan tanulságai vannak, ami miatt azt gondolom, hogy valóban a témának itt van a helye.

Pontosan miről is van szó, mi az a batman-csirke? A 2016-ban kötött ukrán-EU szabadkereskedelmi megállapodás az ukrán mellfilé szigorú korlátok közötti importját teszi lehetővé. Van egy kvóta, és afölött komoly vámot kell fizetni. Igen ám, de van két másik vámsor ebben a megállapodásban, amelyekre nem vonatkozik mennyiségi korlát, vámtarifa. Akkoriban azt gondolta, véleményem szerint a Bizottság, hogy nem probléma, olyan kis mennyiségről van szó. Igen ám, de az ukrán oldalon, néhányan rendkívül ügyesen, nagyon szemfülesen kihasználták ezt a lehetőséget, és komoly kreativitással kijátszották a szabadkereskedelmi megállapodást. Szemfüles ukrán üzletemberek ugyanis egy kis csontdarabkával együtt hozták be a csirke mell filét, ugye erre nem volt vám és korlát, és utána az Unió területén lecsipentették ezeket a csontokat, és az már mellfiléként került a piacra.

Míg 2016-ban 3700 tonna ilyen vágású csirke jutott be, addig 2018-ban ennek az, ugyan legális, de trükkös megoldásnak köszönhetően már 55 000 tonna jutott be, ami veszélyeztette az uniós termelők érdekét, és kijátszása volt a szabadkereskedelmi egyezménynek. A Bizottság lépett, kitárgyalt Ukrajnával levélváltás útján egy megoldást, ami visszatereli a kereskedelmet a szabályozott, rendes jogi eljárás közé azzal a megoldással, hogy a két érintett vámsort beemeli a leszabályozott mellfilékvóta mellé, és a kvótát megemeli 50 000 tonnával. Szeretném azt is kiemelni, hogy az egészségügyi, állategészségügyi előírások nem kérdőjeleződtek meg, tehát az uniós piac ebből a szempontból nem volt veszélyben. Ukrajnában, azt tudom mondani, hogy a kormány már jóváhagyta ezt a megállapodás módosítást, november 15-én betejesztette a parlamentnek. Az illetékes szaktbizottságok már megvitatták és arra várunk, hogy a Rada plenáris ülése is mielőbb napirendre tűzze.

Végezetül néhány kérést szeretnék megfogalmazni. Egyrészt kérem az ukrán parlamentet, hogy mielőbb tartsa meg a vitát, és ő járuljon hozzá a megállapodáshoz. Kérem továbbá Ukrajnát, amely fontos geostratégiai partner számunkra, szeretnék velük tisztességesen kereskedni, hogy a jövőben a megállapodások szelleme és betűje szerint is járjon el, jóhiszeműen alkalmazza azt, ne éljen vissza esetleges kiskapuk, joghézagok alkalmazásával. Végezetül kérem a Bizottságot is, hogy figyeljen oda, hogy a soron következő szabadkereskedelmi megállapodásokba ne kerüljön bele olyan joghézag, amely lehetővé teszi azoknak a rosszhiszemű alkalmazását. Tisztelt Kollégák, azt gondolom, hogy a Bizottság jó megoldást talált, kérem, hogy a szavazatukkal támogassák az Ukrajnával kötött megállapodás módosítását, ezáltal megvédhetjük a piacot és saját termelőinket.

Phil Hogan, Member of the Commission. – Mr President, I wish to thank the rapporteur, Ms Győri, and the shadow rapporteurs for their speedy work on this report, and I welcome the clear decision by the Members of the Committee on International Trade (INTA) to recommend that the European Parliament gives its consent to this agreement reached between the Commission and Ukraine earlier this year. I am grateful too for the favourable opinion by the Committee on Agriculture and Rural Development (AGRI) and I want to acknowledge the work of the rapporteur Mr Kuźmiuk. By giving consent to this agreement, the European Parliament is once again protecting the interests of our agricultural sector. Once Parliament has given its consent, the Council will have to adopt a decision on the conclusion of the Agreement.

As I'm sure you are aware, indeed it has been outlined very well by Ms Győri, the ratification process by the Ukrainian Parliament is still pending, even though the Ukrainian government agreed the agreement on 23 October last. We have been doing our best to encourage the Ukrainian parliament to proceed quickly with the ratification and I hope that they will do so when Parliament reassembles in Ukraine next week. In view of this likelihood and given the continued urgency of this issue, we are encouraging the European Parliament to give its consent this week so as to allow the completion of the ratification process from the European Union side.

You are all aware of the background, and this again has been outlined very well by Ms Győri and she has explained the sad and unsatisfactory history in relation to the poultry cuts issue. I want to assure Ms Győri that the European Commission will have learned lessons from this trading experience. The rapid increase in imports of the poultry cut in question did raise significant concerns due to the risk of potentially unlimited duty free amounts of poultry meat coming into the European market, particularly breast meat. In order to address these concerns, the Commission began consulting with the Ukrainian authorities last year and the agreement was concluded earlier this year. The solution provides for the inclusion of two particular tariff lines and the existing tariff rate quotas (TRQ) for poultry meat products, and an increase in the size TRQ by 50 000 tons, otherwise we would have an unlimited amount of poultry meat coming into the European Union in respect of breast meat. Out-of-quota imports under the other two problematic other cuts tariff lines would be subject to the most favoured nation tariffs.

Under the agreement reached, Ukraine is effectively accepting a limit to its exports of poultry meat into the EU, and while the increase of a quota by 50 000 tonnes is indeed substantial, it falls clearly below the current Ukraine export capacity of poultry breast meat. This agreement responds to a situation which threatened to present an enormous challenge to our EU poultry producers and I know that in your respective committees you have stressed the importance of monitoring closely the implementation of this agreement, which we will do. Not alone can I assure you on this point, but I also want to assure you that all of our Free Trade Agreements (FTAs) have been screened, that there are no further such loopholes relating to poultry lines involved in any previous agreements and we did not find any. We are committed fully to a continued close monitoring of the implementation of this and other FTAs and also, as you are aware, we are appointing a Chief Technical Officer in relation to trade implementation and enforcement in 2020.

While I welcome your acknowledgment that the agreement reached addresses the particular loophole, I do appreciate the concerns that have been expressed at the extent of the increase in the TRQ. I would point out, however, that the situation in question was monitored and identified at an earlier stage precisely because of this monitoring of our FTAs but nevertheless it is a substantial TRQ revision that has to be made in respect of this agreement.

I am grateful for the opportunity to contribute to this debate, to outline the background and also the action that we were taking, and also to thank again the Parliament for their anticipated consent to this agreement.

Zbigniew Kuźmiuk, *autor projektu opinii Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.* – Panie Przewodniczący! Na początku chciałbym wyrazić uznanie dla Komisji Europejskiej, że chce szybko doprowadzić do porozumienia z Ukrainą w sprawie przywozu do Unii mięsa drobiowego z tego kraju. Uporządkowanie tego importu wprawdzie wiąże się z wyraźnym podwyższeniem kontyngentu wwozowego dla tego kraju, ale jednocześnie daje nadzieję na zahamowanie importu poza nim. Komisja Rolnictwa oczekuje jednak od Komisji Europejskiej, że wprowadzi do umowy z Ukrainą możliwość stosowania środków ochronnych w handlu towarami rolnymi. Konsekwentnie powinny być stosowane wobec importowanych produktów rolnych z Ukrainy wymogi sanitarne i fitosanitarne identyczne z tymi, jakie muszą spełniać produkty rolne wytwarzane na terenie Unii, a także konieczność spełniania przez producentów ukraińskich wymogów w zakresie dobrostanu zwierząt.

Jednocześnie jako reprezentant Polski, kraju sąsiadującego z Ukrainą, chcę zwrócić Komisji uwagę, że większość towarów rolnych pochodzących z Ukrainy wwożonych do Unii w ramach kontyngentów bezcłowych trafia na polski rynek i powoduje konkurencję cenową, co poważnie obniża dochody polskich rolników. Konsekwencją tego faktu powinno być dodatkowe unijne wsparcie dla polskiego rolnictwa.

Christophe Hansen, *on behalf of the PPE Group.* – Mr President, I am very pleased to have the Commissioner here tonight in his actual position as Commissioner for Agriculture, but am looking forward as well to what is coming up in his new duties as Commissioner for Trade.

I want to reiterate that it was not the fierce success of the 'Batman cut' that made the EU chicken out of its commitments under the DCFTA. We believe that trade is a lever for economic development and can thus help to put a chicken in everyone's pot. Yet, even if a 15-fold increase of imports of 'Batman chicken cuts' may have followed the letter of the agreement, it was not the intent to put our domestic poultry producers under such sudden strain. Therefore, I welcome this reasonable and negotiated settlement. The EU and Ukraine prove once again that the way forward in international trade is through negotiation, not unilateral actions.

I clearly hear you, Commissioner Hogan, that the Commission intends to properly close the mazes of the fence in order to make sure that such loopholes no longer occur in the future.

Marek Belka, *on behalf of the S&D Group.* – Mr President, the Association Agreement with Ukraine and the DCFTA are vital instruments for promoting the modernisation of Ukraine and engaging it in closer cooperation. The import quotas on a number of products were set up in good faith: to lend a helping hand to Ukrainians faced with the collapse of its trade with Russia.

The exploration of a loophole in the EU tariff system involving some Ukrainian companies caused serious imbalances in our poultry sector in Poland. Sadly, it took the Council and the Commission as much as two years to effectively tackle this problem. We welcome, however, the new tariff agreement reached between the Commission and Ukraine. We have to remember, however, that our rules need to be more precise with regard to future trade agreements, and that the European authorities have to act more efficiently in monitoring and acting on the implementation of our agreements.

Karin Karlsbro, för *Renew-gruppen*. – Herr talman! Frihandel är den grund som EU-samarbetet står på. Det är genom handel som vi skapar och behåller fred och välstånd i Europa, och det är så vi knyter de starkaste banden utanför Europeiska unionen. Frihandeln kräver dock regler – regler som tar hänsyn till respektive parter förutsättningar och som gör att handeln blir rättvis. När regelbaserad handel fungerar är det ett kraftfullt verktyg som gynnar alla.

När det framkommer att de regler som vi tillsammans har stiftat inte fungerar, är det självklart så att man som frihandelsvän måste vara med och ta ansvar och rätta till dem.

Just denna situation har vi i fallet med kycklingen inom ramen för det djupgående frihandelsavtalet med Ukraina, där det visar sig att det inte har fungerat. Denna typ av kryphål som urholkar hela idén om en regelbaserad handel måste vi komma till rätta med.

Ukraina är en mycket viktig strategisk partner för EU, och EU är i sin tur Ukrainas största handelspartner. Båda parter tjänar därmed på att handeln oss emellan är välorganiserad. Därför tycker vi att det är helt okontroversiellt att stödja denna förändring, och vi ser att båda parter tjänar på det.

Sarah Wiener, im Namen der *Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich sehe das ein bisschen anders. Es ist schon ein bisschen kontrovers: Wir alle unterstützen die Bemühungen der Ukraine um eine vollständige Umsetzung des Assoziierungsabkommens. Aber es ist schon eine bittere Pille, dass der ukrainische Geflügelgigant MHP, der von sich selbst als *game changer* für die globale Hühnerindustrie spricht und weitere Geschäfte auf den Schlüsselmärkten der EU machen möchte, sozusagen von seinem gelungenen Knochentrick profitiert und mit einer kräftigen Aufstockung der zollfreien Exportquote belohnt wird. Man sagt, dass dadurch wenigstens ein Schlupfloch gestopft wurde. Aber mal ehrlich: Ich sage, es ist einfach nur unfair, dass ein betrügerischer Handelsstrom legalisiert wird. Nicht zu vergessen, dass die Tierhaltungsbedingungen in der Ukraine nicht dem europäischen Standard entsprechen und somit eine unfaire Wettbewerbssituation gegenüber EU-Bäuerinnen und —Bauern geschaffen wird. Verdienen werden weiterhin Oligarchen, die eine unfaire Konkurrenz für kleinbäuerliche Betriebe darstellen ...

(Der Präsident entzieht der Rednerin das Wort.)

Mazaly Aguilar, en nombre del Grupo ECR. – Señor presidente, el sector del pollo en Europa es uno de los más perjudicados sistemáticamente en acuerdos comerciales. Mercosur es un ejemplo del maltrato a este sector. Por ello, la modificación del Acuerdo comercial con Ucrania era urgente y necesaria.

Desde el veto ruso a productos de Ucrania, este país ha concentrado sus exportaciones de carne, de pollo, hacia la Unión Europea, incluyendo nuevos cortes que se introducían en la Unión Europea como lo que no eran. Confío en que este Acuerdo les dé más seguridad a los operadores del sector, y espero que la Unión Europea sea capaz de tener la misma flexibilidad para modificar las concesiones a Mercosur en este sector.

Anja Hazekamp, namens de *GUE/NGL-Fractie*. – Voorzitter, al voor het afsluiten van het associatieakkoord met Oekraïne werd gewaarschuwd voor de dumping van Oekraïense plofkippen op de Europese markt. Toch werd het verdrag erdoor gedrukt, inclusief een enorme fout waardoor plofkipgigant MHP onbepakt kip naar Europa kon vervoeren. Kunt u zeggen of er opzet in het spel was bij het tot stand komen van deze fout, of durft de Commissie toe te geven dat zij enorm heeft geblunderd bij de onderhandelingen?

Oekraïne weigert deze fout uit het verdrag te halen, tenzij de EU een megaquotum van 50 000 ton extra kip accepteert. Een schandef! De Europese Commissie heeft maanden geleden al aangegeven dat het bedrijf MHP niet aan onze milieu-regels en dierenwelzijnsregels voldoet. Hoe kunt u dit dan toelaten? U weet toch dat dit ten koste gaat van de Europese boeren, het milieu en de omwonenden van deze gigastallen?

Voorts ben ik van mening dat de Europese landbouwsubsidies moeten worden afgeschaft.

Иво Христов (S&D). – Уважаеми г-н Комисар, през последните три години европейският пазар на пилешко месо стана обект на нелоялна конкуренция от Украйна чрез нерегламентиран внос на продукти. Предложената мярка за поставяне на горна граница на безмитния внос за съответната продуктова линия е логична стъпка. По същество обаче, с определеното увеличение от 50 000 тона ще допуснем почти същото количество, което е било внесено в европейския пазар от Украйна през 2018 година. Този подход не гарантира интересите на европейските производители.

Отправлям призив към Европейската комисия да започне работа по оценка на ефекта от споразумението за асоцииране върху европейското селско стопанство. В моята страна сериозен натиск от украински мед усещат пчеларите и те губят своя поминък. Притеснителни сигнали изразяват и производителите на маслодайни култури. Не бива да допускаме европейските агропроизводители да станат жертва на цялостната политика на Съюза, догмите на свободната търговия или на политически съображения.

Bert-Jan Ruissen (ECR). – Voorzitter, commissaris, de deal met Oekraïne over pluimveevlees roept toch wel zeer gemengde gevoelens op. Weliswaar wordt de maas in het akkoord gedicht, maar daarvoor moeten we wel een hele royale concessie doen van 50 000 ton pluimveevlees. De pluimveesector verdient wat ons betreft een betere behandeling, temeer omdat deze sector sowieso al wordt geconfronteerd met toenemende goedkope importen, waarbij grote zorgen bestaan over de naleving van onze standaarden.

Waarom zat er eigenlijk geen clause in het verdrag om omzeiling van het contingent te voorkomen? Zit zo'n noodclause er nu wel in of blijft het risico op een nieuwe ontsnappingsroute gewoon levensgroot aanwezig? Hoe staat het trouwens met het dierenwelzijn in Oekraïne? En wanneer gaat Oekraïne voldoen aan onze Europese eisen? Daar wil ik toch heel graag meer duidelijkheid over, want uiteindelijk gaat het om een gelijk speelveld voor onze boeren.

Spontane Wortmeldungen

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já bych chtěl nejprve říci, že tento bod má pro mě dvě části. Jedna je obchodní a druhá je politická. Ta obchodní znamená vyvážení určitých rizik, která vyplývají z implementace dosavadních dohod s Ukrajinou. Zde je jasné, že byly určité mezery. Já jsem rád, že i paní kolegyně zpravodajka i pan komisař je jasně popsali. Pro mě je jasné, že se musíme přes tyto mezery překlenout, a toto je, myslím, dobrý výsledek. Já bych to chtěl podpořit.

Ta druhá část je politická podpora Ukrajiny, protože já si myslím, že my musíme jednoznačně podpořit Ukrajinu. Řada občanů Ukrajiny, ale samozřejmě i jejích institucí čeká na vyslovení té podpory. Toto je jedno z opatření, které může pomoci. Jakkoliv vnímám, že jsou zde i naše evropské zájmy, tak je zde určitý politický závazek směrem k Ukrajině a ten bychom měli splnit. Já se k tomu hlásím, protože jsem také tuto asociační dohodu zde podporoval v minulém období.

Tudor Ciuhodaru (S&D). – Domnule Președinte, este minunat că domnul Hogan a reușit ca aceste reguli să fie valabile pentru toți și îmi doresc ca aceste lucruri pentru protejarea agricultorilor și sistemului european să fie valabile întotdeauna. Și dacă tot remarc această flexibilitate, profit de această ocazie, onorată comisie, este vorba despre subvenția la agricultură. Vă întreb și eu pe dumneavoastră când veți arăta aceeași flexibilitate față de agricultorii români care au doar jumătate din subvenția europeană. Vă mulțumesc.

Mick Wallace (GUE/NGL). – Mr President, I obviously come from the same country as the Commissioner and wish him good luck with his job but, Commissioner Hogan, you have a huge capacity and potential to make a positive impact for farmers and food producers across Europe. But you also have the potential to do them serious damage. If the European system is going to prevail with importing material from outside of Europe at the expense of food producers in Europe, I don't think that has to be the way forward. We are going to put small farmers and small producers out of business if 'cheap' is the law that rules every day.

Of course there's cheaper production available from outside of Europe because they're getting paid peanuts in the production process, but that is no reason, Commissioner, for you to go down that track. You need to protect farmers, especially small farmers and small producers across Europe.

Anne Sander (PPE). – Monsieur le Président, je ne souhaite pas blâmer outre mesure les négociateurs de la Commission, mais il faut bien reconnaître que les Ukrainiens nous ont bien eus. Les éleveurs européens de volailles, déjà sous pression, paient cher cette naïveté européenne, qui continuera durablement de se payer cher, puisque l'Ukraine a obtenu, dans l'affaire, un contingent supplémentaire de 50 000 tonnes.

Personnellement, je regrette que la demande de la commission de l'agriculture n'ait pas été reprise, à savoir l'introduction d'une clause de sauvegarde dite «de nouvelle génération». Cela étant, comme vous l'avez dit, Monsieur le Commissaire, ce texte met fin à une situation qui était hors contrôle et, bien évidemment, il convient d'y donner notre assentiment.

VORSITZ: NICOLA BEER

Vizepräsidentin

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Phil Hogan, Member of the Commission. – Madam President, can I again thank those who contributed to this evening's debate. I know that people are certainly more informed now in relation to the background, but also on what we have done to try and correct this particular problem which was unforeseen at the time of the negotiations, but legally this particular loophole was exploited and it is now corrected.

We've also followed up with all of the other free trade agreements (FTAs) in relation to poultry and other lines to ensure that a similar situation doesn't happen in those particular respective FTAs.

So I've listened carefully and I do understand the concerns about having to concede 50 000 tonnes of additional quota of poultry meat from Ukraine, but at the same time there would have been an unlimited amount of poultry coming into the European Union otherwise.

As you know, one of the priorities of the new Commission is to establish this position of the Chief Enforcement Officer and this person will operate under DG TRADE and will have a very important role in ensuring the implementation and enforcement of all of the FTAs that we have to date.

I could tell you that the Commission has prepared a draft implementing regulation which has already been discussed with Member States. This could be adopted in time for the opening and management of this additional quota by 1 January 2020, and for the sake of clarity, it is also worth making the point that the quota will be managed by a system of import licences, as is the case for the existing quotas of poultry meat.

Just turning to a few of the points raised by the speakers. Ms Hazekamp and Mr Bert-Jan Ruissen have rightly pointed out to various issues in the Netherlands and the concerns that your poultry producers would have. The same can be said of France and Poland.

One point five million tonnes of poultry come into the European Union every year because we have a deficit in poultry in the European Union. Three million tonnes of an increase in consumption of poultry has been happening over the last three years in the European Union. That's not to say that there are some producers in some countries where we have a high concentration of poultry which we certainly have to be conscious of.

In the Association Agreement reached, Ukraine has committed to approximate its sanitary and phytosanitary and animal welfare legislation with that of the European Union, and once this is concluded and implemented, Ukraine will be the first third country exporting significant volumes of poultry meat to the EU that applies EU welfare standards throughout the production chain. We have recently had a strategy meeting in relation to this and there has been an adoption by the EU-Ukraine SPS Subcommittee on 18 November 2019 where the strategy has been agreed between the EU and Ukraine.

And I'm sorry to say to Ms Hazekamp that I don't think the common agricultural policy is going to be abolished. You will probably be on your own – 99% of the people here, I think, agree with that particular outcome.

Can I finally say to my friend Mr Wallace from Wexford that we have to have continued exports of food and farm products from the island of Ireland: 90% of what we produce we export. If you want the thousands of jobs in Wexford to continue in the food sector, we have to continue exporting – and at the end of the day you will be doing so on the same level playing field as the EU standards. No product comes into the European Union without meeting EU standards. And if you want to close down food processors and particular people involved in the food sector in Wexford, you should tell them that, and the Wexford people, and maybe the *Enniscorthy Echo* as well next week.

Enikő Győri, előadó. – Először is köszönöm Hogan biztos úrnak, hogy jó hírekről tájékoztatott minket. Azt gondolom, hogy az, hogy ennek az ügynek a tanulságát alkalmazzák további szabadkereskedelmi megállapodások kötések, illetve átnézik a korábbiakat, mindenképp biztató. Ahogy az is biztató, hogy Ukrajnával folytatják a tárgyalásokat, növényegészségügyi, állategészségügyi, állatjóléti témákban. Tudom, hogy Ukrajna szeretné megújítani a szabadkereskedelmi megállapodást, azt gondolom, hogy ez mind tanulságul szolgál a jövőre nézve.

Tisztelt Képviselőtársaim, ugye többen vitatták, hogy most ez egy nagyon komoly kvótaemelés, ugye beszélhetünk arról, hogy ez a plusz 50 000 tonna, ez most sok vagy kevés, a pohár félig üres vagy félig tele van. Én azt gondolom, hogy a legfontosabb, hogy szabályozott, legális keretekbe tereljük vissza azt, ami most nem a törvény betűjének, az egyezmény szövegének felelt meg. Sajnos, amit Ukrajna csinált, de trükközött, ügyeskedett, és ezt megszüntetjük, tehát azért nagyon fontos, hogy érvénybe lépjen minél előbb ez a módosítás. Beszéltünk az előbb már állategészségügyi, egészségügyi kérdésekről. Kuzmiuk urat szeretném megnyugtatni, tehát ez az ügy most ezzel nincs összefüggésben, viszont nagyon fontosnak tartom amit felvetett, igen, ezekre oda kell majd figyelniünk. Én, mint az Ukrajnával foglalkozó monitoring útnak a vezetője az INTA bizottságban, erre külön oda fogok figyelni.

Végezetül annyit, hogy örülök, hogy a baloldal felfedezte magának a gazdákat, örülök, hogy azt mondják, hogy nekik is fontos, hogy az európai gazdák érdekei érvényesüljenek. Abban bízom, hogy ezek a képviselők, majd amikor a közös agrárpolitikáról beszélünk, annak a reformjáról, meg a zöld gazdaságról, akkor is hajlandóak lesznek az európai farmerrek, az európai gazdák érdekeit képviselni. Köszönöm szépen, és kérek mindenkit, hogy akkor a szavazáson holnap támogassa a levélváltás útján történő szabadkereskedelmi egyezmény módosítását.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Dienstag, 26. November 2019, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

Urmas Paet (Renew), kirjalikult. – Ukraina on Euroopa Liidu jaoks oluline geopoliitiline ja geostrateegiline partner. EL on Ukraina suurim kaubanduspartner, hõlmates 2016. aastal üle 40% tema kaubandusest. Ukraina arvele langeb 0,9% kogu ELi kaubandusest, mille käive 2016. aastal oli 29,6 miljardit eurot. Peame kindlustama, et ELi ja Ukraina vaheline kaubandus toimiks heas koostöös.

Kodulinnuliha ja selle tooteid peetakse ELis tundlikeks toodeteks ning seepärast kohaldatakse nende suhtes tollimaksuvabasisd tariifikvoote. Seetõttu on kahetsusväärne, et assotsieerimisleppesse jäi esialgu sisse seaduselünk. See tekitab olukorra, kus EL hakkas saama hüppeliselt suurenenud kogustes kahe kaitsmata tariifirea alla kuuluvaid kodulinnuliha jaotustükke, mis pärast väikest muutust ELis müüdi ELi turul maha kodulinnu rinnalihana, mis on tundlik toode ja kuulub tariifikvoodi alla. Toetan ELi ja Ukraina vahelises assotsieerimislepingus olnud seaduselünga kaotamist esimesel võimalusel. See tagab, et kodulinnuliha kaubandus muutub jälle eeskirjapõhiseks ning kaitseb ELi tootjate huve, andes kaitse kodulinnuliha võimaliku piiramatu impordi vastu.

Michaela Šojdrová (PPE), *písemně*. – Souhlasím s uzavřením smlouvy s Ukrajinou o zvýšení celní kvóty drůbežního masa. Tato smlouva má za cíl umožnit dovoz drůbežního masa a zároveň ochránit evropské chovatele drůbeže a spotřebitele. Smlouva stanoví navýšení stávající kvóty (18 400 tun) o 50 000 tun. To znamená, že celkový dovoz drůbežního masa bude až 68 400 tun. Na druhou stranu, dovoz „výřezků z drůbežního masa“ bude zahrnut do této kvóty. Tato méně kvalitní část drůbeže nebude moct být dovážena bez cla, jak je tomu dnes. Na základě nové kvóty se ustálí množství importovaného drůbežního masa z Ukrajiny. V posledních dvou letech se totiž zvýšil dovoz „výřezků z drůbežního masa“, které jsou dováženy mimo kvótu, na 55 000 tun ročně. Smlouva také zajistí dodržování zdravotních a veterinárních norem ukrajinskými chovateli, abychom ochránili naše spotřebitele. Neméně důležité je pomoci Ukrajině. Pro Ukrajinu jsme největším exportním trhem. EU tímto způsobem může pomoci sousednímu státu nacházejícímu se v složité situaci. Podpora Ukrajiny jako důležitého geopolitického partnera je nezbytná. V celkovém měřítku je 50 000 tun drůbeže zanedbatelný podíl na trhu EU. Naopak bychom se měli zamyslet, jestli by EU neměla snížit dovoz ze zemí jako například Brazílie, odkud dovážíme více než 360 000 tun drůbežního masa ročně.

Marie-Pierre Vedrenne (Renew), *par écrit*. – Je déplore qu'un produit sensible – ici la viande de volaille – ait été directement victime d'un dysfonctionnement de l'accord commercial entre l'Union européenne et l'Ukraine. Après l'entrée en vigueur de l'accord, les exportations ukrainiennes de cette pièce de volaille vers l'Union européenne ont été multipliées par 15 en 2 ans, et sans droits de douane. L'augmentation exponentielle des importations en franchise de droits de ce morceau de viande de volaille particulier (passant d'environ 3 700 tonnes en 2016 à plus de 55 000 tonnes en 2018) a ainsi suscité de vives inquiétudes. Comment la Commission a-t-elle pu laisser passer cette erreur pendant les négociations et au moment de la conclusion de l'accord? Il y a donc clairement un problème dans la méthode de négociation de la Commission vis-à-vis des produits sensibles. Une vigilance particulière aurait dû être accordée à ce produit sensible dès le début des négociations. Cela rappelle également l'importance cruciale du suivi de la mise en œuvre des accords commerciaux de l'Union. L'arrivée prochaine d'un chef de l'application des législations commerciales à la Commission devra permettre une intervention immédiate et des solutions en cas de dysfonctionnement ou de non-respect d'un accord.

17. Trzydziesta rocznica aksamitnej rewolucji: znaczenie walki o wolność i demokrację w Europie Środkowo-Wschodniej dla historycznego zjednoczenia Europy (debata)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Kommission zum 30. Jahrestag der samtenen Revolution: die Bedeutung des Kampfs um Freiheit und Demokratie in Mittel- und Osteuropa für den historischen Integrationsprozess in Europa (2019/2931(RSP)).

Wir begrüßen Frau Kommissarin Jourová zu diesem Tagesordnungspunkt. Bevor ich Frau Jourová das Wort erteile, möchte ich noch einmal darauf hinweisen, dass Anträge auf spontane Wortmeldungen und blaue Karten sowohl mithilfe des bisherigen herkömmlichen Verfahrens als auch über das elektronische System gestellt werden können. Eine Anleitung liegt wie immer am Eingang zum Plenarsaal aus.

Věra Jourová, *Member of the Commission*. – Madam President, thank you for the opportunity to join Members to celebrate and reflect on the 30th anniversary of the revolutionary year 1989, which marked the beginning of the end of totalitarian regimes in all central and eastern Europe. Today's European Union is built on the ruins of the Berlin Wall, on the spirit of the Solidarity movement in Poland, on the Baltic Way and the Velvet Revolution in the former Czechoslovakia. The accession of 2004 allowed us to reconcile our continent's geography with its history and a collective wish to share its future together.

I vividly recollect 1989. We, the people in Czechoslovakia, wanted change. We wanted to come back to Europe, and I am convinced that it was not in search of material goods. It was especially in search of its freedoms. To live in freedom was a dream we all shared in Europe, but in the east it has become a reality later than in the west and the south. Living in freedom requires a process of adjustment, not only to the immediate benefits of individual liberties, but also to the meaning of individual responsibility and the constant process of debate and compromise, discussion and change which is inherent in democracy.

Our societies are now wealthier. We live longer, we can educate ourselves better, and we have immensely better choice. Our administrations are healthier when democratically accountable. Through that and the checks and balances assured by independent justice, the rule of law and fundamental rights, we live in a fairer, more just society built on common values which provide liberty, security and stability for its citizens, and therefore a better life.

Yet, especially in times of uncertainty, there are those who peddle old lies and play to the insecurities of people. They point to a past that never was and promise a future that will never come. They say it requires the rule of a strong leader and they offer simplistic solutions to complex problems. Democracy is an invincible ideal, but also a fragile system and it is certainly not a given. We need to cherish and defend our European values, to maintain Europe as a resilient, assertive player standing firm on its pillars of liberal democracy, an inspiration and an example of a better way for people to govern themselves.

It is naive to believe that the democratic change we made after the revolution is irreversible. Democracy is a process. It has no end and it needs constant maintenance. With humility we should accept that, as politicians, we cannot protect the values alone. We need a robust and vigorous civil society and active citizens – not just consumers – to join us in our vigilance against authoritarianism and the efforts of authoritarian powers to interfere in and undermine our democracies.

We need to nurture our democratic institutions and our citizens' confidence and trust in them, and in us as part of these institutions. The greater our institutions' resilience, an independent judiciary, law-bound and accountable legislators and executive – and also of course free media and civil society – the stronger will be our democratic and self-confident Europe.

Luděk Niedermayer, za skupinu PPE. – Paní předsedající, třicet let je velmi dlouhá doba, i když těm, kteří tehdy jako já byli na náměstích, se to možná nezdá. Dovolte mi podělit se o tři inspirace, které pro mě ta doba znamená.

Zaprvé, uvědomme si, že komunismus se nezhroutil sám. Bez tisíců, možná desetitisíců odvážných lidí, kteří i v té době šířili myšlenky demokracie a svobody, by nezkolaboval.

Druhá věc, v dnešní velmi rozdělené době si uvědomme, jak skvělé to bylo, když většina společnosti byla spojená myšlenkami na lepší budoucnost. Na budoucnost, která bude respektovat důležité hodnoty. A uvědomme si, jak moc nám to zřejmě dnes chybí.

A naposledy, uvědomme si, že jsme vybudovali bohatou společnost, ale méně jsme uspěli v budování společnosti soudržné a odolné. Jakkoliv uspěli jsme ve velmi důležitých věcech, jsme součástí společné Evropy, podílíme se na jejím formování a žijeme v nejlepším místě, jaké dnes na světě je. Zároveň je ale skvělé, že minulé dny ukázaly, že mezi mladými lidmi myšlenky, které nám pomohly překonat komunismus, stále žijí a jsou ochotni za ně bojovat.

Robert Hajšel, za skupinu S&D. – Pani predsedajúca, sloboda prejavu, zhromažďovania sa, cestovania, podnikania, ale hlavne slobodné voľby sú výdobytky Nežnej revolúcie a demokratických zmien v Európe. Osobne som rád, že sme v roku 1989 odzvonili totalitárnemu režimu, ktorý najmä v 50-tych rokoch krvavo potláčal slobody a aj neskôr dusil mnohých ľudí len za to, že vyjadrili svoj politický názor. Som rád, že aj vďaka Nežnej revolúcii sme sa neskôr stali súčasťou Európskej únie.

Treba však povedať, že nie všetky očakávania ľudí sa podarilo naplniť. Mnohí stratili prácu, kúpyschopnosť, a ani v súčasnosti nie je dôstojné bývanie samozrejmosťou.

Podľa mnohých sa nenaplnili sľuby, že nedôjde k zdražovaniu, prepúšťaniu zo zamestnania, či k výpredaju strategických odvetví priemyslu a energetiky.

Aj preto by som bol rád, keby sme toto okrúhle výročie popri zaslúžených oslavách využili aj na debaty naprieč politickým spektrom o tom, ako účinnejšie bojovať s korupciou, ako zvyšovať vymáhateľnosť práva, a najmä ako posilňovať sociálne vymoženosti, jedným slovom, ako robiť celú Európsku úniu lepším miestom pre život. Veď dialóg bol jednou z priorit aktérov Nežnej revolúcie.

Dita Charanzová, za skupinu Renew. – Paní předsedající, má generace je vlastně poslední, která se narodila do komunistického Československa. Měli jsme štěstí, že jsme byli i ti první, kteří procházeli transformací naší země, a byli jsme první, kteří vyrůstali v demokracii. Měli jsme nové příležitosti, mohli jsme studovat, podívat se svobodně do světa. Mohli jsme říkat, co jsme chtěli. Mohli jsme si myslet, co jsme chtěli a být, čím jsme chtěli být. Nic z toho nebylo ještě pro generaci našich rodičů vůbec samozřejmé.

Nepochybují o tom, že i přes všechna škobrtnutí nastoupila naše mladá generace, naše nová demokracie správnou cestu. Jsem za ni vděčná a jsem šťastná, že se už třicet let rodí naše děti do svobodné země. Měli bychom jim ale připomínat, jak vzácný dar to je a jak významný pro nás byl a stále listopad 1989. Moment, který nás vrátil do demokratické části světa, demokratické Evropy, postupně nás dovedl do NATO a do Evropské unie.

Mimochodem, když jsem poprvé přijela do Bruselu, rozdělovaly se státy na „nové“ státy a „staré“ státy. Bylo to klišé, kdy naše střední Evropa byla vnímána jako nezkušený student. Myslím, že střední Evropa již dospěla. Udělali jsme velký kus práce a já bych chtěla poděkovat a vyjádřit respekt všem, kteří stáli na začátku této cesty.

Marcel Kolaja, on behalf of the Verts/ALE Group. – Madam President, today we commemorate the anniversary of the Velvet Revolution, a non-violent positive change of regime in Czechoslovakia. Thanks to our previous generation, we live in a free society and we managed to integrate well into the European structures. However, the current generation needs to address another difficult task – to cope with the misuses of the tools the digital era brings and to ensure that our state works for everyone equally and is not providing benefits only to a few.

Twice this year, more than 250 000 people gathered in Letná Park in Prague to express their willingness to defend our democracy and liberties in the biggest demonstrations in the Czech Republic since 1989. A memento of the Velvet Revolution is protection of freedom. I strongly believe this cannot be silenced and that in the end, as Václav Havel said: 'Truth and love will overcome lies and hatred'.

Kateřina Konečná, za skupinu GUE/NGL. – Paní předsedající, já bych ráda, aby tady zazněl i další úhel pohledu, který je v souvislosti s listopadem 1989 opomíjen. Prvně je třeba si říci, že lidé na náměstích chtěli demokracii, ne kapitalismus, o čemž svědčí i průzkum z prosince 1989. Občané byli udržováni listopadovými protagonisty v naději, že špatnosti skončí a to dobré bude pokračovat. Místo toho se ale otevřela cesta k rozkradení obrovského státního majetku skupinou tunelářů, kteří se českým občanům dodnes smějí. Ruku v ruce s tím se v mnohých ohledech z naší země stala levná montovna s trojnásobně nižší úrovní mezd, než je tomu v Německu či Rakousku. Statisíce exekucí, milion lidí v pásmu chudoby, děti, na jejichž léčbu se musí dělat sbírky, nebo astronomické ceny za bydlení asi není úplně pozitivní vysvětlení třiceti let stávajícího režimu. Připomínat minulost je možné, ale budoucnost nám to nezlepší.

Ivan Štefanec (PPE). – Pani predsedajúca, som nesmierne hrdý, že si dnes v EP môžeme pripomenúť toto významné výročie.

Pred tridsiatimi rokmi som spolu s mnohými priateľmi stál na námestí ako občan totalitného štátu a spoločne sme sa pokúšali bojovať za slobodu. Dnes sme spoločne súčasťou zjednotenej, slobodnej a demokratickej Európy.

Pre našu generáciu je to zázrak. Je to zázrak, ktorý by ale nebol možný bez mnohých obetí.

Preto mi dovoľte pripomenúť a spomenúť si na stovky kňazov a rehoľníkov, ktorí boli nútení vykonávať vo väzení nútené práce.

Na tisíce roľníkov, ktorým režim zobral pôdu a zbytok života tak živorili.

Či na 270 usmrtených ľudí, ktorí chceli ísť len do inej krajiny a boli zastrelení na železnej opone.

Nie, komunizmus nie je rozprávka, kde každý dostane, čo potrebuje. Je to zločinecká ideológia, ktorá zničila životy polovici Európy.

Urobme všetko pre to, aby sa tento čas nevrátil aj z úcty k týmto obetiam.

Attila Ara-Kovács (S&D). – Elnök Asszony, kedves Kollégák! Számos olyan tagja van a Parlamentünknek, akik tevékeny résztvevői voltak annak a demokratikus rendszerváltásnak, amely 1989-ben, a kontinens keleti felén lezajlott. Én is egy vagyok közülük, s bár a bársonyos forradalom kapcsán e pillanatban elsősorban cseh és szlovák barátainkat illetti a megemlékező tisztelet, azért azt a forradalmat minden kelet-európai, sőt minden európai demokrata a magáénak érezte, és érezheti ma is.

Ám visszatekintve 30 év távlatából, mégsem egyértelmű a kép, és sok tekintetben súlyos aggodalmakkal terhelt. Az elmúlt tíz esztendőben lezajlott egy antidemokratikus rendszerváltás Kelet-Európában, s nekem magyarként nagyon fájó, hogy hazám ebben az ellenforradalomban az élen jár. Ha van feladata, missziója az Európai Parlamentnek, az az, hogy megtartsa társadalmainkat, megtartsa Európa nagy és közös társadalmát azon a pályán, amit a bársonyos forradalom meghatározott, s ami már akkor elutasította az illiberalizmust és populizmust, azt, aminek a mai hirdetői még akkor csak tervezgették, hogyan élnek majd vissza frissen megszerzett szabadságunk minden ígéretével.

Robert Biedroń (S&D). – Pani Przewodnicząca! Trzydzieści lat temu nad naszym kontynentem zawiął silny wiatr zmian. Rozpoczął się największy pokojowy przewrót w powojennej Europie. Była to dziejowa szansa, której siłą sprawczą była ludzka solidarność. Wiele wydarzeń przychodzi na myśl jako symbole tamtego okresu, to okrągły stół, do którego usiedli przedstawiciele opozycyjnej Solidarności oraz strona rządowa w Polsce, to upadek muru berlińskiego, w ogarniętej aksamitną rewolucją Czechosłowacji mógł być widok Karela Gotta, ulubienca socjalistycznego reżimu, śpiewającego dla setek tysięcy demonstrantów zgromadzonych na placu Waclawa w Pradze. W 1989 roku obywatele Europy Środkowo-Wschodniej dokonali świadomego wyboru, wybrali wolność i demokrację, wybrali Europę. W dzisiejszych czasach komunizm nie jest już dla nas zagrożeniem, ale ekstremizm tak. Kiedy otwieramy gazety, czytamy o tym, że sędziowie trybunałów są usuwani przez polityków, media kontrolowane przez rządy, dlatego nie możemy przyjmować biernie tego, jak niektóre z rządów próbują zaprzepaścić to, co nam się udało. Musimy pamiętać o tym, że demokracja nie jest dana raz na zawsze, że demokracja jest jak piękny kwiat – pielęgnowana kwitnie, zaniedbana usycha.

Die Präsidentin. – Damit kommen wir zu den spontanen Wortmeldungen. Wir haben bereits 15 Anmeldungen, aber eigentlich nur fünf Minuten Zeit. Deshalb habe ich jetzt sechs Kolleginnen und Kollegen – quer durch alle Fraktionen – ausgewählt, um quasi alle Bereiche abdecken zu können.

Spontane Wortmeldungen

Michaela Šojdrová (PPE). – Paní předsedající, dnes je to přesně třicet let, kdy se v Praze shromáždilo osm set tisíc lidí požadujících konec vlády jedné strany. Za tímto zázrakem, kterému říkám zázrak jménem revoluce, stály oběti tisíce lidí, ale také tvrdá práce a řada obětí, které musely být přineseny.

Za těch uplynulých let se zemím za železnou oponou muselo podařit překonat řadu překážek, a to i díky tomu, že se jim podařilo vstoupit do Evropské unie. Toto výročí by nás mělo vést k porozumění tomu, co nás spojuje, anebo proč naopak vznikají nové bariéry a jak těmto bariérám čelit, ať už tomu někdo říká sociální dumping anebo protekcionismus.

My ve střední Evropě bychom neměli zapomínat na to, jakou hodnotu má svoboda, demokracie a právní stát. Spolu se studenty bychom měli říkat: „Díky, že můžem. Díky za svobodu.“

Julie Ward (S&D). – Madam President, I want to pay tribute to the role of artists, intellectuals and students in the Velvet Revolution. They offered important reflection, new perspectives, courageous thinking, and a space for civil society to be nurtured and grow. The playwright Václav Havel was a key figure in the peaceful transition of what was a one-party Communist state to a fully-functioning European democracy.

Other inspirational leaders have stood up against authoritarianism and dictatorships all around the world, providing a light in the dark when there was none. Without those brave creative muses, where would we be now?

In this moment of profound reflection, I'd like to ask Ms von der Leyen once again if she will amend the portfolio title of the Commissioner-designate Gabriel to Innovation, Youth and Culture.

Ruža Tomašić (ECR). – Poštovana predsjedavajuća, 30 godina od pada komunizma često olako zaboravljamo koliko je taj sustav bio nasilan i protivan svemu onome što smatramo civilizacijskim dosegom. U postkomunističkim državama nostalgični glasovi, zanimljivo, spominju samo industrijalizaciju i kakvu-takvu sigurnost, ali vješto izbjegavaju govoriti o sustavnom kršenju ljudskih prava i režimskom nasilju koji su prelazili državne granice.

Hrvatski su politički emigranti tako likvidirani od strane jugoslavenske obavještajne službe diljem svijeta. Protivnici režima nigdje nisu bili sigurni, čak ni kao punopravni državljani demokratskih, zapadnih država.

I danas je važno govoriti o ovome kako bi nove generacije spoznale sve zlo komunizma i socijalizma. Ne radi se tu o sustavu društvene pravde i jednakosti, nego o zločinačkom režimu kojemu je ljudski život obična statistika i koji je pobio milijune ljudi.

Martin Hlaváček (Renew). – Paní předsedající, při listopadových událostech roku 1989 mi bylo téměř deset let. Bydleli jsme poblíž místa, odkud vyjízděly speciální jednotky. Pamatuji si dodnes, jak v očích mých rodičů, ale i v jejich hlase se střídaly dvě emoce. Byl to strach a byla to naděje. Naděje zvítězila. Měli jsme svobodné volby, svobodu slova, rozdělili jsme se sice se slovenskými kolegy, ale to jen proto, abychom se znovu našli v Evropské unii a v NATO.

S pádem železné opony a koncem studené války dějiny neskončily, i když jsme si to tak na chvíli mohli myslet. Svoboda dnes není samozřejmost, boj za lidská práva není bojem minulosti. Neměli bychom na to zapomínat. Co to pro nás znamená? Neměli bychom zapomínat na všechny oběti, které během desetiletí padly za to, abychom dnes mohli být tady, součástí svobodné a demokratické Evropy a bojovat za tyto ideály do budoucna. Neměli bychom také činit chybná rozhodnutí. Podíváme-li se kolem sebe, na Krym, nebo podíváme-li se na poslední rozhodnutí ohledně Balkánu, musíme si tyto skutečnosti připomínat.

Clare Daly (GUE/NGL). – Madam President, I'm all for celebrating freedom and democracy but it strikes me that we're very selective in our celebration. I wasn't here last year, but I doubt very much there was a 50th anniversary celebration of the revolution in France or the civil rights movement in Ireland or the anti-Vietnam protests, yet week after week in here, we have the uprisings of the people of eastern Europe being used to justify a narrative of the poor victims of Eastern Europe being freed from the big bad wolf of communism and brought into the loving arms to live happily ever after in the European Union. Well, I don't see that narrative as being a reality. Let us remember here when we have a balanced view of history that according to the Lancet a million adults died prematurely as a consequence of the imposition of capitalism in Eastern Europe. Is this just a statistic? The giving away of public property to oligarchs, was that in inevitability? Is that what people were struggling for? So I think when we look at our history, we have to look at it in a fair and balanced way and learn the lessons correctly.

Κωνσταντίνος Παπαδάκης (NI). – Κυρία Πρόεδρε, με κάθε αφορμή η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Κοινοβούλιο της, οι κυβερνήσεις τους στήνουν αντικομμουνιστικές φιέστες για να επιταχύνουν την υλοποίηση των αντικομμουνιστικών σχεδιασμών τους με βάση το προκλητικό και επικίνδυνο για τους λαούς ψήφισμα του Σεπτεμβρίου. Τα αντικομμουνιστικά μέτρα, οι διώξεις και το αναποδογύρισμα της ιστορικής αλήθειας αποτελούν προϋπόθεση για την κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης προκειμένου, λογαριάζοντας χωρίς τον ξενοδόχο, να έχουν ελεύθερο πεδίο να ισχυρίζονται ότι άλλος δρόμος εκτός από την καπιταλιστική βαρβαρότητα δεν υπάρχει.

Η παρέμβαση των κομμουνιστών τεκμηριώνει ότι οι λαοί μπορούν να ζήσουν χωρίς εξαθλίωση, χωρίς ανεργία, χωρίς δουλειά-λάστιχο, χωρίς ιμπεριαλιστικούς πολέμους, προσφυγιά, χωρίς υγεία/παιδεία/κατοικία-εμπόρευμα, χωρίς καπιταλιστική εκμετάλλευση.

Από τα βελούδινα αντικομμουνιστικά πανηγυράκια σας τριάντα χρόνια μετά, απουσιάζουν οι λαοί που, παρά το ζεστό χρήμα που σκορπάτε, μπορούν σήμερα να συγκρίνουν την αντιλαϊκή πολιτική που βιώνουν με όσα είχαν τότε και έχασαν.

Είμαστε βέβαιοι ότι θα βρουν τελικά οι λαοί το δρόμο τους, με την πάλη την δική τους, με ισχυρά κομμουνιστικά κόμματα, για να κατακτήσουν την εξουσία.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Věra Jourová, členka Komise. – Vážená paní předsedající, vážení poslanci Evropského parlamentu, já nemohu odolat a ráda bych svoje závěrečné slovo řekla ve svém rodném jazyce, který je zároveň jazykem dramatika, spisovatele, disidenta Václava Havla, který pro nás, Čechy a Slováky, napsal scénář pro svobodnou zem.

Ne vždycky jsme podle toho scénáře hráli. Myslím si, že je vždycky čas na to, abychom reflektovali to, jak jsme demokracii a svobodu využili a jestli jsme na ní dost pracovali, protože se na demokracii a svobodě musí pracovat. Není to automatická věc.

Velice mě oslovilo, když jste vy někteří zde hovořili o tom, jak si vzpomínáte na rok 1989 a že to bylo něco jako zázrak. Taky tak vzpomínám na euforii, která přišla, když jsme pochopili, že se konečně zbavíme totalitního režimu, který pokřivil morálku, který například mě nutil, abych opravdu vážně přemýšlela o tom, jak vysvětlím svému šestiletému synovi, že nesmí říkat venku to, co slyší doma. Řada dalších věcí, kterých jsme se zbavili, možná stojí za znovu připomenutí.

Není pravda to, co dnes zaznívá, když vzpomínáme na třicáté výročí nebo když vzpomínáme na revoluci, že se komunismus zhroutil sám. Není to pravda. Byli jsme, já osobně ne, ale mnoho lidí bylo perzekuováno, velice odvážně se stavěli režimu, řada lidí položila své životy. Myslím si, že my všichni jsme dnes zavázáni k tomu, abychom ty oběti nepromarnili a abychom pokračovali v té práci, doufejme, za mírových a demokratických podmínek.

Dívejme se do budoucnosti. Tak, jak analyzujeme současnost, tak vidíme, že máme v Evropě problémy. Já budu jako místopředsedkyně Evropské komise, pokud od vás nová Komise dostane podporu, zodpovědná za hodnoty a transparentnost, zodpovědná právě za hodnotové principy, jako je demokracie, svoboda slova, svoboda shromažďování, samozřejmě lidská práva, svoboda médií a podpora aktivní občanské společnosti.

Myslím si, že toto vše musíme odpracovat, máme řadu problémů v Evropě, máme tady najednou vracející se princip v hlavách mnohých, že vítěz po volbách bere vše. Začíná se k nám vkrádat přesvědčení, že ten, kdo lépe lže, vyhraje volby, ten, kdo má více špinavých peněz a použije více špinavých metod, včetně využití digitálních vymožeností, vyhraje volby. Máme tady řadu nových varovných trendů, které se týkají médií i byznys modelu pro nezávislá média, která hlásí, že mají velké problémy se udržet. Toto jsou všechno věci, na kterých budeme muset společně pracovat, a já jsem připravena samozřejmě intenzivně přiložit ruku k dílu v mé nové pozici.

Myslím si, že máme všichni povinnost zajistit, že se nestane to, že některé volby v Evropě budou ty poslední, a máme povinnost zajistit, aby se lidé na to mohli spolehnout.

Zároveň musím na závěr podotknout, že musíme také pracovat hodně na tom, aby občané Evropské unie byli s námi v tomto snažení, aby rozuměli tomu, co děláme a proč to děláme, když pracujeme pro demokracii, svobody a lidská práva. Abychom nezůstali jako ten příslovečný kůl v plotě a čeští kolegové vědí, o čem hovořím. Musíme vysvětlovat, ale musíme také udělat hodně pro to, aby se lidé v Evropě cítili jako v zemích, kde mají svoje jistoty, že nemusí žít v neustálé obavě z budoucnosti. Víme, že naší současnou společností opravdu otřásá velká míra nejistoty a pocitu nespravedlnosti. Obávám se, že lidé, kteří jsou ohroženi exekucemi, lidé, kteří si spočítají, že se nám sice zvyšuje hrubý domácí produkt, ale míra chudoby zůstává stejná, pracující rodiče, kteří nemohou zaplatit svým dětem důstojný život, všichni tito lidé možná nebudou mít až tak velkou chuť zamýšlet se nad tím, proč je potřeba bojovat za demokracii, lidská práva a všechny ty vznešené principy.

Já si myslím, že máme mnoho práce na mnoha frontách a byla bych ráda, kdybychom společně s Evropským parlamentem napřeli síly tím správným směrem. Jsem k tomu osobně připravena.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

João Ferreira (GUE/NGL), por escrito. – A realidade das últimas décadas desmente clamorosamente as proclamações triunfalistas que se seguiram às derrotas do socialismo no leste da Europa. O capitalismo não só se revela incapaz de resolver os problemas que a Humanidade enfrenta, como tende a agravá-los ao ponto de pôr em causa a própria existência da Humanidade.

As derrotas do socialismo não mudaram a essência do capitalismo, antes tornaram mais evidente a sua natureza injusta e desumana. A Europa e o mundo não ficaram mais seguros, pelo contrário. A «nova ordem mundial» proclamada pelo imperialismo trouxe a guerra, sendo esta uma ameaça que pesa permanentemente sobre os trabalhadores e os povos.

Ao contrário do que nos garantiam, a História não acabou há trinta anos. Apesar de continuar a ser escrita e reescrita ao sabor dos interesses económicos e políticos dominantes – e este debate é bem uma demonstração disso mesmo, - os que anunciaram o fim da luta de classes confundiram desejos com realidade.

Alguns dos mais prodigiosos empreendimentos da Humanidade exigiram tempo, avanços e recuos, vitórias e derrotas. Assim será também com a construção de uma sociedade nova, liberta de todas as formas de exploração e opressão, uma terra sem amos. Não é o capitalismo, mas o socialismo e o comunismo, o futuro da Humanidade.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – A vasfüggöny mögé szorult népeknek 30 éve végre sikerült – amiről nagyszüleik, szüleik nem is álmodhattak: megbontani a kommunizmus törhetetlennek hirdetett falát. Hívjuk a berlini fal lebomlásának, bársonyos forradalomnak vagy forradalomnak, a kommunizmus lengyel, cseh, magyar és kelet-német bukása egy új korszak kezdetét jelentette. Ugyanakkor elszomorító, hogy a kommunizmus rémtetteiről a mai napig – 30 évvel a kommunizmus megbukása és 75 évvel a gulágokba való tömeges elhurcolások után – még mindig aránytalanul kevés szó esik. Pedig a kommunisták nagyszüleink generációjának egész életét tönkretették, jelenét ellopták, nem volt olyan család a vasfüggöny mögött, amelyik nem szenvedte volna meg a kommunizmus szörnyűségét.

Ezért elkeserítő, hogy Nyugat-Európa még mindig tartózkodik attól, hogy a kommunizmus bűneit megfelelő súllyal kezelje. Meg kell ismerni a közép-kelet-európai történelem ezen korszakát, és ébren kell tartani emlékéit ahhoz, hogy meg lehessen érteni a poszt-kommunista nemzetek mai valóságát. Közép- és Kelet-Európa népeiben nagyon erős a függetlenség és szabadság melletti elkötelezettség, hiszen még a XX. század történelme során is keményen meg kellett harcolni a szabadságért. Megtették ezt 1956-ban, 1968-ban és 1989-ben is.

Maria Grapini (S&D), *în scris*. – Azi omagiem Revoluția de Catifea din Cehoslovacia. Au urmat din păcate, revoluții săngeroase așa cum a fost cea din decembrie 1989 din țara mea, România. Comunismul a fost înfrânt în țările din Est, cu sacrificii, cu prețul vieții unor conaționali. S-au câștigat drepturile și libertatea de mișcare, libertatea de expresie, dreptul de a alege, dar mai avem multe de făcut privind îmbunătățirea vieții cetățenilor europeni din țările din Est. UE trebuie să lupte să nu mai existe motive de întoarcere la comunism. Țările din Est, cetățenii au nevoie de o viață sigură în țara lor. Instituțiile europene trebuie să-i trateze egal și echitabil pe toți cetățenii europeni, indiferent în ce țară trăiesc. Eu doresc să aduc un omagiu eroilor din țara mea și în memoria lor, dar și în numele cetățenilor din țara mea. Mă voi lupta pentru valorile și principiile europene, bazate pe respectarea drepturilor omului. Voi continua și în acest mandat să lupt pentru tratamentul egal, fără dublu standard, pentru un nivel de viață decent și pentru securitatea tuturor cetățenilor.

Leszek Miller (S&D), *na piśmie*. – Aksamitna rewolucja i upadek muru berlińskiego, których 30. rocznicę właśnie obchodzimy, to jedne z kluczowych momentów w historii XX-wiecznej Europy i zarazem symbole jej zjednoczenia. Upamiętniając tamte wydarzenia, pamiętajmy jednak, że początek przemian, które ostatecznie doprowadziły do upadku żelaznej kurtyny, zainicjowany został kilka miesięcy wcześniej w Polsce, podczas obrad Okrągłego Stołu i wyborów 4 czerwca 1989 roku. Następujące wówczas w Europie przemiany polityczne, zwane potocznie Jesienią Narodów, dały istotny impuls procesowi integracji europejskiej, prowadząc zarówno do jej poszerzenia, jak i pogłębienia.

Z jednej strony, zjednoczenie Niemiec otworzyło drogę przystąpienia do Wspólnot dla nowych państw członkowskich Europy Środkowej i Wschodniej, w tym Polski. Z drugiej zaś, podpisanie Traktatu z Maastricht i ustanowienie Unii Europejskiej wyznaczyły nowy etap w procesie tworzenia coraz ściślejszego związku pomiędzy społeczeństwami Europy.

Kultuwując zatem pamięć o tych wszystkich minionych wydarzeniach, pamiętajmy, że powinny być one inspiracją dla państw członkowskich do wypracowania porozumienia i znalezienia w nieodległej przyszłości skutecznej drogi do realizacji wizji zjednoczonej Europy.

Alfred Sant (S&D), *in writing*. – Thirty years ago, protesters filled the streets of Prague. The aspiration for freedom had reached the Czech capital a few days after the fall of the Berlin wall. This anniversary reminds us that in a democracy, the right to demonstrate and to protest peacefully is more vital than ever. Most of all it enables the younger generation, but also others, to mobilise support for an alternative way of doing things. A vibrant civil society and pluralistic media are central in an open society, just like public participation in the democratic process. As a result, governments become accountable. The Velvet Revolution showed how this can be done even in the transition from an authoritarian to an open society. The values that it asserted are now proclaimed all over a Europe where citizens travel and cross borders easily and freely. So, democratic features like an open society, accountability in governance, pluralism in information and debate, social justice are perhaps taken too much for granted. Yet, extremism persists in Europe. The values we hold

are not self-evident and should be defended vigorously.

Loránt Vincze (PPE), *írásban*. – A bársonyos forradalom 30. évfordulója: a szabadságért és a demokráciáért Közép- és Kelet-Európában folytatott küzdelem fontossága Európa történelmi egyesülése szempontjából Tisztelt Elnök Asszony! 1989 kiváltságos év volt Közép- és Kelet-Európában. Leomlott a fal, amely természetellenes módon választotta el a kontinens két felét egymástól és vele együtt összeomlott a kommunizmus. A szabad világ és az egyesült Európa a mai formájában nem létezne, ha fiatalok és felnőttek tízezrei nem mentek volna Berlin, Prága, Pozsony, Temesvár és Bukarest utcáira. Változást követeltek: szólásszabadságot, szabad véleménynyilvánítást, szabad és egyenlő választásokat.

Sokan életüket adták, mások saját és családjuk biztonságát kockáztatták. Emlékezzünk a bátrakra! Azóta felnőtt egy generáció, amelynek nincsenek közvetlen élményei egy megosztott világról és remélem, nem is fogják soha megtapasztalni. A 30 éves kerek évforduló éppen arra figyelmeztet bennünket, hogy „európai életünk”, az hogy demokráciában, jólétben és békében élünk nem egy magától értetődő dolog. A megszerzett szabadság nem szól örökre és a megszerzett jogok is veszélybe kerülhetnek. Vigyázzunk tehát demokráciánkra, szabadságunkra! Ez rajtunk, mindannyiunkon múlik!

18. Postępowania wszczęte przez Rosję przeciwko litewskim sędziom, prokuratorom i śledczym prowadzącym dochodzenie w sprawie tragicznych wydarzeń, do których doszło w Wilnie 13 stycznia 1991 r. (debata)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärungen des Rates und der Kommission zu den aktuellen Maßnahmen der Russischen Föderation gegen litauische Richter, Staatsanwälte und Ermittler, die an der Untersuchung der tragischen Ereignisse vom 13. Januar 1991 in Vilnius beteiligt waren (2019/2938(RSP)).

Ich darf erneut kurz daran erinnern, dass Anträge auf spontane Wortmeldungen und blaue Karten sowohl mithilfe des herkömmlichen Verfahrens als auch elektronisch gestellt werden können.

Tytti Tuppurainen, *President-in-Office of the Council*. – Madam President, let me start by underlining that the case that we are discussing here, as reported upon recently in the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (LIBE) by our Lithuanian colleagues, is a matter of great concern to the Council. I understand you will express your concern on the issue in a resolution later this week. We have already discussed this matter at the June session of the Justice and Home Affairs Council earlier this year.

The issue of the possible abuse of Interpol alerts is not new. We all remember the case of journalists with dual nationality who were arrested in 2017 on the basis of Interpol red notices. The issue was regularly raised and discussed at the half-yearly meetings of the EU Justice and Home Affairs senior officials with Interpol, with the aim of exploring possible improvements to the then existing Interpol systems and review mechanisms.

A number of steps have been taken by Interpol since then, including the creation of a dedicated law enforcement task force to review the red notices. Continuous efforts in this direction are of great importance to protect the rights of our citizens, ensuring that an effective redress mechanism is in place to prevent the abuse of red notices for political reasons.

We also have to emphasise that an Interpol red notice alone cannot be the basis for a decision to extradite a person. That decision will still be subject to a judicial review. Inside the EU, this review falls solely within the competence of the Member States. All that said, it's clear that we must keep monitoring this issue.

The Member States of the EU, when acting together, have a strong voice at Interpol and we should use it to make sure that the system of red notices is used only for its legitimate purpose – that is to help us arrest dangerous criminals, not political opponents.

Věra Jourová, *Member of the Commission*. – Madam President, thank you for the opportunity to discuss this topic here today. On 12 November, the Lithuanian Minister for Justice spoke in the European Parliament's Committee for Civil Liberties, Justice and Home Affairs about the case. He informed the Committee that Lithuania had already raised its concerns in the European Network of Councils for the Judiciary (ENCJ).

What we see today is that clearly the events that took place in 1991 still have effects in our Union. The Commission expresses its support and solidarity with Lithuania, one of the EU Member States, for the attacks its judiciary has faced from a neighbouring third country. Lithuania has been constantly targeted by Russian disinformation efforts and a wide array of false narratives have been employed to this end. The present case is not an exception. As proven in the work of the EU Strategic Communication Task Force, Kremlin media have been, and continue to be, engaged in a process of historical revisionism. The events of 13 January 1991 have been portrayed by Russian disinformation activities as a conflict between Lithuanians, removing from the picture the crimes committed under the USSR.

Historical revisionism has been a core part of the Russian disinformation activities. The revisionism serves the purpose of discrediting or undermining the Lithuanian statehood sovereignty justice system and rule of law. Any attack against the judiciary of an EU Member State is an attack against the rule of law of the whole European Union. The Lithuanian judges and prosecutors are judges and prosecutors of the European Union. We strongly believe in the importance of letting Lithuania's justice system conduct its work in full independence.

We need to protect the integrity of our judicial system. The European Commission stands in support of an independent judiciary, without which the Union cannot function. As the Commission underlined in its communication published in July this year on strengthening the rule of law within the EU, upholding the rule of law in the Union is, and must remain, a key objective for all.

Rasa Juknevičienė, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, we are considering a question that is important and not only for my country. The Russian Federation has opened criminal proceedings against judges and prosecutors of Lithuania – it means, of the European Union.

In January 1991, the Soviet Government used military force in its attempt to remove the legitimate government in Lithuania. As a result of the military aggression, 14 civilians were killed and more than 800 were injured. This year in March, the Lithuanian court passed a judgment. Former Soviet Union officials were found guilty of war crimes, crimes against humanity and of aggression against Lithuania. The Russian Federation did not cooperate in the case. In total, almost 300 legal assistance requests were sent to the Russian institutions. No replies have been received, or requests were rejected.

Criminal proceedings by the Russian Federation against officers who administered justice in this case is the new tool of hybrid warfare against the EU. We understand how the political system is being attacked. We must understand and state openly that we see how the judiciary of the EU is being targeted. Yes, it is another attack on democracy, which is the main target of Putin's regime. We must send a clear signal from this Parliament that hybrid attacks against EU judiciary will not be tolerated.

Today we have Lithuanian judges and prosecutors who may face politically motivated persecution. Tomorrow it may be another officer, anywhere in the EU, who deals with any case where the Kremlin denies its citizens' involvement. I invite you, colleagues, to support the resolution. We will vote on it on Thursday.

Juozas Olekas, *S&D frakcijos vardu*. – Mieli kolegos, įstatymo viršenybė, teismų nepriklausomumas – tai mūsų Europos Parlamento, Europos Sąjungos vertybės. Esu liudininkas tos tragiškos 1991 m. sausio 13-tos nakties sovietų agresijos. Aš tuos beginklius, nukautus ir sužeistus civilius žmonės mačiau, ir kaip gydytojas kai kurios iš jų gydžiau. Po ilgo teismo proceso – ilgo todėl, kad Rusija kaip sovietų teisių perėmėja nebendradarbiavo su Lietuvos teisėsauga – teismui priėmus sprendimą dar vienas Rusijos smūgis mūsų demokratijai – baudžiamosios bylos iškelimas teisėjams, prokurorams ir tyrėjams. Kas bus sekantis ar Olandijos teisėsauga tirianti MH17 tragedija, ar Jungtinės Karalystės tyrėjai, tiriantys Skripalių apnuodijimo tyrimą? Dabar mūsų momentas, kada turime atsakyti. Europos teismų būti tinklas pateikė savo nuomonę, jie palaiko Europos Sąjungos teisėjus, todėl kviečiu pritari ir palaikyti pateiktą rezoliuciją.

Petras Auštrevičius, *Renew frakcijos vardu*. – Posėdžio Pirmininke, gerbiama Suomijos atstove, Komisijos atstove, kolegos, praėjus beveik 30-čiai metų po Lietuvos išsivadavimo iš Sovietų Sąjungos okupacijos gniaužtų jaunoji Lietuvos piliečių karta yra nepatyrusi gyvenimo nelaisvėje. Tačiau ši karta puikiai žino Lietuvos kelią į laisvę ir nepriklausomybę, o svarbiausia – laisvės kainą. Kiekvieną sausio 13-osios rytą pamokos Lietuvos mokyklose pradedamos uždegant atminimo žvakutes pagerbiant tuos, kurie 1991 m. sausį beginkliai ryžtingai stojo prieš Sovietų tankus. Tuomet netekome 14-kos laisvės gynėjų, šimtai buvo sužeisti. Tarp žuvusių du vos 17-kos metų amžiaus jaunuoliai – Darius ir Ignas. Jų ir kitų žuvusiųjų šeimos ir artimieji ilgus metus laukė istorinio teisingumo. Deja, didžioji dauguma nuteistų kaltininkų slapstosi Rusijoje ir Baltarusijoje. Apgailėtina, kad praėjus trisdešimčiai metų po Sausio 13-osios, turėdami Lietuvos teismo sprendimą, mes vėl pajutomė Rusijos valdžios klatingas pastangas diskredituoti laisvės gynėjus ir persekioti juos apgynusius. Kviečiu Jus politinio solidarumo veiksmui, kadangi Rusijos persekiojamų Lietuvos teisėjų, prokurorų ir tyrėjų istorija gali lengvai atsikartoti kitose Europos demokratinėse valstybėse, jiems priimant sprendimus dėl demokratijos ir laisvių gynimo.

Bronis Ropė, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – Ačiū, gerbiama Pirmininke, gerbiama ministre, Komisare, kolegos. Apgailėtina – taip vienu žodžiu būtų galima nusakyti Rusijos Federacijos veiksmus, nutaikytus prieš Lietuvos teisėsaugą. Kremlius taip įprato manipuliuoti Rusijos teisine sistema, kad negali suvokti, jog teismai demokratinėse valstybėse yra nepriklausomi. Putino valdoma Rusija ne tik nesiteikė padėti ištirti sausio 13-osios nusikaltimus, bet priešingai, pamina teisės viršenybės principą ir ieško įrankių, kuriais galėtų skleisti dezinformacija. Šis išpuolis yra išpuolis prieš visus demokratiškų šalių teisėjus ir privalo būti griežtai pasmerktas. Jei tylėsime, kursime iliuziją, kad Kremlius gali ir toliau imtis manipuliacijų ir bandyti daryti įtaką mūsų šalių teisinėms sistemoms. Tikiuosi, kad balsuodami dėl rezoliucijos, pasiūsimė aišku ir ne dviprasmišką signalą Krekliui, jog tokie politiškai motyvuoti išpuoliai yra netoleruoti.

Anna Fotyga, *on behalf of the ECR Group*. – Madam President, I stand by Lithuanians. I pay tribute to the courage of the Lithuanian judges giving the ruling in the 13 January case. It was the most thorough investigation and court proceedings in Lithuanian history. Fourteen people killed; innocent people killed; more than 800 heavily wounded. It was a war crime and a crime against humanity and a Russian probe against both the prosecutors and the judges is absolutely unacceptable. We have to support Lithuania strongly in this case.

Andrius Kubilius (PPE). – Madam President, being also Lithuanian, I would like to stress that this is not a purely Lithuanian issue. It is an EU-wide issue because all of us are facing the same new challenge. Our rule of law systems can be attacked openly by the Russian Federation and this is an attack against basic EU values.

The Kremlin wants to test the capability of the EU to defend its rule of law system against an open attack. It's not a secret interference like they do in our elections. It's an open attack, which demands an open and direct response from this Parliament. If we fail to give such a response we shall, of course, be inviting the Kremlin to use the same attack against other EU Member States.

So I'm grateful to the European Parliament, the Commission and the Council that all of them are standing strong in the defence of the European value of the rule of law, even if only one, Lithuania, is being attacked for the time being. It reminds me of 1989 when we were repeating to our neighbours, 'for your freedom and our freedom'.

Evin Incir (S&D). – Fru talman! Rättsstatsprincipen är grunden i varje modern demokrati. Den är också en av EU:s grundprinciper. Det är emellertid inte bara inom EU:s regelverk som rättsstaten har en grundläggande roll, utan även vid sidan av demokratin och de mänskliga rättigheterna utgör rättsstatsprincipen en av Europarådets tre stöttepelare och räknas uttryckligen upp i ingressen till Europakonventionen, som även Ryssland har skrivit under.

Det ryska agerandet mot de litauiska domare, utredare och åklagare som varit aktiva i rättsprocessen kring de tragiska händelserna den 13 januari 1991 strider mot rättsstatsprincipen och normerna för internationellt samarbete. Det ger också upphov till allvarliga frågetecken kring det ryska rättsväsendets oberoende. Den ryska regeringen och dess president Putin visar återigen att den inte skyr att använda sig av auktoritära medel för att uppnå sina mål, i och utanför Ryssland, som i detta fall i Litauen.

Vi måste fortsätta att trycka på så att den ryska regeringen och ryska myndigheter respekterar rättsstatens principer och slutar upp med att använda domstolar för politiska påtryckningar.

Spontane Wortmeldungen

Jiří Pospíšil (PPE). – Paní předsedající, jako bývalý ministr spravedlnosti České republiky chci vyjádřit solidaritu s litevskými soudci a státními zástupci. Útok na litevskou justici je útok na evropskou justici. Je správné – a děkuji orgánům Evropské unie –, že takto jasně jednáme. Je třeba přijmout jasné politické odsouzení tohoto ruského útoku. Je třeba, aby Komise při svých jednáních s Ruskem toto jasně zdůraznila, že to je útok na nás, na Evropany, na Evropskou unii. Ale hlavně je třeba, aby v rámci Interpolu ministři spravedlnosti a ministři vnitra členských států Evropské unie dělali vše pro to, aby principy mezinárodního zatykače nemohly být zneužívány. To je téma, které se debatuje na úrovni evropských ministrů vnitra a spravedlnosti již delší dobu a teď v této kauze je to opět vidět. Dělejme maximum pro to, aby snaha postihnout mezinárodní trestnou činnost skrze eurozatykač nebyla zneužívána ke stíhání politicky motivovaných osob a k tomuto zneužívání.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Madam President, I am standing here as former Minister of Justice of the Kingdom of Spain, but also as current Chair of the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs of this European Parliament in which the Lithuanian Minister of Justice presented the case not only of harassment, but prosecution against judges and public prosecutors. And believe me, there is a strong majority in the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs which stands for fundamental rights, democracy, rule of law, and values and principles, in which the independence of the judiciary, impartial judges and autonomy of public prosecutors are an outstanding principle – a founding principle of the very foundation of the European Union.

That is why I think we must care about these judges and public prosecutors being prosecuted for having fulfilled their jurisdictional role, which is completely unacceptable. We stand by the Lithuanian judges as we stand by European values and founding principles.

Billy Kelleher (Renew). – Madam President, I also stand in solidarity with the Lithuanian people and the judiciary and the prosecutors. An attack on the independence and integrity of the prosecutorial roles of any democratic state in the European Union is an attack on our basic fundamental principles and freedoms. I remember in 1989, it was a huge historic moment in the context of the Berlin Wall falling, coming down, and the hope and aspirations of millions of people on the eastern side of that wall being fulfilled. But the idea that we now can have the Russian Federation intimidating and threatening a judiciary which went about its lawful duty in 1991, in the context of shooting of innocent civilians, is an outrageous attack and it does indicate that we must be forever vigilant in ensuring the rule of law is upheld and we must never be afraid to call it out, even if it is when threatening neighbours and bigger countries are trying to bulldoze and bully smaller countries. I want to stand here in solidarity with the Lithuanian people, my colleagues in this Parliament, but, as importantly, with the rule of law across the entire continent. It must be supported and upheld.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, i já bych chtěl vyjádřit hlubokou solidaritu jak našemu členskému státu Litvě, tak samozřejmě jeho institucím a občanům. Zároveň bych chtěl říci, že tato kauza má pro mě dvě roviny. Jedna je otázka zneužití mezinárodního trestního práva, resp. tedy práva, které jej spojuje s Interpolem, a zadruhé je to pro mě rovněž významný další test ze strany Ruské federace, kam až může zajít. Já bych zde chtěl poděkovat paní komisařce, protože myslím, že pojmenovala obě dvě stránky zcela jasně. Je jednoznačné, že musí dojít k jasnému obrácení se celé Evropské unie na orgány Interpolu, aby toto zneužívání přestalo, a zadruhé, musíme se bránit i šíření *fake news* a revizionismu, který je některými médii šířen. Myslím si, že demokracie se musí bránit. A je důležité, aby média, která těmto dezinformacím podléhají, resp. je šíří, tak aby při opakovaném zneužití tohoto systému prostě následovala jasná sankce. Máme svobodu slova, ale i ta má hranice.

Vilija Blinkėvičiūtė (S&D). – Ačiū, Pirmininke, Komisare, Ministre, kolegos. Tragiški 1991-ųjų sausio 13 d. įvykiai paženkliavo Lietuvos istoriją Lietuvos žmonių krauju ir netektimis. Tai mūsų tautos sumokėta kaina už laisvę ir išsivadavimą iš prievartinės sovietinės okupacijos. Sausio 13-osios byloje už karo nusikaltimus, už nusikaltimus žmogiškumui nuteisti asmenys, kurie dalyvavo surengtoje agresijoje Lietuvoje. Todėl Rusijos veiksmai, kuriais siekiama pradėti baudžiamojo persekiojimo bylą nagrinėjusiems teisėjams, prokurorams, tyrėjams, yra dar vienas tiesioginis bandymas perrašyti istoriją ir paneigti karo nusikaltimus, kurie buvo įvykdyti Lietuvoje. Tai yra nepateisinamas kišimasis į nepriklausomos Europos Sąjungos šalies teisminę nepriklausomybę ir akivaizdus bandymas kompromituoti teisės viršenybės principą. Europos Sąjunga turi pademonstruoti solidarumą su Lietuva ir užtikrinti, kad neteisėti Rusijos veiksmai nepažeistų esminių Europos Sąjungos principų bei užkirsti kelią bet kokiems neteisėtam Rusijos bandymams kompromituoti Europos Sąjungos šalies teisminės sistemos nepriklausomumą.

Liudas Mažylis (PPE). – Madam President, I assume the nowadays behaviour of Russia is one beyond any limits. It brutally touches European values such as rule of law and an independent judiciary. Moreover, the intent to use international institutions such as Interpol for prosecuting independent judges. Just to remind you of the tragic events of January 1991, it was carefully planned military Soviet aggression against the newly established Lithuania which led to loss of lives and hundreds injured. Now, after almost three decades, already independent judiciary is a target. It is unacceptable and I invite you to support the resolution and to vote in favour of it.

(Ende der spontanen Wortmeldungen)

Věra Jourová, Member of the Commission. – Madam President, I would like to repeat in this place again that the Commission expresses its support and solidarity with Lithuania whose judiciary has faced attacks from a neighbouring third country. As has rightly been said here, it is not only a threat against Lithuanian judges and prosecutors, it is not just not only an attack against Lithuania, it's an attack against the European Union because also the Lithuanian judges and prosecutors are European ones.

The discussions here today underline once more the importance of the work we are undertaking on the protection of the rule of law within our Union. You mentioned here also the aspect of disinformation distributed by the pro-Kremlin media. I can confirm that the new Commission will work intensively on the Action Plan on Democracy, which contains a chapter related to the fight against disinformation and fake news, where I plan to come with proportionate and necessary measures to fight effectively against the disinformation which is considered to be a part of hybrid threats against the EU.

Today's discussions remind us that we, as a Union, must remain vigilant regarding any undue attack from foreign countries on our citizens, on our elections, on our democracy. So once again, I very much welcome that this Chamber will discuss this issue and I want to thank you for the possibility to take part in the debate here.

Tytti Tuppurainen, President-in-Office of the Council. – Madam President, I listened attentively to this exchange of views and to the concerns expressed.

Let me say that the Lithuanian case is our common case. The Finnish Presidency is committed to the rule of law. We are committed to monitoring this important topic and we shall make sure that it is regularly addressed, in particular during EU meetings of senior officials with Interpol. The Presidency stands ready to explore, with Interpol, what support the EU and the Member States can deliver to avoid possible abuses, and is ready to inform the European Parliament on the outcome of these discussions.

I would also like to thank you very warmly for this very topical and important debate.

Die Präsidentin. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Donnerstag, 28. November 2019, statt.

19. Jednominutowe wystąpienia w ważnych kwestiach politycznych

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgen die Ausführungen von einer Minute zu wichtigen politischen Fragen (Artikel 172 GO).

Eugen Tomac (PPE). – Doamnă Președinte, stimați colegi, intervenția mea de astăzi vizează Brexitul. Cred că este una dintre cele mai mari provocări pentru Uniunea Europeană Brexitul de când s-a înființat Uniunea și din punctul meu de vedere cred că este o demonstrație cât se poate de clară că forțele populiste și politicienii iresponsabili din Uniunea Europeană rămân în continuare o amenințare pentru noi.

Dar dincolo de efectele politice, economice și comerciale cei mai loviți de Brexit vor fi cetățenii europeni din Marea Britanie. Ei au nevoie de sprijinul și protecția noastră. Este obligația Parlamentului și a Comisiei să semnalăm în timp real orice derapaj, orice încălcare a drepturilor de muncă ale cetățenilor noștri. Precizez că în Marea Britanie există peste trei sute de mii de cetățeni români care își desfășoară activitatea.

De asemenea, cred că este esențial să nu acceptăm nici un compromis care să afecteze statutul cetățenilor noștri în Marea Britanie, dar nici nu trebuie să-i sancționăm pe nedrept pe britanicii care au ales să-și desfășoare activitatea în una din țările Uniunii Europene. Principiile noastre fondatoare trebuie să triumfe și în fața acestor provocări. Doar așa putem spera că Marea Britanie va renunța poate într-o zi la calea plecării din Uniunea Europeană.

Maria Grapini (S&D). – Doamna președintă, doamna Comisar, stimați colegi, securitatea energetică pentru Uniunea Europeană trebuie să fie o prioritate. Sistemul energetic al țărilor din Uniunea Europeană depinde într-o mare măsură de importul de gaze naturale și petrol, știm asta cu toții. Se știe, de asemenea, că principalele livrări de gaze în Europa se realizează din Rusia sau via Rusia din țările caspice.

Totuși, avem resurse energetice în Uniunea Europeană. Marea Neagră este una din mizele majore ale competiției globale pentru resurse energetice. Marea Neagră poate fi o șansă pentru securitatea energetică a Uniunii Europene. România trebuie sprijinită în exploatarea gazului și petrolului din Marea Neagră. Există rezerve de gaze de aproape 100 de miliarde de m³, conform estimărilor. Uniunea Europeană trebuie să fie interesată de aceste resurse, să fie gestionate corect, eficient, în interiorul Uniunii Europene.

România are circa 80 % din suprafața totală de 12 200 de km² drepturi suverane de exploatare, în urma procesului de la Curtea Internațională de Justiție de la Haga. De aceea doresc să atrag atenția și să trag un semnal de alarmă pentru instituțiile europene să sprijine România în exploatarea gazelor și în conectivitatea pentru transportul gazului pe coridoarele europene.

Irena Joveva (Renew). – Gospa predsednica! Imam trideset let. Po statistiki naj ne bi bila več mlada, ampak se imam vseeno za mlado oziroma vsaj za predstavnico mlajših generacij tukaj, to pa zagotovo.

Vendar to ne pomeni, da se ne zavedam pomena medgeneracijske solidarnosti. Nasprotno, ker če smo mladi prihodnost, to ne pomeni, da ste starejši preteklost. Ste sedanjost. In kaj si želimo vse generacije? Boljšo prihodnost brez ogrožanja sedanjosti.

Demografske spremembe so največji izziv Evrope in zato je socialna politika ključna. Vem, da je veliko tega odvisno od posameznih držav, ampak ogromno lahko storimo tudi mi.

In sama sem se nekajkrat srečala s predstavniki slovenske zveze društev upokojencev, še se bom, še bom šla tudi na teren, konec koncev je dokaj sveže upokojen tudi moj oče. Kaj je zanje ključno? Materialna in finančna varnost, vlaganje v infrastrukturo, učenje digitalizacije.

Še to, kolegice in kolegi, verjamem, da se zavedate pomena takšnih platform, zato vas prosim, da podprite medskupino za demografske spremembe in solidarnost med generacijami.

Aurelia Beigneux (ID). – Madame la Présidente, mes chers collègues, selon un rapport du GIEC, 300 millions de personnes seront concernées, d'ici les trente prochaines années, par la montée des mers, laquelle est une conséquence du réchauffement climatique et de la fonte des glaces. Il est estimé qu'une hausse de deux mètres du niveau de la mer est tout à fait possible pour la fin du siècle et qu'elle provoquera un recul considérable des littoraux et engendra inévitablement des déplacements de population.

Cette catastrophe climatique et écologique augure de futurs désastres dans nos paysages et nos écosystèmes, avec des conséquences économiques, humaines et sociales potentiellement désastreuses. À l'évidence, elle entraînera des exils et servira de prétexte à une immigration de masse.

Je suis bien sûr particulièrement inquiète pour les milliers de kilomètres de côtes de la France métropolitaine et d'outre-mer qui subiront ce débordement maritime et l'aggravation des inondations, entre autres catastrophes naturelles. Il faut, au mieux, mettre fin à ce phénomène. Il faut, au pire, l'anticiper et le préparer.

Helmut Geuking (ECR). – Frau Präsidentin, sehr geehrte Kolleginnen und Kollegen! Ich möchte diese Gelegenheit nutzen, um Sie aufzufordern, gemeinsam 30 Millionen Kinder in Europa aus der Armut zu führen.

Helfen Sie mit, dass wir ein zusätzliches Kinderkostengeld einführen. Unsere Kinder Europas haben ein Recht darauf. Die Finanzierung ist im Grunde durch Refinanzierung kein Problem. Übrigens: Es ist eine der besten Wirtschaftsförderungen.

Die Familien Europas benötigen dieses Geld, werden es ausgeben, dem Geldkreislauf zuführen und die Konjunktur ankurbeln. Dadurch erhalten wir höhere Steuereinkommen, mehr Produktivität und zusätzliche, sichere Arbeitsplätze. Der demografische Wandel zeigt, dass ein Europa ohne Familien keinen Bestand hat. Lippenbekenntnisse wie die Kindergarantie helfen uns nicht wirklich weiter. Wir müssen zusammen ein Europa der Familien schaffen. Lassen Sie uns mit dem Kinderkostengeld damit anfangen.

Sandra Pereira (GUE/NGL). – Senhora Presidente, a precariedade laboral é uma praga que afeta jovens e menos jovens e que tem sérias repercussões na sua vida ativa, mas também nas pensões futuras. Esta precariedade tem causas conhecidas: baixos salários, horários desregulados, seja por turnos, seja por sobrecarga de horas de trabalho e por mecanismos como bancos de horas; vínculos laborais não estáveis que não protegem os trabalhadores em caso de doença ou de desemprego, por exemplo como as bolsas de investigação, os estágios, os recibos verdes, que privam os trabalhadores de apoios sociais; plataformas digitais que, sob a máscara da modernidade, privam de direitos os seus trabalhadores.

A precariedade entrou no léxico e na vida dos trabalhadores e dos desempregados e tende a ser normalizada. Por exemplo, a proporção de trabalhadores temporários no meu país é superior à média europeia. É difícil ter direitos laborais ou entrar numa carreira, e mesmo quem está na carreira vê obstáculos à progressão. A União Europeia promove este caminho. Para nós, a precariedade e a redução de direitos laborais não são uma inevitabilidade, são uma opção que terá sempre oposição da nossa parte.

Claire Fox (NI). – Madam President, I just wanted to salute the activists for democracy who have just won an unprecedented number of seats in the Hong Kong elections. It was a massive turnout, what an exhilarating result! After tens of thousands have taken to the streets to fight for their freedoms against violent clampdowns it's so inspiring to see that support now demonstrated at the ballot box.

But I note that many in power and authority in Hong Kong and China try and explain these results by saying the young activists are being misinformed by fake news, misled by extremists. Does it sound familiar? I hope colleagues here at Parliament won't make the mistake you made with the UK when we voted Brexit by telling the Hong Kong freedom fighters that they voted the wrong way, go back and vote again.

We democrats should stick together in solidarity and recognise that whether it's in Hong Kong or the UK, democracy and freedom are worth fighting for and should be celebrated and congratulated, not condemned.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – Senhora Presidente, o sul de Portugal, em particular nas regiões do Alentejo e do Algarve, enfrenta uma situação de seca extrema. Há alguns dias o presidente da Câmara de Monchique, uma autarquia algarvia, defendeu em Bruxelas um plano de contingência europeu para ajudar a lidar com esta situação. Este plano poderá passar por programas de eficiência de utilização da água, construção de barragens ou a instalação de centrais de dessalinização.

Consciente de que a falta de água é um flagelo para muitas regiões europeias subscrevo e reforço este apelo à ação. É urgente que a União Europeia defina e implemente medidas que permitam enfrentar com maior rapidez estes e outros fenómenos. A luta contra as alterações climáticas não se faz apenas pela adoção de medidas preventivas, por mais cruciais que estas sejam. É igualmente essencial dar resposta aos efeitos que já enfrentamos nos nossos dias.

Milan Brglez (S&D). – Gospa predsedujoča! Zaščita pravic manjšin ni breme večine za privilegije manjšine, ampak pomeni zaščito raznolikosti, ki bogati evropsko družino.

Skrbeti nas morajo tako neposredne pa tudi posredne grožnje pravicam manjšin, ki se dogajajo v državah članicah.

Posebej me skrbijo ustavne spremembe za zmanjšanje števila sedežev v obeh domovih italijanskega parlamenta. Te spremembe močno ogrožajo politično participacijo in zastopanost manjšin, kot je avtohtona slovenska narodna skupnost v Republiki Italiji.

Obstaja realno tveganje, da bodo posredno kršene obveznosti iz italijanske ustave ter zaščitnega zakona za Slovence v Italiji iz leta 2001, ki zahtevajo olajšano izvolitev predstavnikov slovenske skupnosti.

Zato s tega mesta pozivam pristojne v Italiji in italijanske kolegice in kolege, da opozorijo na pomen varstva pravic manjšin in spoštovanja evropskih vrednot tudi v tem primeru.

Billy Kelleher (Renew). – Mr President, I raise the issue of funding in Ireland in the context of the Western Corridor. It's a motorway project from Letterkenny in the north-west of the country right down to Cork, in the south-west of the country. A lot of that was EU-supported over many, many years, but there are large sections of this particular motorway which have not been completed yet.

This is an integral part of the development of Ireland in the context of making sure we have proper structural and regional balance in place; that all the activity isn't just funded into the capital in Dublin, and that the south and south-west in particular would have opportunities to grow and expand and increase its population; and the road structure and investment that is required from Limerick to Cork and the north-ring road in Cork is a critical infrastructural part that is required to ensure we have strong regional balance across the island of Ireland. So I'm calling on people to support me in my efforts to get the Irish Government, with assistance from the European Union, to complete this integral infrastructural development.

André Rougé (ID). – Madame la Présidente, chers collègues, je souhaite attirer votre attention sur la Polynésie française, territoire français du Pacifique n'appartenant paradoxalement pas à l'Union européenne. Grâce à la Polynésie, la France bénéficie de la force de dissuasion et de l'indépendance nucléaire, et nous lui en sommes infiniment reconnaissants.

À la suite des essais réalisés dans la zone, risquant à terme d'être conjugués au déversement des eaux contaminées de Fukushima dans l'océan Pacifique ainsi qu'aux essais américains dans les Îles Marshall, certains de nos compatriotes ont été atteints par des maladies radio-induites particulièrement graves. Dans le cadre de ses compétences, prévues par les traités, l'Union européenne doit s'impliquer aux côtés de la France pour protéger nos compatriotes polynésiens et contribuer à leur trouver des traitements adaptés.

La France fait partie de l'Union européenne, même si le Rassemblement national y émet des réserves. À ce titre, nos compatriotes de Polynésie française ne sauraient être regardés comme des citoyens de seconde catégorie et devraient bénéficier, de la part des institutions européennes, d'une aide à la hauteur de la considération qu'ils méritent.

Ангел Джамбазки (ECR). – Уважаема г-жо Председател, уважаеми колеги, тази година на 27-и се навършват 100 години от позорния Ньойски етап. Това е мирният договор, с който свършва за България Първата световна война. Той е позорен и би трябвало да кара всички наследници на Клемансо, на другите западноевропейски министър-председатели да се срамуват.

Този договор разделя роднини, разделя семейства, разделя къщи, разделя дворове, разделя дори гробове. Ако не сте виждали какво е разделен гроб, елате в село Петаченци, елате в село Стрезимировци, елате и се срамувайте. Зашото Ньойският диктат е позор. Позор е за тези, които твърдят, че са за самоопределение, а позволиха на своите съюзници-разбойници от Белград да окупираат изконни български земи, да разделят територии.

Това е позор. Позор, който трябва да се помни. На тази дата, на 27-и, денят на българската победа, между другото, ние казваме: „Долу Ньой“, ние казваме: „Западните покрайнини трябва да се върнат в България“, ние казваме: „Да живее единното и неделимо българско отечество“.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, já bych se chtěl ve své jedné minutě věnovat otázce, která je dlouhodobě ve středu našeho zájmu, zejména v České republice, a to otázce střetu zájmů. Tento střet zájmů a úprava má samozřejmě dopad všeobecný, musí se jednat o systém, jak mu předcházet. Také musím uznat, že tato úprava dopadá na více osob v Evropské unii. Ale já bych se chtěl věnovat dopadu, který je na českého předsedu vlády, já jsem rád, že u toho je i paní komisařka Jourová. Mně jde především o otázku zveřejnění finální zprávy, která by měla být prezentována Evropskou komisí. Já rozumím tomu, že návrh zprávy nebyl ze strany Evropské komise zveřejněn, jde o princip jisté důvěrnosti. Ale mám za to, že zveřejnění finální zprávy je naprosto ve veřejném zájmu a byl bych velmi rád, kdyby i paní komisařka, která má ve svém portfoliu transparentnost, se o tuto otázku zasadila. Zároveň chci podotknout, že i stanovisko evropské veřejné ochránčyně práv O'Reillyové, se kterou jsem měl možnost hovořit, bylo jednoznačně ve prospěch zveřejnění. Takže pevně věřím, že i nová Evropská komise bude právo na informace evropských občanů cítit.

Adriana Maldonado López (S&D). – Señora presidenta, yo quería poner de manifiesto una cuestión que está empezando a pasar en la Unión Europea, y es que cada día más personas en la Unión Europea dedican horas al juego en línea. En el caso de España, aproximadamente 1,5 millones de personas al día juegan de forma virtual y estamos viendo que el perfil de la persona que juega no solamente es el del varón de 25 a 45 años, sino que cada vez más jóvenes y más mujeres se están viendo inmersos en este tipo de juegos en línea.

Por lo tanto, la Comisión Europea también tiene que poner en el centro de su agenda política digital los temas del juego en línea, porque hay que recordar que, actualmente, el juego en línea no está dentro del mercado único digital. Por lo tanto, la Comisión Europea tiene que empezar a evaluar, en primer lugar, las recomendaciones que hizo a los Estados miembros sobre el juego en línea en el año 2014 y, en segundo lugar, es importante que la Unión Europea regule el juego en línea, porque es una lacra que está llegando a la sociedad y cada día vemos como más jóvenes de nuestro continente se ven afectados por este grave problema.

Илхан Ключюк (Renew). – Г-жо Председател, уважаеми колеги, уважаема г-жо Комисар, взимам думата от името на делегацията на ДПС в Европейския парламент. Поводът е тъжен – изборът на крайния националист Валери Симеонов за заместник-председател на Българския парламент. И ако все още си задавате въпроса за кого говоря, то нека Ви припомня.

Това е лицето, което блъскаше възрастни жени на границата с Турция, дошли да гласуват или просто да видят роднините си. Мотивът му беше един единствен – те са етнически различни. Наричаше ромските майки, че раждат като кучки. Наричаше майките на деца с увреждания „кресливи жени“ с „уж болни деца“. Във всяка друга европейска държава този циник отдавна щеше да бъде в историята на политиката. Но в България се награждава и овластява. Още по-тъжно е, че това става с подкрепата на българските партии, членуващи в ЕНП и ПЕС.

Имам въпроси и към Европейската комисия. Г-жо Йоурова, как Комисията ще осигури опазването на принципите на толерантност и човешко достойнство на всички европейски граждани, залегнали в член 2 от Договора за Европейския съюз? Ще ги задаваме тези въпроси и ще търсим свои отговори.

Gerolf Annemans (ID). – Voorzitter, collega's, ik wil even uw aandacht vragen voor een heel concrete, en niet de eerste maar wel de zoveelste aberratie van het migratiebeleid van de Europese Unie. Vooral lidstaat België wordt momenteel overspoeld door asielaanvragen uit El Salvador – zowaar. Salvadoranen mogen namelijk visumvrij naar de Schengenzone reizen. Van één achterpoortje wordt nu weer een wagenwijdje voordeur gemaakt en daarom bepleit ik de onmiddellijke goedkeuring door dit Europees Parlement van een ontwerp-resolutie die ik indiende met de bedoeling om El Salvador, maar ook Guatemala en Venezuela onmiddellijk te schrappen van de lijst van landen die van visumplicht zijn vrijgesteld.

Mazaly Aguilar (ECR). – *(inicio de la intervención fuera de micrófono)* ... es imposible explicar la reciente sentencia judicial que condena a la mayor trama de corrupción política en la historia de España y la Unión Europea, y me estoy refiriendo a los expedientes de regulación de empleo en Andalucía llevados a cabo por el Partido Socialista español, que gobernó en esta región de mi nación durante casi cuarenta años.

Seiscientos ochenta millones de euros, que debían destinarse a las personas que, desgraciadamente, habían perdido su trabajo, fueron a parar, fraudulentamente, a la compra de votos y al enriquecimiento de una serie de personas y empresas ligadas al Partido Socialista español. La sentencia pone nombre y apellidos y, entre los condenados, hay dos presidentes a nivel nacional del Partido Socialista español, que, además, eran presidentes de la Junta de Andalucía.

Por el bien de nuestra democracia y por respeto a nuestras instituciones, les pido que nos ayuden a aislar al partido más corrupto de toda la Unión Europea. Todos los que miran para otro lado están contribuyendo al hartazgo de una sociedad que se siente estafada y engañada ante la corrupción, la mentira y la hipocresía.

Desgraciadamente, esta no será la primera ni la última sentencia. Vendrán otras que afectarán también al Partido Socialista y a la gestión de fondos europeos destinados a la formación. Y aquí estaremos nosotros para seguir denunciándolo.

Tomislav Sokol (PPE). – Poštovana predsjedavajuća, znamo da su migracije jedna od glavnih tema danas o kojima se raspravlja u Europskoj uniji. Međutim, osim eksternih migracija i migracija iz trećih država o kojima se jako puno raspravlja, ne smijemo zaboraviti i one interne migracije, a to su posebno bitne migracije između država srednje i istočne Europe na jednoj strani i zemalja zapadne i sjeverne Europe na drugoj strani. Te migracije mogu predstavljati veliki problem, pogotovo za zemlje poput Hrvatske, koje su tek ušle i koje se tek sad susreću s tim, a posebno za ruralna, slabije razvijena područja iz kojih odlaze mnogi mladi ljudi, mnogi stručnjaci, pogotovo u onim područjima u kojima su konkurentni na tržištu rada kao što je zdravstvo.

Jedini način da se borimo protiv ovog odljeva mozgova je razvoj, a razvoja nema u državama poput Hrvatske bez kohezijske politike i europskih fondova. Nažalost, u tom smislu prijedlog Europske komisije kojim se smanjuju sredstva za kohezijsku politiku nije dobra poruka. Ona govori protiv solidarnosti na kojoj se temelji Europska unija i mislim da se tomu trebamo suprotstaviti.

Drugim riječima, da za koheziju, da za povećanje sredstava, da za solidarnost, a ne za smanjenje sredstava.

Sándor Rónai (S&D). – Elnök Asszony! 2,5 milliárd euró, azaz közel 700 milliárd forint, ekkora büntetést szabott ki az Európai Bizottság a magyar kormányra, mert az szabálytalanul használta fel a támogatásokat. Csaltak a fejlesztések kiválasztásánál, a közbeszerzéseknél és az elszámolásnál is úgy loptak, mintha nem lett volna holnap. Orbán Viktor pedig csak megrántja a vállát. Most sincs egyetlen fideszes kolléga sem a teremben, felelősségre vonástól, vizsgálatoktól pedig nem kell tartani, szó sem esik ezekről. Ez az eset is mutatja, hogy Kelet-Európa illiberális nagyurainak mit sem törődnek az Európai Unió támogatásaival.

A kohéziós pénzek, a mezőgazdasági támogatások is haverok, rokonok és oligarchák zsebében landolnak. Itt az idő, hogy a Bizottság és a Tanács végre levonja a megfelelő következtetést. Orbánnak és a hozzá hasonlóknak megálljt kell parancsolni. A lopást meg kell szüntetni, nekünk pedig Európa-párti politikusoknak, bátornak kell legyünk. Ki kell alakítani, és el kell indítani a közvetlen támogatási rendszert annak érdekében, hogy ezek a támogatások eljussanak oda, ahová valók: az önkormányzatokhoz, a kis- és középvállalkozásokhoz és a civil szervezetekhez.

Vlad-Marius Botoș (Renew). – România a devenit membru în Uniunea Europeană în 2007. De doisprezece ani suntem parte cu drepturi depline într-o Uniune în care teoretic toate țările sunt egale și totuși suntem țară de rangul doi. Românii și bulgarii sunt încă ținuți la porțile Europei. Cetățenii noștri, cetățeni europeni, stau la cozi interminabile când trebuie să treacă frontiera înspre Europa. Firmele românești și bulgărești își țin mărfurile la graniță ore în șir, câteodată chiar zile pentru a putea intra în ceea ce ar trebui să fie piața comună, ceea ce adaugă costuri suplimentare produselor din țările noastre. Vorbim despre libera circulație a cetățenilor europeni, despre libera circulație a bunurilor, însă această circulație nu este tocmai liberă pentru români și pentru bulgari. Au trecut prea mulți ani de când nu ni se recunoaște dreptul de a fi incluși în spațiul Schengen. Cât mai trebuie să stăm la porțile Europei? Când vor avea loc discuțiile serioase despre intrarea cu adevărat liberă a românilor și bulgarilor pe teritoriul unit al Europei?

Michaela Šojdrová (PPE). – Dámy a pánové, v těchto dnech s napětím sledujeme situaci v Hongkongu a samozřejmě podporujeme odpor studentů vůči plíživé totalitě, která se do té dosud svobodné oblasti rozšiřuje z Číny. V Československu byli před třiceti lety také hnací silou studenti. Je zřejmé, že vzdělání a svoboda k sobě patří a také pocit zodpovědnosti za to, co se kolem nás děje. To platilo vždy a všude. Vzdělaný člověk, který se seznámí s určitými hodnotami, je zákonitě nepřítelem totality. V Evropě i v Číně. Chci tedy, aby Evropský parlament dal jasně najevo, že stojí za silami, které jsou v Hongkongu a které brání demokracii a svobodu. Chci, aby jak v Hongkongu, tak v Číně věděli, že Evropský parlament uznává výsledek komunálních voleb a že je musí uznat také Čína.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señora presidenta, la pasada semana tuvo lugar en Bruselas la reunión de los presidentes de las nueve regiones ultraperiféricas de la Unión Europea pertenecientes a tres Estados miembros: Francia, Portugal y España (España por Canarias, la tierra en la que nací y resido).

Son territorios fragmentados, alejados. La mayor parte de ellos insulares y, por tanto, necesitados de especificidades en su política de vecindad marítima, pesquera, agrícola y de accesibilidad. Pero, sobre todo, necesitados de apoyo en el marco financiero plurianual. Porque es imprescindible que se mantenga el porcentaje de cofinanciación, actualmente fijado en el 85 % pero amenazado de reducción al 70 % en la propuesta para el próximo marco financiero plurianual, lo que resulta gravemente perjudicial para el sostenimiento de las cuentas públicas de las regiones ultraperiféricas.

Es imprescindible que las buenas intenciones de la comisaria propuesta para la cartera de Cohesión y Reformas, Elisa Ferreira, se traduzcan en un compromiso presupuestario real de apoyo a estas regiones, que son las únicas llamadas por su nombre en los Tratados constitutivos de la Unión Europea.

Isabel Santos (S&D). – Senhora Presidente, uso esta oportunidade para, mais uma vez, chamar a atenção para os violentos ataques que continuam a ocorrer contra as populações indígenas ditados pela voragem dos setores extractivistas, muitas vezes sem resposta à altura, quando não com a convicção dos poderes políticos. Assim acontece no Brasil, na Colômbia, na Bolívia, no Equador, na Venezuela e noutros países da América Latina, transformada na região mais mortífera para indígenas e ambientalistas.

A morte recente de Paulo Paulino da tribo Guajajara, no Brasil, ou o ataque à comunidade nasa, no sudoeste da Colômbia, em que morreram cinco pessoas são apenas exemplos recentes que ilustram uma realidade inaceitável. Violência, intimidações, assédio e deslocamentos forçados das comunidades indígenas são cada vez mais comuns.

A União Europeia tem que ser proactiva na defesa destas comunidades. A declaração da Organização das Nações Unidas sobre os direitos dos povos indígenas e a Convenção n.º 169 da OIT são claras nas regras e limites que estabelecem. Temos que utilizar os instrumentos ao nosso alcance para garantir que se cumprem.

Julie Ward (S&D). – Madam President, at its foundation, democracy is about freedom and with that should come equality for all men and women to use the franchise at the ballot box to change their lives.

The stunning landslide victory for pro-democracy candidates in the Hong Kong local council elections at the weekend is testament to that. After months of unrest, violent clashes and unlawful actions by the police towards protesters, the electorate spoke and they do not want to be ruled by, or from, China. This is particularly true for young people, who often led the protests whilst coming under attack from the security forces, and with the siege at PolyU being particularly worrying and, as yet, still unresolved. I believe we must safeguard the Sino-British Joint Declaration, which is key to the prosperity and stability of Hong Kong.

Finally, I'd like to thank the 50 plus MEPs who signed my letter to Federica Mogherini on the issue. I look forward to the Commission's response, outlining their engagement with all sides to ensure that peace and fundamental freedoms are maintained.

Robert Hajšel (S&D). – Pani predsedajúca, som rád, že dnes sme si tu, aj na pôde Európskeho parlamentu, pripomenuli okrúhle tridsiate výročie Nežnej revolúcie a demokratických zmien hlavne v strednej Európe.

A som ešte radšej, že neodznili iba superlatívy, ale že sme sa snažili pozrieť aj z inej stránky a poukázali sme aj na to, čo sa doteraz nepodarilo dosiahnuť.

Ja som však teraz nechcel hovoriť práve o týchto veciach, ale chcem zdôrazniť, že práve Nežná revolúcia všetky tieto demokratické zmeny umožnila, aby sme sa stali súčasťou Európskej únie. Ale ani EÚ stále nie je dokonalá a stále existujú rôzne rozdiely, či už sociálne, alebo aj regionálne rozdiely medzi obyvateľmi a medzi jednotlivými regiónmi v rámci EÚ.

My musíme urobiť všetko pre to, aby EÚ bola vyzbrojená nielen dobrými politikami, ale aj dostatočným množstvom peňazí, aby sme tieto rozdiely odstraňovali. Inak sa nám nebude dať v boji proti tým extrémistickým silám, ktoré označujú EÚ za zlo, takisto ako aj demokraciu.

Die Präsidentin. – Damit ist dieser Tagesordnungspunkt geschlossen.

20. Porządek obrad następnego posiedzenia: patrz protokół

21. Zamknięcie posiedzenia

(Die Sitzung wird um 22.40 Uhr geschlossen.)

—

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza, pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza, drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza, trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej w danym projekcie aktu.)

Rozwinięcia skrótów nazw komisji parlamentarnych

AFET	Komisja Spraw Zagranicznych
DEVE	Komisja Rozwoju
INTA	Komisja Handlu Międzynarodowego
BUDG	Komisja Budżetowa
CONT	Komisja Kontroli Budżetowej
ECON	Komisja Gospodarcza i Monetarna
EMPL	Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych
ENVI	Komisja Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
ITRE	Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii
IMCO	Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów
TRAN	Komisja Transportu i Turystyki
REGI	Komisja Rozwoju Regionalnego
AGRI	Komisja Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
PECH	Komisja Rybołówstwa
CULT	Komisja Kultury i Edukacji
JURI	Komisja Prawna
LIBE	Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
AFCO	Komisja Spraw Konstytucyjnych
FEMM	Komisja Praw Kobiet i Równych Szans
PETI	Komisja Petycji
DROI	Podkomisja Praw Człowieka
SEDE	Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony

Rozwinięcia skrótów nazw grup politycznych

PPE	Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci)
S&D	Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim
Renew	Grupa Renew Europe
Verts/ALE	Grupa Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie
ID	Grupa Tożsamość i Demokracja
ECR	Grupa Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy
GUE/NGL	Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/Nordycka Zielona Lewica
NI	Niezrzeszeni